ဓါတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့

ဒုတိယတွဲ

ပန်းချီ-ဦးဘကြည်

မဟောသဓ ၁

ဓါတ်ဖော်ကြီး

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်

တနေ့သော အခါတွင် အသောက်တော်မင်းလုလင်က ဘုရင်ကြီးထံသို့ သတင်းဆန်းတခု သံတော်ဦး လာတင်လေသည်။
..........ယမန်နေ့က - အရှေ့ရေနန်းရွာကြီးတွင် နွားရှင်တယောက် နွားကျောင်းနေစဉ်-ဒိုက် မျှ ညှိုးနေဒိုက်-နွားကို လူတယောက်လာ ခိုးသွားပါသည်ဘုရား......
....လှုပ်ရှားသံများကြောင့်-ချက်ချင်းဆိုသလို နွားရှင်လန့်နိုးလာပြီး ....
ဟေ့လူ - နေအုံး - ကျုပ်နွားကို ဘာလို့ လာဆွဲသွားရတာလဲ
ကျုပ်နွား ကျုပ်ဆွဲ တာခင်ဗျား အလုပ်လား။ အမယ် - လူကို စွပ်စွပ်စွဲစွဲ တကတယ်မှဘဲ
အမယ် - ဒါမျိုး ဘာရမလဲ။ ဒါကျုပ်နွား၊ ထားခဲ့
သတ္တိရှိရင် လိုက်ခဲ့ --- ဓါးပွင့်သွားမယ်
.... ဤသို့ အခြေအတင် ပြောနေကြစဉ် -- ထိုရွာကြီး၌ ရေကန် တန်ဆောင်း-ပြာသာဒ်များကို ဆောက်တတ်သူ ဟု နံမည်ကြီးနေသော သူငယ် နှင့် အပေါင်းပါတို့သည်-ကစားရင်း ထိုအနားရောက်လာကြပါသည်ဘုရား။
ဟဲ့ သူခိုး ဟဲ့ သူခိုး
နိုင်သာ လူလိမ်။ ဖမ်းကြသား
ဘကြီးတို့ - ဦးလေးတို့ ဘာဖြစ်ကြလို့လဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ကူညီပါရစေ
ဟင် - မောင်လေး တို့ပါလား၊ ဘကြီး နွား ခိုးသွားလို့ ကွာ - လုပ်ကြပါအုံး။
အမယ် - သူက ကလိန်စိဉာဏ်နဲ့ ငါ့နွားကို အစေကြီး အပိုင်စီး ချင်လို့ - သက်သက် အကွက်ဆင်တာ ပါကွာ

------ မဟော်လေးက - စကားပြောဆိုပုံ ကိုကြည့်၍ နွားသူခိုးကို ရိပ်စားမိပြီ ဖြစ်သောကြောင့် - ဤသို့မေးပါသည်ဘုရား
ဟာ - ဟုတ်လား။ ဦးလေးက - နွားပိုင်ရှင်အဲကိုး။ နေ့တိုင်း ကိုယ့်နွားကို - ဘာတွေကျွေး ကျွေးနေလို့ - ဒီလောက် - ဝ - ဖြိုးနေပါလိမ့်မလဲ
ဟာ -- ဟို -- ဟို ----- ယာဂုနဲ့နွမ်း ဖတ် အမြဲကျွေး တာကိုးကွ ---- - ဟဲဟဲ
---- ထိုအခါ မဟော်လေးက တဖက်သို့ လှည့်၍ မေးပြန်ပါသည်ဘုရား -----
ဘကြီး နွားကို နေ့တိုင်း - ဘာကျွေး တယ်လို့ ဆိုချင် ပါသလဲ
လူကလေး ရယ် --- ဆင်းရဲသားဆိုတော့ ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ ပဲဖျော်လေးဘဲကျွေး ကျွေးနေပါတယ်ကွယ်
---တဖန် မဟော်လေးသည် သူ့သူငယ်ချင်းများနှင့် စီစဉ်မှုများပြုလုပ်ပါသည်ဘုရား
မင်းတို့က - ဟိုချစ်သျှားပင်က - အရွက်တွေ ခူးပြီး များများ ထောင်းထားကြ။
မင်းတို့က - ရေခပ်ထား။ ဝါးကျည်တောက် သုံးလေးခု - လုပ်ထား။
မင်းတို့က - ရွာထဲက - လူကြီး လေးငါးယောက် သွားပင့်ခဲ့။ သက်သေ ထားလိုလို့ ပါဆိုပြီး ပြောပြပေါ့ ...
မင်းတို့က - ဒီလူကြီးနှစ်ယောက် ထွက်မပြေးနိုင်အောင် စောင့်ရှော သူတို့ အချင်းချင်း ထပ်ပြီးရန် မဖြစ်နိုင်အောင် ခပ်ခွါခွါ ထားနော်
---- နွားကို ချစ်သျှားရွက်ထောင်းနှင့်ရေ ရောဖျော်ပြီး တိုက်ကျွေးရာ -- များမကြာမီ - နွားသည် ဝမ်းသွားပါတော့သည်ဘုရား

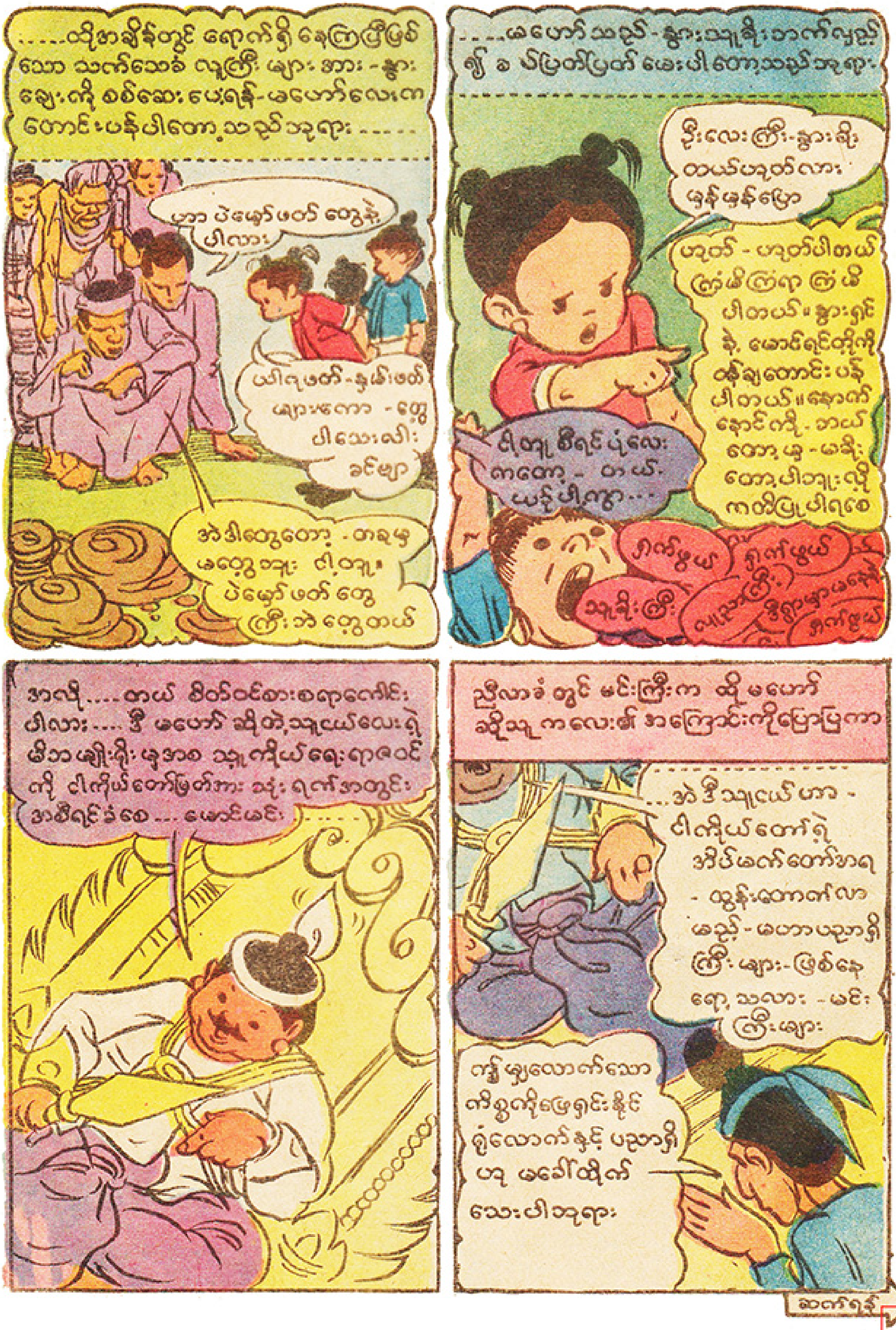
…..ထိုအချိန်တွင် ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သော သက်သေခံ လူကြီး များ အား - နွားချေးကို စစ်ဆေး ပေးရန် - မပေါ်လေးက တောင်းပန်ပါတော့သည်ဘုရား…..
ဟာ ပဲမှော်ဖတ် တွေနဲ့ ပါလား
ယါဂုဖတ် - နှမ်းဖတ် များကော - တွေ့ ပါသေးလား ခင်ဗျာ
အဲဒါတွေတော့ - တခုမှ မတွေ့ဘူး ငါ့တူ။ ပဲမှော်ဖတ်တွေ ချည်းဘဲ တွေ့တယ်
….မပေါ်သည် - နွားသူခိုးဘက်လှည့်၍ ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးပါတော့သည်ဘုရား
ဦးလေးကြီး - နွားခိုးတယ်ဟုတ်လား မြန်မြန်ပြော
ဟုတ် - ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်ခိုးကြာ ကျုပ်ခိုး ပါတယ်။ နွားရှင် နဲ့ မောင်ရင်တို့ကို ဝန်ချတောင်းပန် ပါတယ်။ နောက် နောင်ကို - ဘယ် တော့မှ - မခိုး တော့ပါဘူးလို့ ကတိပြုပါရစေ
ငါ့တူ စီရင်ပုံလေး ကတော့ - တယ် ယဉ်ပါကလား…
ရှက်ဖွယ်
ရှက်ဖွယ်
သူခိုးကြီး
ရှက်ဖွယ်
အလို….တယ် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း ပါလား…. ဒီ မပေါ် ဆိုတဲ့သူငယ်လေးရဲ့ မိဘ မျိုးရိုး နှင့်အစ သူ့ကိုယ်ရေးရာဇဝင် ကို ငါကိုယ်တော်မြတ်အား သုံး ရက်အတွင်း အစီရင်ခံစေ…. မောင်မင်း
ညီလာခံ တွင် မင်းကြီးက ထို မပေါ် ဆိုသူ ကလေး၏ အကြောင်းကို ပြောပြကာ
….အဲဒီသူငယ်ဟာ - ငါကိုယ်တော်ရဲ့ အိပ်မက်တော်အရ - ထွန်းတောက်လာ မည့် - မဟာပညာရှိ ကြီး များ - ဖြစ်နေ ရော့သလား - မင်း ကြီးများ
ဤမျှလောက်သော ကိစ္စကိုဖြေရှင်းနိုင် ရုံလောက်နှင့် ပညာရှိ ဟု မခေါ်ထိုက် သေးပါဘုရား
ဆက်ရန်

မဟောသဓ ၂

ဇာတ်တော်ကြီး

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်

ပြေးလိုက်သွားပြီးနောက် ဆင်းရဲသူမ နှင့် မိန်းမယုတ်တို့ စကားများကြလေသည်။
ဟဲ့ - ညည်း ငါ့လည်ဆွဲ ဘာလို့ ခိုးသွား ရတာလဲ
အမယ် - ဒါ ကျမ လည်ဆွဲပါ
ထို့နောက် အနီး၌ရှိ လူများက ဖျောင်းဖျ ပြောကြ၍ မပေါ်လေးထံ ခေါ်သွားကြ၏။
အော် - အမတို့ လည်ဆွဲက လှလဲလှ လ တာကိုး
ကျနော် ခဏလောက် ကိုင်ကြည့် ပါရစေလား
အမတို့ လည်ဆွဲက- မွှေးလဲ မွှေးပါလား၊ ဘာတွေများ လိမ်းထား လဲ - ဟင်
မမလေးက နံ့သာပေါင်း အမြဲ လူးပေးတာဘဲ...
မမကြီးက - နေ့တိုင်း - ရှစ်ရှားပွင့် သုတ်လိမ်းပါတယ်...
ထို့ကြောင့် လည်ဆွဲကို ရေဖလားတွင်ရေစိမ်၍ ခဏကြာမှ လူကြီးများအား ပြသရာ -
သက်သေ လူကြီး မင်းများ နမ်းကြည့်ကြပါ.....
ရှစ်ရှားပွင့် အနံ့ဘဲ.. နံ့သာနံ့ မဟုတ်ပါဘူး
ဤသို့ မပေါ်လေးက ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့၏။
ထိုအတူ တချိန်ကလည်း မိန်းမနှစ်ယောက် ခြည်လုံး ပြဿနာ ပေါ်ပြန်ရာ -
အဒေါ်က - ဝါခင်း စောင့်ရင်း လုံးခဲ့တဲ့
ဒီခြည်လုံးကို သူက ခိုးသွားပြီး သူ့ခြည်လုံး လို့ ငြင်းနေတယ် ရှင်
အမယ်... ဒီမိန်းမ က - လိမ် တာပါ့
မပေါ်လေးထံ ရောက်သွားကြ၍ ခြည်လုံး အတွင်းတွင် ခံရစ်ထားသော အဆံ ကို မေးကာ ဖြည်ကြည့်ပြီး -
အဆုံးအဖြတ် ပေးခဲ့သော ဟူ၏။

တခါကလည်း ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် အလုပ်လုပ်ပြီး မိန်းမရ၍ မိဘရပ်ထံပြန်လာကြစဉ်
ကိုပုကွရယ်. ကျမတော့ ဒီချောင်းကို မကူးရဲဘူး ရှင်
မအိမ်ထန်းရယ် -ကျုပ်လဲ..ရေကြောက်တာဘဲ။ ခရီးသွား ပေါ်ချင်းတွေ ရှင်-တိုင်ပင်ကြသေးတာပေါ့ .....
ထိုအခိုက် ကိုကျော်ရှည်ဆိုသူရောက်လာ၏
ဟုတ်ပါတယ်
ဒီချောင်း ရေ-တော်တော်နက်လားဗျ
အော် - ရေကြောက်ကြတာကိုး ......
ဟုတ်ကဲ့ - ဟဲဟဲ
ရေကတော့ အတော်နက်တယ်။ ရေစီးလဲ သန်တယ်။ မိကျောင်းလဲ ပေါတယ်။
ကျုပ်ကတော့ သွားနေကျမို့
မိကျောင်းလဲ ယဉ်နေပါပြီ.......
ဒီလိုဆိုရင် - အားကိုးပါရစေလားဗျာ......... ကျွန်တော်တို့ကို ဖြတ်ကူးပို့ပေးပါလား.. တောင်းသလောက် ပေးပါ့မယ်။ ပထမ ကျွန်တော့ မိန်းမကို ပို့ပေးပါ။ နောက် တခေါက်မှ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခေါ်ပေါ့........-နော်.
ကျုပ်က- ကြေးစား အလုပ်သမားတော့ မဟုတ်ဖူး။ ခင်ဗျားတို့ကို သနားလို့ နှမ်းကျူးတို့ အနေနဲ့ ကူညီမယ်လေ......
ကဲ - ကိုပုကွရေ သွားမယ်
ရေနက်သည်ဟု ထင်စေရန် ဥက္ကာနီ ဥက္ကာနက်သုံး၍ခေါ်သွားပြီး ရေလည်ရောက်လျှင် ချစ်စကား ကြိုက်စကား ပြောလေတော့သည်။
အေးပါ
အမယ်လေး ကြောက်တယ် ရှင့်
ရေစိုပြီတော့
ဘုရား-ဘုရား
ငါဟာ မင်းအသက် သခင်ဘဲ

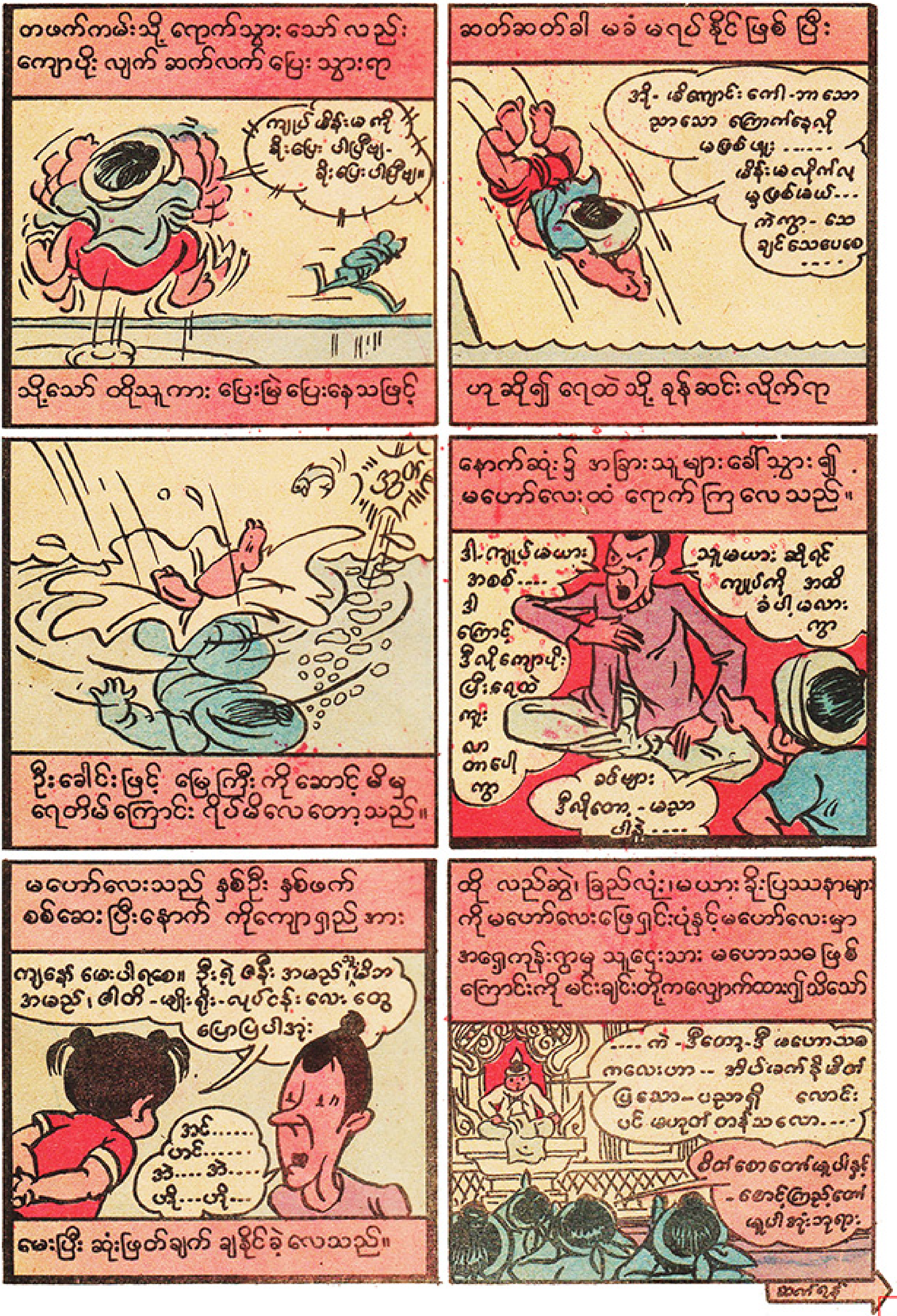
တဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သွားသော်လည်း ကျောပိုး လျက် ဆက်လက် ပြေး သွားရာ
ကျုပ် မိန်းမ ကို ခိုးပြေး ပါပြီဗျို့- ခိုးပြေးပါပြီဗျို့။
သို့သော် ထိုသူကား ပြေးမြဲ ပြေးနေသဖြင့်
ဆတ်ဆတ်ခါ မခံ မရပ်နိုင် ဖြစ်ပြီး
မဖြစ်ဘူး ...... မိန်းမလိုက်လို့မှ ဖြစ်မယ်--- ကဲကွာ- သေချင်သေပစေ ----
ဟုဆို၍ ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ရာ
ဦးခေါင်းဖြင့် မြေကြီးကို ဆောင့်မိမှ ရေတိမ်ကြောင်း ရိပ်မိလေတော့သည်။
နောက်ဆုံး၌ အခြားသူများ ခေါ်သွား၍ မပော်လေးထံ ရောက်ကြလေသည်။
ဒါ- ကျုပ်မယား အစစ်..... ဒါ ကြောင့် ဒီလိုကျောပိုး ပြီးရေထဲ ကူး လာတာပေါ့ ကွာ
သူ့မယား ဆိုရင် ကျုပ်ကို အထိ ခံပါ့မလား ကွာ
ခင်ဗျား ဒီလိုတော့ - မညာ ပါနဲ့ ----
မပော်လေးသည် နှစ်ဦး နှစ်ဖက် စစ်ဆေးပြီးနောက် ကိုကျော့ရှည် အား
ကျုပ်နော် မေးပါရစေ။ ဦးရဲ့ မိန်းမ အမည်၊ မိဘ အမည်၊ ဇာတိ -မျိုးရိုး-လုပ်ငန်း လေး တွေ ပြောပြပါအုံး
အင်...... ဟင်...... အဲ.... အဲ.... ဟို...ဟို...
မေးပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်ခဲ့လေသည်။
ထို လည်ဆွဲ၊ ခြည်လုံး၊ မယား ခိုးပြဿနာများကို မပော်လေး ဖြေရှင်းပုံနှင့် မပော်လေးမှာ အချောကုန်းရွာမှ သူဌေးသား မဟောသဓ ဖြစ်ကြောင်းကို မင်းချင်းတို့က လျှောက်ထား၍ သိသော်
---- ကဲ -ဒီတော့- ဒီ မဟောသဓ ကလေးဟာ --
ပညာရှိ လောင်းပင် မဟုတ်တန်သလော----
ဆက်ရန်

မဟောသဓာ ၂
ဇာတ်တော်ကြီး
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
တနေ့သော် ဘုရင်ကြီးသည် စဉ်းစားမိ၏။
ဒီ မဟော်သဓာဆိုတဲ့ သူငယ် အကြောင်း ကြားနေရတာ ကျေနပ် စရာဘဲ။ ဒါပေမယ့် သေချာအောင် - ငါကိုယ်တိုင် ဉာဏ်စမ်း အုံးမှ တော်ချေမည်....
လက်သမား ဆရာကြီးကို ခေါ်၍ အမိန့်တော် တရပ်ကို တိုးတိုး ချမှတ်တော်မူလေသည်။
တထွာ ခန့်ရှိ ရှားသား အနှစ်ကို တုတ်လုံး တိုတို ချောချော ဖြစ်အောင် ပွတ်ခဲ့ ပြီးလျှင် မြန်မြန် ဆက်လော့
နောက်တနေ့ အရှေ့ကုန်း ရွာတွင်...
ဘုရင့် အမိန့်တော်ပါသည်။ နားခံကြလော့။ .... ယခုပို့တော်မူလိုက်သော တုတ်တိုကို - အရင်းအဖျား ဟူ ခွဲခြား မှတ်သား၍ပြန်ပို့ရမည်။ မဖြေနိုင်က ဒဏ်ဆောင်ရမည်... ဘုရင့် အမိန့်တော်...
ရွာသားတို့သည် မဟော်လေးအား မြောမြ လေလျှင် မဟော်လေးက တုတ်အလယ် တည့်တည့်တွင် ကြိုးချည်၍ ရေခွက်ပေါ် ဝယ် အသာ ချပြီး ......
ဒီဘက်က အရင်း ဟု မှတ်သား၍ ပြန်ပို့ကြလော့။
ဉာဏ်စမ်းပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေး၏။
အမယ်...... တယ်တော်တဲ့ သူငယ်ဘဲ..... အိမ်း - ကောင်းပြီ ခက်ခဲသန်း ဆန်း တခုလောက်တော့ ဉာဏ်စမ်း မေးအုံးမှတော်မည်။
ဘုရင်ကြီးသည် လွန်စွာ အားရတော်မူ၏။
ဦးခေါင်းတွင် - ဘို့ရှိသော
သာရမည်။

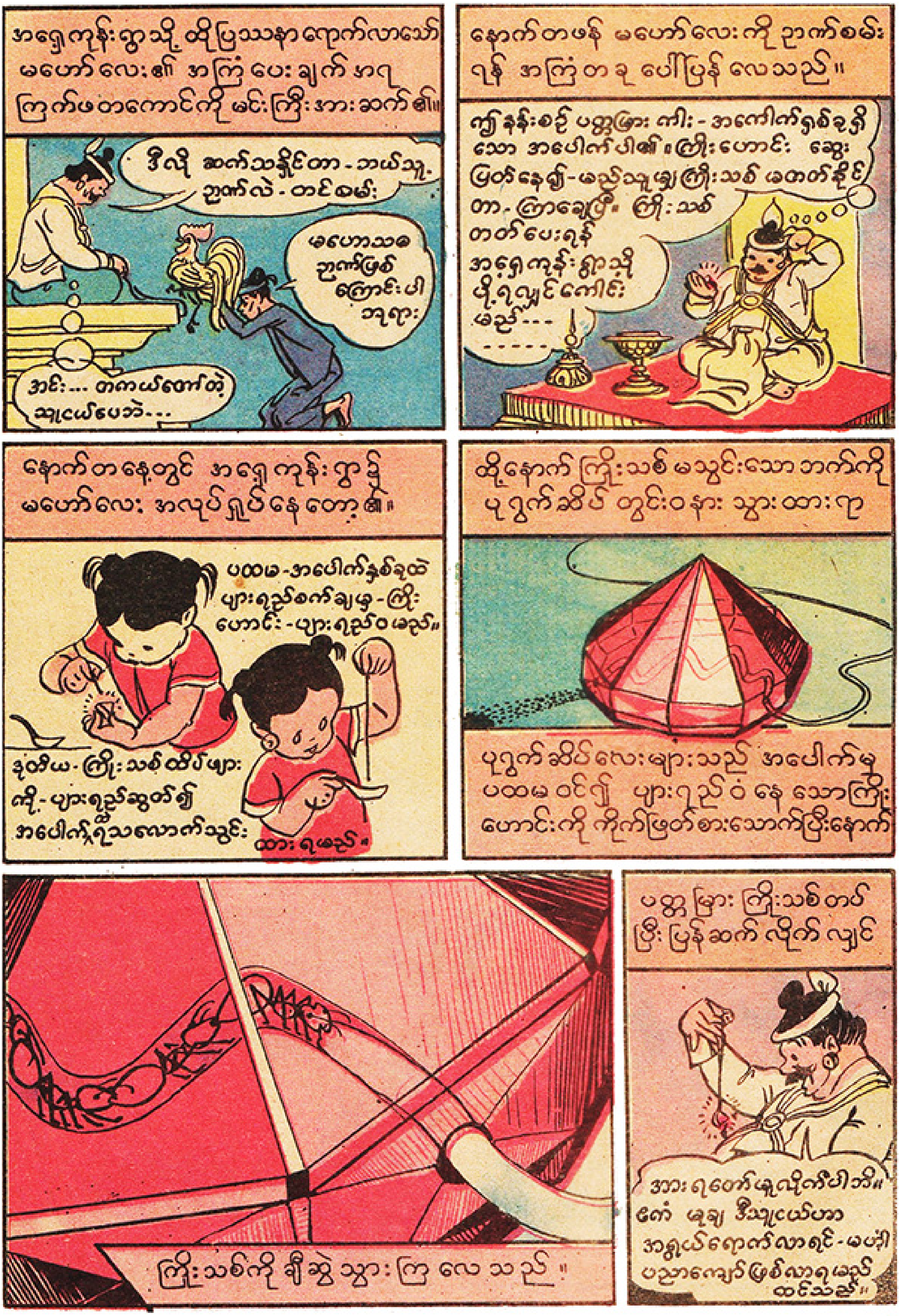
အရှေ့ကုန်းရွာသို့ ထိုပြဿနာ ရောက်လာသော် မပေါ်လေး၏ အကြံပေးချက် အရ ကြက်ဖတကောင်ကို မင်းကြီးအား ဆက်၏။
ဒီလို ဆက်သနိုင်တာ - ဘယ်သူ့ ဉာဏ်လဲ - တင်စမ်း
မပေါ်သစေ ဉာဏ်ဖြစ် ကြောင်းပါ ဘုရား
အင်း... တကယ်တော်တဲ့ သူငယ်ပေဘဲ...
နောက်တဖန် မပေါ်လေးကို ဉာဏ်စမ်းရန် အကြံတခု ပေါ်ပြန်လေသည်။
ကျွန်းစင် ပတ္တမြားကြီး - အကောက်ရှစ်ခုရှိသော အပေါက်ပါ၏။ ကြိုးဟောင်း ဆွေးမြည့်နေ၍ - မည်သူမျှ ကြိုးသစ် မတတ်နိုင်တာ - ကြာချေပြီ။ ကြိုးသစ် တတ်ပေးရန် အရှေ့ကုန်းရွာသို့ ပို့ရလျှင်ကောင်းမည် --- -----
နောက်တနေ့တွင် အရှေ့ကုန်းရွာ၌ မပေါ်လေး အလုပ်ရှုပ်နေတော့၏။
ပထမ - အပေါက်နှစ်ခုထဲ ပျားရည်စက်ချမှ - ကြိုးဟောင်း - ပျားရည်ဝမည်။
ဒုတိယ - ကြိုးသစ် ထိပ်များကို - ပျားရည်ဆွတ်၍ အပေါက်ရှိသဘောက်သွင်း ထားရမည်။
ထို့နောက် ကြိုးသစ် မသွင်းသော ဘက်ကို ပုရွက်ဆိတ် တွင်းဝနား သွားထားရာ
ပုရွက်ဆိတ်လေးများသည် အပေါက်မှ ပထမ ဝင်၍ ပျားရည်ဝနေသော ကြိုးဟောင်းကို ကိုက်ဖြတ်စားသောက်ပြီးနောက်
ကြိုးသစ်ကို ချီဆွဲ သွားကြလေသည်။
ပတ္တမြား ကြိုးသစ်တပ်ပြီး ပြန်ဆက် လိုက်လျှင်
အား ရတော်မူလိုက်ပါဘိ။ ကော် မူချ ဒီသူငယ်ဟာ အရွယ်ရောက်လာရင် - မဟာ ပညာကျော် ဖြစ်လာရမည် ထင်သည်။

များမကြာမီ မပေါ်လေး၏ သတ္တိနှင့်ပညာ ကိုစမ်းလို၍ ဘုရင်ကြီးသည် မင်္ဂလာနွားလား ဥသဘကို ပဲအမြောက်အများ ကျွေးစေလျက် ဗိုက်ဖောင်းနေမှ နှခွင်းလျှိုစေပြီး လျှင်
ကဲ - ဖီးနေသယ်နဲ့တော့ - တော်တော်ချူသွားပြီ။ အရှေ့ကုန်းရွာကို သွားပို့။ (ဤကိုယ်တော်၏ မင်္ဂလာနွားလား ဥသဘသည် ဖည်းအရင့်အမာရှိနေပြီဖြစ်၍ သားကျွဲ ဒေါင်လုပ်ပြီး-နွားပေါက်ကလေး နှင့်တကွ လာဆက်သစေ...) လို့ အမိန့်တော်ပြန်လေ-
အရှေ့ကုန်းရွာသို့ အမိန့်တော် ချမှတ်သော်
ဒုက္ခပါဘဲ၊ နွားလားကိုဘဲ - ဘာလို့ မွေးခိုင်းနေလဲမသိဘူး
မပေါ်လေး ဉာဏ်ပညာကို စိတ်ဝင်စားတော်မူလို့ ဖြစ်မှာပေါ့
ခုဟာက - မဖြစ်နိုင်တာကြီး
ပညာစမ်းတာပါ။ တကယ် အပြစ်မပေးပါဘူး ကွာ
မပေါ်သည် ပြောရဲဆိုရဲနှင့် သတ္တိကောင်းသော ရွာသား တယောက်ကို ရွေး၍သင်ပေး၏။
x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x
အေး
အေး
ရပါတယ်
အေး
စိတ်ချ
အေး
ရက်တရက် မပြေသေးဘဲ ထားသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ခုနစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌ အမြော်ကြီး မြော်လင့်နေစဉ်
ဟဲ့-ဟဲ့ - ဘာဖြစ်တာလဲ ဒီ
အမယ်-ဘုံဗင် ဖါးလျားကြီး နဲ့ပါလား
ဟဲ့
ရင်ပတ် စည်တီး ငိုကြီး ချက်မနဲ့ ဟဲ့
ခွဲထား လို့လဲမရ ဘူး
မေးလို့လဲ မရဘူး
နန်းတော်တွင်းကို အတင်းပြေးဝင် သွားလေရဲ့
တခါးမှူးကိုတောင် တွန်းပစ်ခဲ့တယ်
ရှေ့တော်ကို လာခွင့် ပေးလိုက်။ ကိစ္စ ရှိသ
ဘာဖြစ်လို့လဲ
ထိုအခါ -
မောင်မင်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ
ကယ်တော်မူပါဘုရား - ကယ်တော်မူပါ။ ကျေးတော်မျိုး ကျွန်တော်မျိုး၏ ဖခင်ကြီးမှာ -ရှုတ်-ရှုတ်- ကိုယ်ဝန် အရင့်အမာ ရှိပြီး - ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ရှိပါပြီ ဘုရား - ရှုတ်ရှုတ်- မီးမဖွားနိုင်ဘဲ - ဝေဒနာကြီးစွာ ခံစားနေရပါသောကြောင့် -ရှုတ်ရှုတ်- မွေးဖွားပေး တော်မူပါ ဘုရား -ရှုတ်ရှုတ်----ရှုတ်ရှုတ်--
သယ်..... တောက်တီး တောက်တက်
ယောကျ်ား ဆိုတာ သားမွေး ဖူးမှ မရှိဘဲဟဲ့ ငပေါက်သားရဲ့--- မောင်မင်း ရူး များ နေရောသလား -- ဟေ

တနေ့တွင် အဆောင်တော် အတွင်းဝယ် ဘုရင်ကြီးသည် တွေးတော နေပြန်၏။
[ငါကိုယ်တော်တိုင် သွားခေါ်မည်] ဟု ဆို၍ မဟောသဓ တို့နေသော အရှေ့ကုန်း ရွာသို့ နောက်ပါများနှင့် ကြွလေ၏။

မပေါ်သာ
၄
ဇာတ်တော်ကြီး
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
မပေါ်တို့နေသော အရှေ့ကုန်းကျွန်းသို့သွားစဉ် ဘုရင်ကြီး၏ စီးတော်မြင်းသည် မြေပေါ်ကြား အက်ထဲ ကျွံကျ၍ ခြေကျိုး သွားသဖြင့် မြန်လည်လှည့်ခဲ့ကြရလေသည်။
သိန်း အမတ်ကြီးက သတင်းကြားရသော် အခစားဝင်၍ အပြစ်တင်လေသည်။
အရှင်မင်းကြီး – အကျွန်ုပ်တို့ကို အကျိုးမဲ့ လိုလားသောသူများဟု မှတ်ထင်တော်မူနေသည်။ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါဦးဟု လျှောက်ထားပါလျက် အလျင်စလို ထွက်တော်မူ၍ - မြို့ပထမအကြိမ်၌ပင်လျှင် မင်္ဂလာ စီးတော်မြင်း - ခြေကျိုးရ လေပြီ မဟုတ်ပါလော ဘုရား---
ဘုရင်ကြီးလည်း အနည်းငယ်ရှက်သွား၏။
တနေ့တွင်
(မပေါ်သာ - ဆိုတဲ့သူငယ်လေးကို ဆင့်ခေါ်လိုက မည်သို့ပါ)
အပ်သနည်း -သိန်း အမတ်ကြီး ---
အရှင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်သိသလော။ (မပေါ်သာ – သင့်ထံ စါလာခဲ့ရာ - စီးတော်မြင်း ခြေကျိုး ရသည်အတွက်... အာသာထိုက်မြင်းကိုဖြစ်စေ... သေဋ္ဌေထိုက်မြင်းကို ဖြစ်စေ -ပို့ဆက်ရမည် ------ အမိန့်တော် ......)" "
သူပညာရှိလျှင် အဓိပ္ပါယ် ပေါက်နိုင်ပါလိမ့်မည် ဘုရား ----- "
နောက်တနေ့တွင် စာချွန်တော်ပို့လိုက်ရာ
ဟာ-ဘုရင့်အမိန့်တော်ကျလာပြန်ပြီ။ခါတိုင်း
-မပေါ်လေးကို ဘဲ သွားမေးခေါ်ကြပါဒုံးဟာ
မြင်းတွေပေးရမယ် ဆိုပါလား
ဟင်-အာသာထိုက်မြင်းတဲ့။
မဟုတ်ရင်-သေဋ္ဌေထိုက်မြင်းတဲ့။
ဘယ်လိုမြင်းများ ပါလိမ့်
အဘတို့ ငယ်ငယ်က-ဆရာတော်ကြီးများ အမိန့်ရှိဘူး တာကတော့..... အာသာထိုက်မြင်း ဆိုတာ... တယ်ပြီး အမြေးမြန်တယ်ဆိုဘဲ။ လေတိုက်သလိုဘဲ - တဲ့။ ရှိန်လိုက်ရင် မိုးပေါ် ရောက်သွားပြီး တိမ်ညွှန့် တိမ်တိုက်များကိုသာ စားသတဲ့။ " ဒီမြင်းမျိုးဟာ သေဋ္ဌေထိုက်မြင်းနဲ့ မြည်းနဲ့ စပ်ပြီး တသက်မှာ တကောင်လောက်သာ ပေါက်ဖွားသတဲ့.......
[မြိုင်ပေါ်ပြိုင်ပေါ်ကင်းကင်းထေး ဥါသံဥါသံ သောင်းလုံးကြွေး၊ မြင်းအမတ - အာသာထိုက် ဇါနည် - မပြီတာရှုံးမှာ - မြင်းများ .... ထိပ်ခေါင် ....တင်]
လို့ နန်းတွင်းမှာမဲ့ ဆိုကြသတဲ့ ။ဘ

မကြာမီ မဟောသဓ ရောက်လာ၍
စာချွန်တော်ကို သေချာစွာ ဖတ်ပြီးလျှင်
အလကားပါ--- ဘုရင်ကြီးက - တွေ့ချင်လို့ခေါ်တာကို - တင်စားရေးလိုက်တဲ့ အမိန့်ပါ။
ကျွန်တော်ဖြစ်ဖြစ် - ပေပေဖြစ်ဖြစ် - နန်းတော်ကို လာခဲ့ကြလို့ - ဆိုလိုတာပါ။
ဟင် - တော်ပါသေးရဲ့။ ငါတို့ကတော့ နားမလည်လို့ - လန့်သွားတာပဲဟယ်---။ နှစ်ယောက်လုံး သွားကြပေါ့။ ဘုရင်က ခေါ်တော်မူတာ - နည်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဝမ်းသာဘို့ကောင်းတယ်။ တို့ရွာကလဲ ဂုဏ်ယူပါတယ်ဟယ်
ဒါပေမယ့် - စာက - ပဟေဠိသားပါလို့ အစီအစဉ် ကောင်းကောင်းလုပ်ပြီးမှ သွားလို့ဖြစ်မယ်။
ထိုည၌ ဖခင်နှင့် တီးတိုးပြောဆို တိုင်ပင်ပြီး
အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်လေသည်။
နောက်နေ့တွင် သူဌေးကြီးက နောက်လိုက်များ
နှင့်တကွ ရွှေနန်းတော်သို့ သွားနှင့်၏။
မှန်လှပါဘုရား၊ အရှေ့ကျန်းရွာမှ - မဟောသဓ၏ဖခင် - သိရိဝဍ္ဎနသူဌေး - ခြေတော်ရင်းသို့ လက်ဆောင်များဖြင့် ဆိုက်ရောက်ကြောင်းပါ ဘုရား
အိမ်း - ကောင်းပေစွ - သင့်တော်သောနေရာမှ ခစားလော
မကြာမီ မဟောသဓ နှင့် အဖွဲ့သားတို့
လိုက်လာကြရာ မြို့အဝင် ကျုံးထိပ်နား၌
မြည်း တကောင်ကို တွေ့လေရာ ---
ဟိုမြည်းကို - ခိုးဖမ်းချ - ဖျာဖြင့် လိပ်ပြီး - ယူခဲ့ကြလော့!
စိတ်ချပါ အကိုမဟော်
မြည်းကို ဖမ်းပြီး ဖျာနှင့်လိပ်၍ ရွှေနန်း
တော်သို့ ဝင်ကြလေသည်။

နန်းတွင်းသို့ မဟောသဓ တို့ ရောက်လာပြီး
အရှေ့ရွာကုန်းရွာနေ -သူဌေးသား မဟောသဓ သည်-အရှင့် အမိန့်တော် အရ ဖွေပတ်၊ တော်မြတ် သောက်သို့ -ဆိုက် ရောက်ဖြစ် ကြောင်း ပါဘုရား
အိမ်း-သာရသာရ- သူငယ်မိန့်၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော နေရာမှ-ခ.စားလော
ထိုအခါ ကြိုတင် စီစဉ် ခဲ့သည့် အတိုင်း မဟော်က ထိုင် နေ သော ဖခင် အား လှမ်းကြည့် လိုက်ရာ ဖခင်က ကုန်းထရင်း
သား မဟော်- ကျွန်ုပ်နေရာတွင် ထိုင်လော့
ဟုတ်ကဲ့
မဟောသဓက ဖခင်နေရာ ဝင်ထိုင်လိုက်လျှင် ပညာရှိ အမတ် လေးဦးက လက်ခုပ်လက်ဝါး တီး၍ လှောင် ရယ် ရယ်ကြ လေသည်။
ဝါး
ဟား ဟား ဟားဟား
ဟား ဟား ဟား
လူမိုက်ကို ပညာရှိ ထင်နေကြသည်၊ ဖခင်ကို နေရာမှ ထစေပြီး ဝင်ထိုင်တဲ့ လူမိုက်ဘဲ ဟဲဟဲ
ဘုရင်ကြီးလည်း ရွှေမျက်နှာ ညှိုးသွားသဖြင့် မဟောသဓက မအံ့သြဘဲ ရဲရဲ တင်းတင်းပင် လျှောက်တင်လေသည်။
အရှင်မင်းကြီး - နေရာတိုင်းမှာပင် သားထက် ဖခင်က မြတ်သည်ဟု ယူဆတော်မူပါ သလားဘုရား
အိမ်း- ငါထင် သည်
ထိုအခါ မဟော်လေးက အဖွဲ့သားများအား လှမ်း၍ ဖျာလိပ်ကို ဖြေစေသည်။
အဲ့ အဲ့
ဟဲ့-ဘာကြီး လဲ
ဟောဗျ
ဟာ
ဟင်.... မြည်းကြီးပါလား
ဘာလုပ်ကြတာလဲ
ထိုအချိန် မဟော်လေးက ဆက်၍တင်၏။
အရှင်မင်းကြီး - ကျွန်ုပ်မြည်း သည်-တန်ဖိုး မရှိလှပါ၊ သို့သော် ကျွန်ုပ်မြည်း ကို အစွဲပြု၍ - အာဇါနည်မြင်း မမှ ပေါက်ဖွား သော - အဿတိုရ် မြင်း ကား- အဘိုး အခ ၅၀ ထိုက်တန်သည် မဟုတ် ပါလော ဘုရား။
မြည်း+မြင်း
အဿတိုရ်
အိမ်း
ထိုအတူ၊ သားက ဖခင်ထက် မြတ်သည်လည်း ရှိသည်မဟုတ် ပါလော ဘုရား
အိမ်း

အရှင်မင်းကြီး၏ ပညာရှိကြီးများသည် ကျွန်မလောက်ပင် မသိတဲ့ဟျက် - လက်ခုပ်လက်ဝါး တီး၍ ချပင်ပြဲ ဂါရယ်ပြုကြသည်။ သူခမိန်ကြီးများ၏ ဉာဏ်ပညာ အရည်အချင်းများကား အံ့ဘွယ်ရှိလေစွ...
အရှင်မင်းကြီး ... သားထက် မင်းဂ ရေရှာ တကာတွင် ဖြတ်လျှင် - မင်းသူဌေးကြီးကို ကောက်ယူတော်မူပါ .... သားက အဖထက်ဖြတ်လျှင် - ကျွန်တော်မျိုးကို ကောက်ယူတော်မူပါ။
ကျွ်သို့ လျှောက်ထားသည်ကို ဘုရင်ကြီးသည် များစွာ နှစ်သက်တော်မူ၏၊ မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကလည်း ချီးကျူးကြလေသည်။
အချက် တယ် ပိုင် ပါ လား
ဟား တယ်တော်တဲ့ ကလေးပါလား
ပညာလဲရှိ သတ္တိလဲရှိ
ပရိယာယ်လဲ ကြွယ်ဝပါပေတယ်
အရွယ်နဲ့ မလိုက်ဘူး
မဟောသဓ - သူခမိန် မေဆိုခြင်းကို - ငါကိုယ်တော် လွန်စွာ နှစ်ခြိုက်တော်မူသည် .... သူဌေးကြီးအား အရှေ့ကုန်းရွာ အပိုင်စား - မြို့စားမင်းရာထူး ခန့်အပ်တော်မူသည်။ မဟောသဓ လေးကိုလည်း သားတော်အဖြစ် မွေးလိုသည်၊ သူဌေးကြီး သဘောတူလော့...
အမိန့်တော်မြတ် အတိုင်းပါဘုရား
မြို့စားမင်း သူဌေးကြီးသည် ပြန်ခါနီး၌
ချစ်သား မဟော် သတိကြီးစွာထား၍ ခစားရစ်ပေလော့
စိုးရိမ် တော်ကြ မရှိပါနှင့် ဖခင်
ထိုနေ့မှ စ၍ မဟောသဓ ၏ အလိုကျ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အိမ်တစ်ဆောင် ချီးမြှင့်သဖြင့် အမွှ်သားများ နှင့် အပြင်မှ ခစားနေထိုင်လေသည်။
ဆက်ရန်

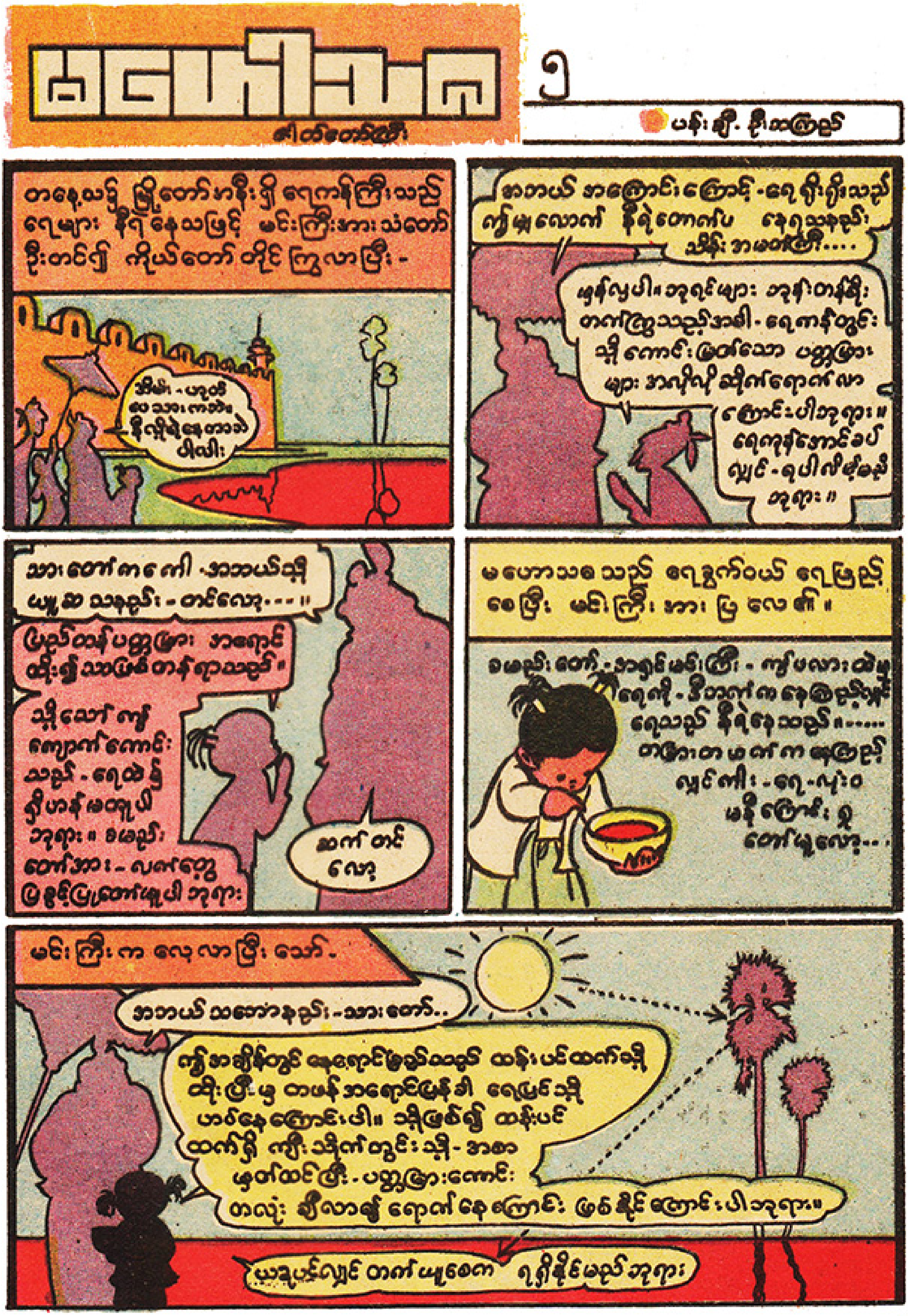
မဟောသဓာ
ဇာတ်တော်ကြီး
၅
ပန်းချီ - ဦးဘကြည်
တနေ့သ၌ မြို့တော်အနီး၌ရှိ ရေကန်ကြီးသည် ရေများ ခန်းနေသဖြင့် မင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်၍ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာပြီး -
အိမ်း - ဟုတ်ပေ သားကတော့ ခန်းခြောက်နေတာပဲ ပါလား
အဘယ် အကြောင်းကြောင့် - ရေရှိမြဲသည့် ကန်မှာ ယခုလောက် ခန်းခြောက်ပ နေရသနည်း၊ သိချင်ပါဘိ....
မှန်လှပါ။ ဘုရင်များ ဘုန်းတန်ခိုး တက်ကြွသည့်အခါ - ရေကန်တွင်း သို့ ကောင်းမြတ်သော ပဒုမ္မာကြာ များ အလိုလို ဆိုက်ရောက် လာ ကြောင်းပါဘုရား။ ရေကန်အောင်ခဲ လျှင် - ရပါလိမ့်မည် ဘုရား။
သားတော် ဓာဂေါ် - အဘယ်သို့ ယူဆ သနည်း - တင်လော့...။
ပြည့်တန်ပဒုမ္မာများ အကြောင်း ထိုး၍ သာဖြစ်တန်ရာသည်။
သို့သော် ကျွန်တော် ကျောက်ကောင်း သည် - ရေထဲ၌ ရှိဟန်မတူပါ ဘုရား။ ခမည်း တော်အား - လက်တွေ့ ပြနိုင်ပြုတော်မူပါ ဘုရား
ဆက် တင် လော့
မဟောသဓာသည် ရေခွက်ဝယ် ရေဖြည့် စေပြီး မင်းကြီးအား ပြလေ၏။
ခမည်းတော် - အရှင်မင်းကြီး - ကျွန်ုပ်လက်ထဲမှ ရေကို - ဒီတောက်က ဆေခဲ့သည့်အတိုင်း ရေသည် နီရဲနေသည်။...... တကြောတဖက်က ဆေခြည်သို့ လျှင်ကား - ရေ - လုံးဝ မနီကြောင်း ရှု တော်မူလော့...
မင်းကြီးက လေ့လာပြီးသော် -
အဘယ် သဘောနည်း - သားတော်..
ကျွန်ုပ်အချိန်တွင် နေရောင်ခြည်သည် ထန်းပင်ထက်သို့ ထိုးပြီးမှ တဖန် အရောင်ပြန်၍ ရေပြင်သို့ ဟပ်နေကြောင်းပါ။ သို့ဖြစ်၍ ထန်းပင် ထက်ရှိ ကျီးသိုက်တွင်းသို့ - အစာ ဖွတ်ထင်ပြီး - ပဒုမ္မာကြာကောင်း တလုံး ချီလာ၍ ရောက်နေကြောင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါဘုရား။
ယူခိုင်းလျှင် တက်ယူစေ ရရှိနိုင်မည်ဘုရား

ဘုရင်ကြီး၏ အမိန့်အရ ထန်းပင်ထက်သို့ တက်ယူစေရာ ပတ္တမြားကောင်းတလုံးကိုရသဖြင့်
အရပ်သားများက သိန်းအမတ်ကို ရှုတ်ချကြကုန်၏။
သားတော်-တော်ပါပေါ့ -ကောင်းလိုက်တဲ့ ပတ္တမြား- အရည်ကို လည်းကြည့်-ကြည့် နေတာဘဲ
တခါသော် ဘုရင်ကြီးသည် တောကစား၍ ပြန်လာစဉ် သစ်ပင်ထက်၌ မိန်းမတယောက် ကိုမြင်လေသော်
ဟဲ့ - မင်းချင်း- မေးစမ်းဟဲ့
မင်းချင်းများက ဆူးခက်များ ဖယ်ရှားပြီး သစ်ပင်အောက်သို့ ကူညီ ချပေးပြီးသော်
သင့်ဖြစ်ပျက်ကုန်စင် -တင်လော့
မှန်ပါ့ -ဘုရား
ဤသို့ ဆို၍ ရွှေနန်းတော်သို့ ခေါ်သွားပြီး နှစ်သက်လှသဖြင့် မိဖုရားကြီး မြှောက်လေ၏

တနေ့တွင် မိဖုရားကြီး နှင့်အတူ ဥယျာဉ်
တော်သို့ ထွက်စဉ် မြို့အထွက်နားရောက်သော်
မိဖုရားကြီးသည် ကုရုမြို့ မဆည်နိုင်ဘဲ
ပြုံးမိလေသည်ကို ဘုရင်ကြီးစိတ်ညို့၍
ခိ
အဘယ့်ကြောင့် ရယ်ရသနည်း
သဖန်းပင်ထက်ဝယ်
ဘုရားနှစ်မကို ထားကာအောက်မှ သူ့ခက်ကါထားခဲ့၍ ထွက်ပြေးသော သူ - လမ်းပြနေ သည်ကို တွေ့၍-
ဘုရား နှစ်မ-ကဲ့သို့ - ဘုန်း ကျက်သရေရှိသူကို ကျွန်ယောက်ျားညံ့ - မဆောင်နိုင်ရှာ:---ဟု တွေး မိ၍ - ရယ်မိ ကြောင်းပါ ဘုရား
ဝါ - မယုံနိုင်၊ သင် - လိမ်လည်၍ ပျောက်ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ အခြားယောက်ျား တယောက်ကို မြင်၍ ရယ်ခြင်းသာ - မဟုတ်လော
ဟုဆို၍ သံလျက်ကို လှမ်းဆွဲမည်ပြုရာ
သနားခံတော်မူပါ ဘုရား.....
ပျောက်တင်ထား ချက်များ - ဟုတ် လောက်သည်--- မဟုတ်လောက် သည်ကို--- ပညာရှိ သူမဟန် များကို မေးတော် မူပါဦး ဘုရား
ထိုကြောင့် သားတော် မဟောသဓ ကို ခေါ်ယူ မေးမြန်းတော် မူ၏။
...ကျွဲခိုန်းမဖြတ်ကို - ယောက်ျားက စွန့်ပစ်သွား သည်ဟု ဆိုသော စကား ကို - သားတော် ယုံကြည်ပါသည်။ ဘုန်းမဲ့သော သူ သည် - ဘုန်းရှိသော သူနှင့် အတူ ဆက်ဆံ၍ - မနေ နိုင်ကြောင်းပါ - ခမည်းတော် ဘုရား

မင်းကြီး သည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ အမျက်တော် ပြေသွားပြီး -
သားတော်သာ မလျှောက်တင်လိုက်လျှင်.. ငါကိုယ်တော် မိန်းမဖြတ် တယောက် သုံးရတော့မလို့ — သားတော် - တော်ပါပေတယ်။ ရော့ - ဆုတော်ငွေ
ထိုအခါမှ မိဖုရားကြီးသည် အားတက်လာကာ ဘုရင်ကြီးထံ လျှောက်ထား၏။
ရွှေဘုန်းတော်ကြီးလှသော အရှင်မင်းကြီးဘုရား မဟော်သဓ သူငယ်သည် ပညာလည်းကြီး - ဘုရား၌ မတော်၏ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင် လည်းဖြစ်သောကြောင့်.... မောင်တော်လေး အရာထားခွင့် ပေးသနား တော်မူပါ ဘုရား....
အိမ်း - ထားစေ
ထိုအချိန်မှ စ၍ စားကောင်းသောက်ဖွယ် များကို အချိန်မရွေး အစစ်အဆေး အမေး အမြန်းမရှိ ပေးပို့ပိုင်ခွင့် ရလေသည်။
ဘယ်ကလဲ
မိဖုရားကြီး ပို့လိုက်တာပါ
ရပြီ။ သွား
ထိုကဲ့သို့ ရွှေနန်းတော်တွင် အတိုင်ပင်ခံ သားတော် အဖြစ်နေရင်းနှင့် အသက် ၁၆ နှစ်ပြည့်လာသောအခါ..
မိဖုရားကြီးနှင့်ဘုရင်ကြီးတို့တိုင်ပင်ကြ၏။
သားတော် - အရွယ်ရောက်ပြီမို့ ကြင်ယာတော် ရှာပေးရဦးမည် -
မောင်တော်လေး စိတ်တိုင်းကျ - ရှာသင့် ကြောင်းပါဘုရား
သားတော်ကိုယ်တိုင် ရှာယူခွင့်ပြုတော်မူပါ - ခမည်းတော် ဘုရား
အိမ်း - ခွင့်ပေးသားပေါ့
ထို့ကြောင့် မဟော်သဓ သည် မထင်မရှား အပ်ချုပ်သမား အသွင်ဆောင်ကာ ဖူးစာဖက် ရှာရန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။
အပ်ချုပ်သယ် အပ်ချုပ်သယ်

ဆက်ရန်

မဟောသဓာ ၆
ဇါတ်တော်ကြီး
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
မဟောသဓာသည် ဇနီးလောင်းရှာရန် ထွက်လာရာ တခုသောရွာထိပ်တွင် ချောမောလှပသော မိန်းမငယ်တဦးကို မြင်၍ နှစ်သက်မိလေ၏။
ချောတာ လှတာတော့ ပြောစရာ မရှိဘူး - သွားပုံ လာပုံ ကလဲ ယဉ်ကျေးတယ်။ ဉာဏ်ပညာ ရှိရင်တော့ .... ဒီမိန်းမမျိုး ရှာမှ ရှားဘဲ.....
အပျိုလား - အိမ်ထောင်နဲ့လား သိရအောင် စုံစမ်းအုံးမှဘဲ
အမှတ်တမဲ့ဖြင့် လက်သီးဆုတ်ပြရာ
မိန်းမပျိုကလည်း လက်ဝါးထောင်ပြ၏။
အလို...ငါမေးချင်တာ သူနားလည်နေပါလား။ လက်ဆုပ် လက်ကိုင် အိမ်ထောင်ရှိလား ဆိုတာကို - လက်ဝါးဖြန့်ပြပုံထောက်တော့ - အိမ်ထောင်မရှိ - အပျိုပါပေါ့
ဉာဏ်ပညာကြီးပုံရတယ် အနီးကပ်လေ့လာအုံးမှဘဲ
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လူတယောက်ကမြင်သော်
ဟာ - ဟိုသူငယ်က - လက်သီးပြတယ် - ဟို ခလေးမက - လက်ဝါးဖြန့်ပြတယ်- ရန်ဖြစ်ကြတာများလား ...
ဟောဗျ- ဟို သူငယ်က အနားကပ်သွားပြီ- ဒိုကြပါဘဲ
အနားရောက်လျှင် မဟောသဓာက မေး၍
နှမလေး နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ - - ဟင်.
အတိတ် - ပစ္စုပ္ပန် - အနာဂတ် - ကာလသုံးပါးနဲ့ - မရှိနိုင်သည့်သဘော တချက်ရှိပါသည်။ ထိုသဘောမှာ ကျွမ အမည်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ကါလ သုံးပါးမှာ မရှိတာ က တော့ (မသေခြင်း) တရားဘဲ။ ပါဠိ ဘာသာနဲ့ဆိုရင် (အမရ) ဘဲ။ ဒီတော့ - နှစ်မလေး နာမည်က (အမရာ) တဲ့လား
ဟုတ်ကဲ့ ရှင့်
ဒီ ယာဂုအိုး - ဘယ်သူ့ အတွက် သွားပို့မလို့လဲ
အိမ်ဦးနတ် အတွက် ပါရှင်
ဪ... .... မနင်ထဲ သွား ပို့မလို့လား
ဟုတ်ကဲ့ ရှင့်
သို့လိုသော မေးခွန်းများ မေးပြီး ကျေနပ် လောက်လျှင် မိန်းမပျို၏ နေအိမ်ကို မေး၍
××× ကျွန်တော် အပ်ချုပ်သည်ပါ။ ဒီက သမီး - အမရာ - ကို မေတ္တာ မျှ မိ၍ - သားမွတ်မွတ် မယားမွတ်မွတ် နှင့် အိမ် ထောင်ပြုလိုပါသည်။ ကျေးရွေ တဆောင် တင်၍ တောင်း ခွင့်ပေးပါ ××
××××××××××××
မိခင်ထံ သွားရောက်ပြီး တောင်းဆိုလေ၏။
ရွှေမြို့တော်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဘုရင် ကြီးကလည်း မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပပေးလေသည်
တနေ့တွင် အမတ်ကြီး လေးယောက်တို့သည်
မဟော် တယောက်ထဲရှိတုန်းကတောင် ပညာချင်း မယှဉ်သာလို့ - ငါတို့ အရာမဝင်သလို ဖြစ်နေတယ်...
အခု သူ့လိုပင် အလိမ္မာပိုတဲ့ ဇနီးချော လေး ရှိနေပြီ
နှစ်ယောက်ပေါင်း ဉာဏ်ပညာနဲ့ ဆိုတော့ ပိုခက်လိမ့်မယ်
ဒီတော့ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ
အိုမျှာ - နန်းတော်က - ဘုရင်သုံး ပုလ္လင်အသစ်ကို ဒို့ကိုယ်တိုင် ခိုးပြီး - သူ့အိမ်ရောက် အောင် စီမံကြရတာပေါ့
အေး - ဟုတ်တယ်
ပြီးတော့ - အကြောင်းဆင်ပြီး ဘုရင်ကြီးကို လျှောက်လိုက် ရင်.......
ဟား ဟား အချုပ်ထောင်ကို တန်း သွားမှာပေါ့။
နောက်တော့ - နန်းတွင်းက - ကန့်ထုတ် လိုက်
ဒါဆို - ဒို့တတွေ - ဇိမ်ဘဲ။

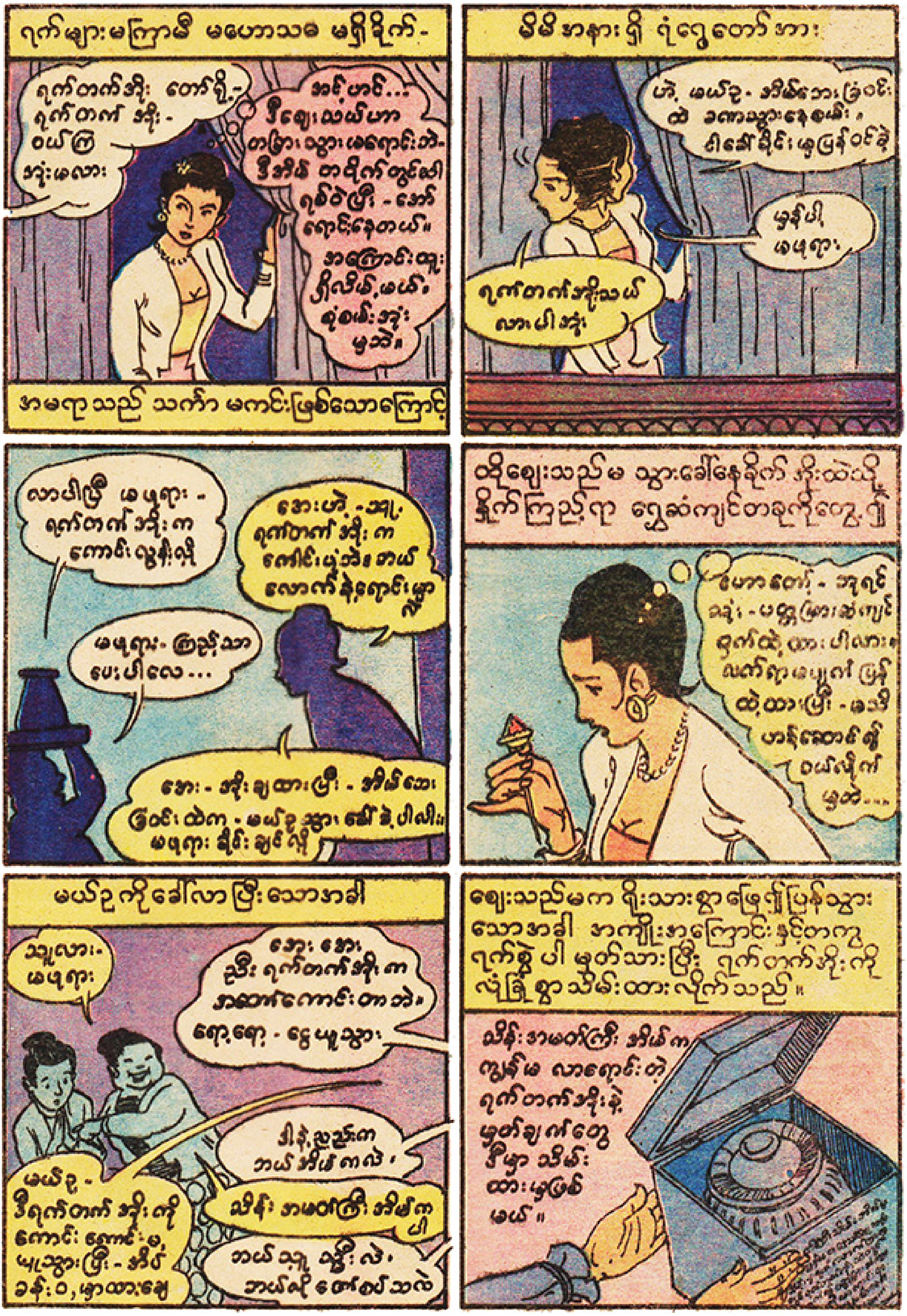

ရက်များမကြာမီ မဟောသဓ မရှိခိုက်-
ရက်တက်အိုး တော်ရို့- ရက်တက်အိုး- ဝယ်ကြ အုံးမလား
အင့်ဟင်... ဒီဈေးသယ်မှာ တခြားသွားမရောင်းဘဲ- ဒီအိမ် တဝိုက်တွင်သာ ရစ်ဝဲပြီး - အော် ရောင်းနေတယ်။ အကြောင်းထူး ရှိလိမ့်မယ်။ စုံစမ်းအုံး မှဘဲ။
အမရာသည် သင်္ကာ မကင်းဖြစ်သောကြောင့်
မိမိအနားရှိ ရံရွေတော်အား
ဟဲ့ မယ်ဥ - အိမ်ဘေးဖြဝင်း ထဲ ခဏသွားနေစမ်း၊ ငါခေါ်ခိုင်းမှပြန်ဝင်ခဲ့
မှန်ပါ့ မဖုရား
ရက်တက်အိုးသယ် လာပါအုံး
လာပါပြီ မဖုရား - ရက်တက်အိုးက ကောင်းလွန်းလို့
အေးဟဲ့ - အေ့ ရက်တက်အိုးက ကောင်းပုံဘဲ၊ တယ် လောက်ခဲ့ရောင်းမှာလဲ
မဖုရား- ကြည့်သာ ပေးပါလေ...
အေး - အိုးချထားပြီး - အိမ်ဘေး ဖြဝင်းထဲက - မယ်ဥ သွားခေါ်ခဲ့ပါလား၊ မဖုရား ချိန်းချင်လို့
ထိုဈေးသည်မ သွားခေါ်နေခိုက် အိုးထဲသို့ နိုက်ကြည့်ရာ ရွှေဆံကျင်တစုံကိုတွေ့၍
ဟောတော့ - အရှင် သခင့် - ပဒ္မြားဆံကျင် ရက်ထဲ့ထားပါလား၊ ဈေးရာမပျော် ဖြန် ထဲ့ထားပြီး - ဒီ ဟန်ဆောင်ရှိ ဝယ်ခိုက် မှဘဲ...
မယ်ဥကိုခေါ်လာပြီးသောအခါ
သူလား- မဖုရား
အေး အေး ညီး ရက်တက်အိုးက အတော်ကောင်းတာဘဲ၊ ရော့ရော့ - ငွေယူသွား
ဒါနဲ့ ညည်းက ဘယ်အိမ်ကလဲ၊
သိန်းအမတ်ကြီး အိမ်ကပါ
ဘယ်သူ့ သမီးလဲ၊ ဘယ်လို တော်စပ်သလဲ
မယ်ဥ - ဒီရက်တက်အိုးကို ကောင်းကောင်းမ ယူသွားပြီး - အိမ် ခန်း၀ မှာထားချေ
ဈေးသည်မက ရိုးသားစွာဖြေ၍ပြန်သွား သောအခါ အကျိုးအကြောင်းနှင့်တကွ ရက်စွဲပါ မှတ်သားပြီး ရက်တက်အိုးကို လုံခြုံစွာသိမ်းထားလိုက်သည်။
သိန်းအမတ်ကြီး အိမ်က ကျွန်မ လာရောင်းတဲ့ ရက်တက်အိုးနဲ့ မှတ်ချက်တွေ ဒီမှာ သိမ်း ထားမှဖြစ် မယ်။

နောက်တနေ့တွင် ဒေဝိန်း အမတ်ကြီး ၏
ခိုင်းစေချက်အရ လာရောင်းသော စပါးစည်း
ထဲမှ ဘုရင့် ခြေနင်းကို၎င်း -
တဖန် ကာမိန်း အမတ်ကြီး၏ စေခိုင်း
ချက်အရ လာရောင်းသော ဟင်းသီးဟင်း
ရွက် ခြင်းထဲမှ ကမ္ဗလာ ကို၎င်း -
ထို့နောက် ပဂုတ် အမတ်ကြီး၏ စေခိုင်း
ချက်အရ လာရောင်းသော ပန်းတောင်း
ထဲမှ ရွှေပန်းကုံး ကို၎င်း -
နေ့ရက် စာရင်းနှင့်တကွ မှတ်သား၍
လုံခြုံစွာ သိမ်းထားလိုက် လေသည်။
မဟောသဓ အိမ်သို့ ပစ္စည်းစုံရောက်လျှင်
အမတ်များက မင်းကြီးအား မေးကြ၏ ။
အရှင်မင်းကြီး - ပတ္တမြား ဆံကျင်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆင်မြန်းပါသနည်း ဘုရား
ဆံကျင်တော်နှင့် ကြက်သရေရှိလှပါ ဘုရား
ဆံကျင်တော် မတွေ့ရတာ ကြာပါပေါ့ ဘုရား
အိမ်း
ပျောက်ပေသွားကာဘဲ ...
ဆံကျင်တော် ဆက်သစေများ
မင်းလုလင်သည် မကြာမီ ပြန်လာပြီး
မှန်လှပါဘုရား - အဆောင်တော်တွင်း၌ ရှာဖွေကြည့်ရာ .... ပတ္တမြားဆံကျင် ရွှေပန်းကုံး ကမ္ဗလာ ရွှေခြေနင်းများ မတွေ့တော့ကြောင်း ပါဘုရား ---
သယ်
အရှင်မင်းကြီး - ဤပစ္စည်း လေးမျိုးလုံးသည်
မဟောသဓ အိမ်၌ရောက်နေကြောင်း သတင်း
ရရှိပါသည်ဘုရား။
မဟောသဓ သည်
ဤမည်သော
ပစ္စည်းများကို
ဝတ်ဆင်သုံးစွဲ
နေကြောင်းပါ၊
မင်းကြီး၏ ရန်သူ အာခွန်မင်
ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား။
ဤသို့ကုန်းချော၍ လျှောက်တင်ထားလျှင် .
ဆက်ရန်

ဓါတ်တော်ကြီး ၃

ပန်းချီ-ဦးဘကြည်

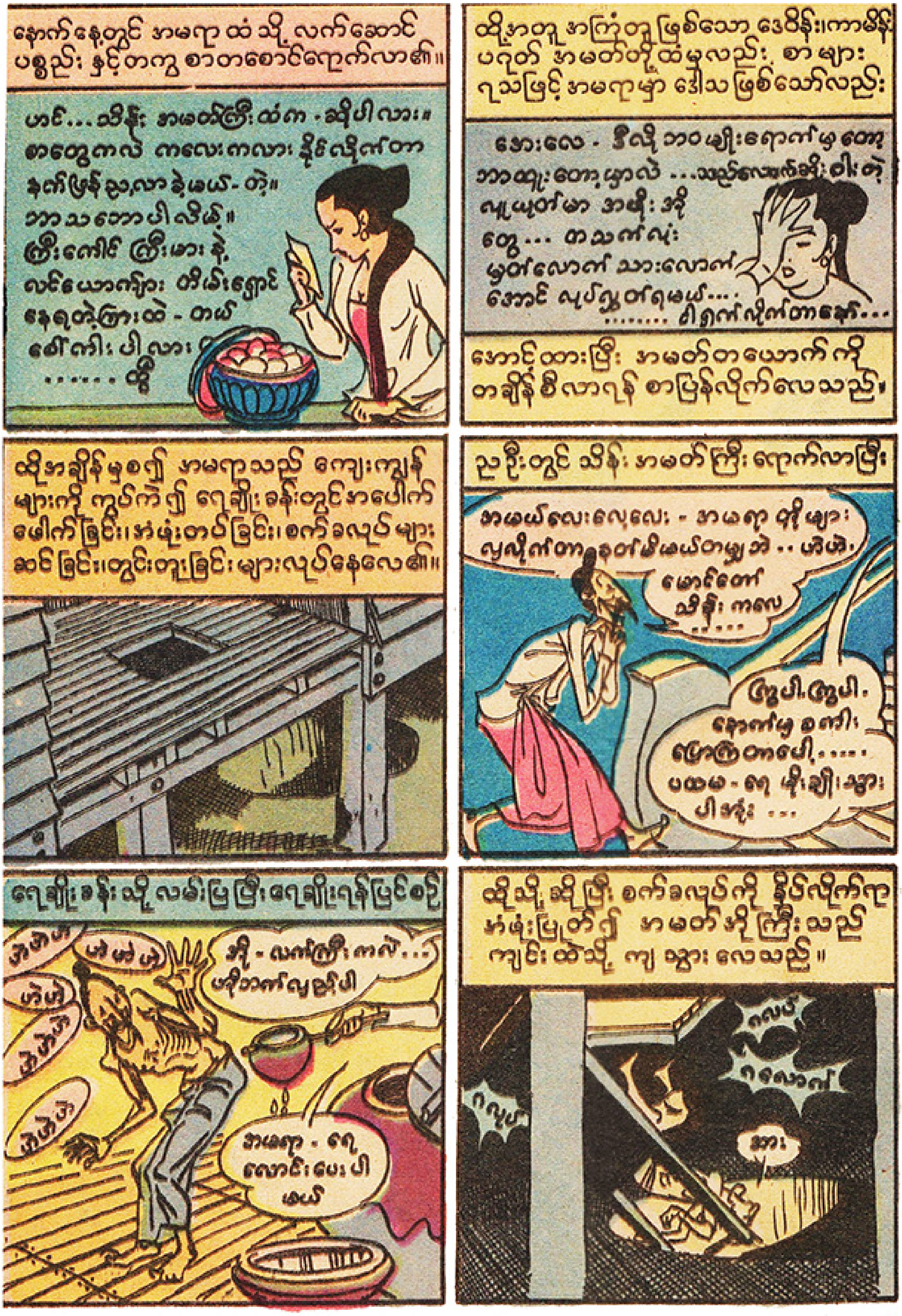
နောက်နေ့တွင် အမရာ ထံသို့ လက်ဆောင် ပစ္စည်းနှင့်တကွ စာတစောင်ရောက်လာ၏။
ဟင်... သိန်း အမတ်ကြီးထံက - ဆိုပါလား။ စာတွေကလဲ ကလေးကလား နိုင်လိုက်တာ နက်ဖြန် ညလာခဲ့မယ် - တဲ့။ ဘာသဘောပါလိမ့်။ ကြီးကောင်ကြီးမား နဲ့ လင်ယောကျာ်း တိမ်းရှောင် နေရတဲ့ကြားထဲ - တယ် ဇော်ကါးပါလား ...... ထို
ထိုအတူ အကြံတူဖြစ်သော ဒေဝိန်း၊ကာမိန်း ပဂုတ် အမတ်တို့ထံမှလည်း စာများ ရသဖြင့် အမရာမှာ ဒေါသဖြစ်သော်လည်း
အောင်မလေး - ဒီလို ဘဝမျိုးရောက်မှတော့ ဘာထူးတော့မှာလဲ ...သည်လောက်ဆိုးဝါးတဲ့ လူယုတ်မာ အမျိုးဒို တွေ... တသက်လုံး မှတ်လောက် သားလောက် အောင် လုပ်ရှုတ်ရမယ်.... ....ငါ ရှက်လိုက်တာနော်...
အောင့်ထားပြီး အမတ်တယောက်ကို တချိန် စီလာရန် စာပြန်လိုက်လေသည်၊
ထိုအချိန်မှစ၍ အမရာသည် ကျေးကျွန်များကို ကွပ်ကဲ၍ ရေချိုးခန်းတွင်အပေါက် ဖေါက်ခြင်း၊အုံဖုံးတပ်ခြင်း၊စက်ခလုပ်များ ဆင်ခြင်း၊တွင်းတူးခြင်းများလုပ်နေလေ၏။
ညဦးတွင် သိန်း အမတ်ကြီး ရောက်လာပြီး
အမယ်လေးလေးလေး - အမရာ ရုပ်များ လှလိုက်တာ ခုတ်မိမယ်တမျှဘဲ .. ဟဲဟဲ
မောင်တော် သိန်း ကလေ ....
ကြွပါ ကြွပါ နောက်မှ စကား ပြောကြတာပေါ့..... ပထမ - ရေ မိုးချိုးသွား ပါအုံး ...
ရေချိုးခန်းသို့ လမ်းပြပြီး ရေချိုးရန်ပြင်စဉ်
ဟဲဟဲဟဲ
ဟဲဟဲဟဲ
ဟဲဟဲ
ဟဲဟဲဟဲ
ဟဲဟဲဟဲ
အို - လက်ကြီးကလဲ... ဟိုဘက်လှည့်ပါ
အမရာ - ရေ လောင်းပေးပါ မယ်
ထိုသို့ဆိုပြီး စက်ခလုပ်ကို နှိပ်လိုက်ရာ အုံဖုံးပြုတ်၍ အမတ်အိုကြီးသည် ကျင်းထဲသို့ ကျသွားလေသည်။
ဂလုပ်
ဂလောက်
ဂလုပ်
အား

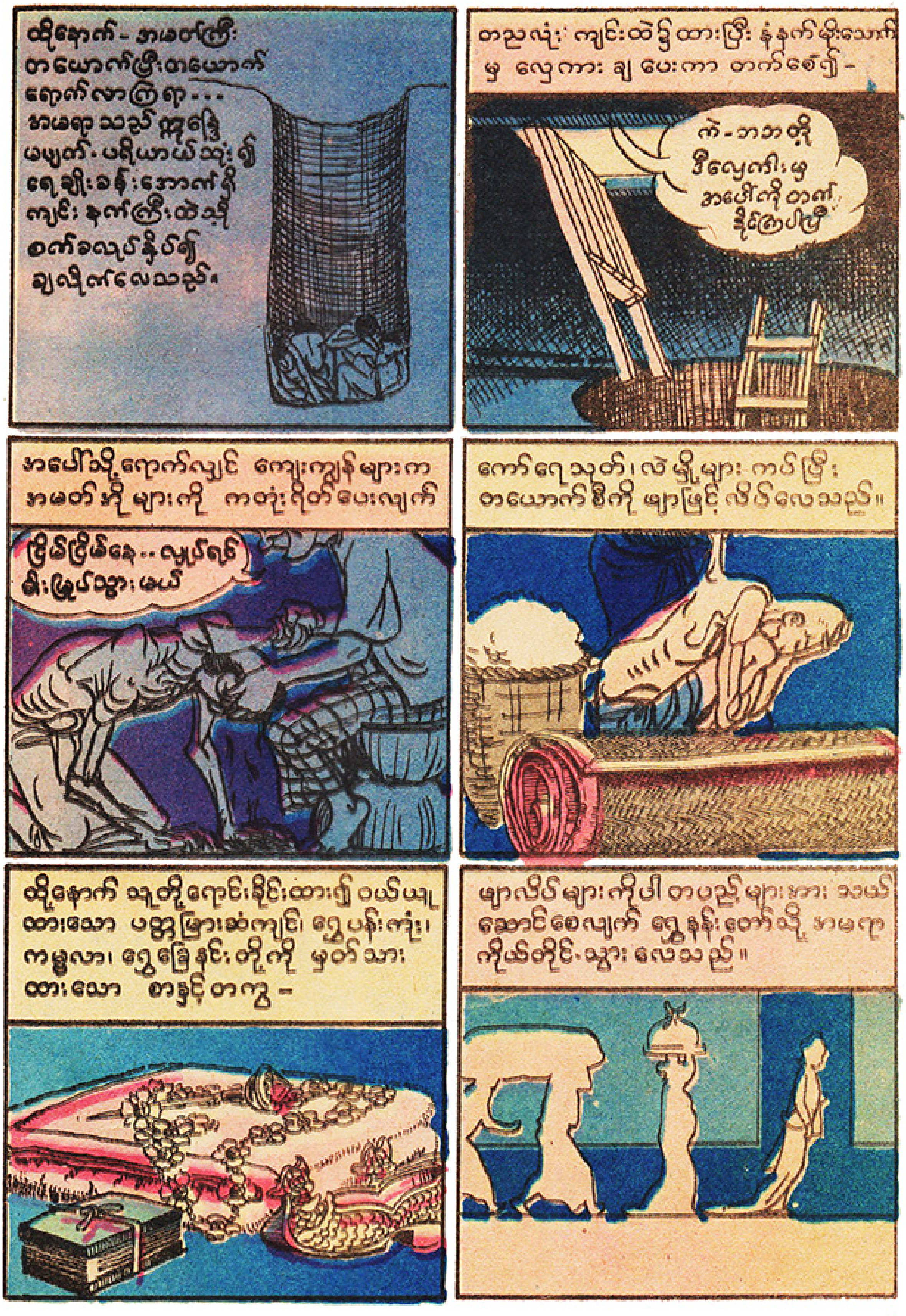
ထို့နောက် - အမတ်ကြီး
တယောက်ပြီးတယောက်
ရောက်လာကြရာ...
အမရာသည် ဂူခြေ
မျက် - ပရိယာယ်သုံး၍
ရေချိုးခန်းအောက်ရှိ
ကျင်းနက်ကြီးထဲသို့
စက်ခလုပ်နှိပ်၍
ချလိုက်လေသည်။
တညလုံး ကျင်းထဲ၌ ထားပြီး နံနက်မိုးသောက် မှ လှေကား ချပေးကာ တက်စေ၍ -
ကဲ - ဘဘတို့ ဒီလှေကားမှ အပေါ်ကို တက် နိုင်ကြပါပြီ
အပေါ်သို့ ရောက်လျှင် ကျေးကျွန်များက အမတ်အိုများကို ကတုံးရိတ်ပေးလျက်
ငြိမ်ငြိမ်နေ.. လှုပ်ရှပ် မီးမြှုပ်သွားမယ်
ကော်ရေသုတ်၊ လဲမှို့များကပ်ပြီး တယောက်စီကို ဖျာဖြင့်လိပ်လေသည်။
ထို့နောက် သူတို့ရောင်းခိုင်းထား၍ ဝယ်ယူ ထားသော ပတ္တမြားဆံကျင်၊ ရွှေပန်းကုံး၊ ကမ္ဗလာ၊ ရွှေခြေနင်းတို့ကို မှတ်သား ထားသော စာနှင့်တကွ -
ဖျာလိပ်များကိုပါ တပည့်များအား သယ် ဆောင်စေလျက် ရွှေနန်းတော်သို့ အမရာ ကိုယ်တိုင်သွားလေသည်။

မင်းကြီး၏ရွှေမျှောက်သို့ရောက်သောအခါ
ထိုသို့ ပျောက်ဆုံးနေသော ပစ္စည်းများ ကို ဆက်သပြီး...
မျှောလိပ်များကို ဖွင့်လိုက်လျှင် မြင်ရသူ အားလုံး တဝါးဝါး ရယ်ကြပြီး
အကျိုးအကြောင်း အလုံးစုံကို ရဲရဲ လျှောက်တင်လိုက်လေသည်။
အမတ်ကြီးများမှာ ရှက်လှ၍ ပြီး နီးရာ အပေါက်မှ ထွက်ပြေးကြ၏။
ဘုရင်ကြီးမှာ တွေနေတော့၏။
ဆက်ရန်

မဟောသဓာ
၈
ဇါတ်တော်ကြီး
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
ရွှေနန်းတော်တွင် မဟောသဓာ၏ တရားသံ မကြားရသည့်မှာ ကြာလာသဖြင့် တညသောအခါ ထီးချက်စောင့် နတ်သမီးက ကိုယ်ထင်ပြပြီး.... မင်းကြီးအား ပြဿနာ လေးချက်ကို ဖြေဆိုရန် တောင်းဆိုလေ၏
အရှင် မင်းကြီး
လက်တို့ဖြင့်ရိုက်နှက်-ခြေတို့ဖြင့်ကန်ကျောက်၏။ ထိုသို့ပုတ်ခတ်သည့်ကိုပင် ချစ်နေရသည်။ သူကား မည်သူနည်း။
နှုတ်က ဆဲရေး၏။ သို့ရာတွင်-သူမလာမည်ကို စိုးရိမ်သည်။ သူ့ကိုပင်ချစ်နေရသည်။ ၎င်းသူကား မည်သူနည်း။
မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲ ပြောဆို၏။ မခံချင်အောင် မဟုတ်တာ တန်းလျား ပြောတတ်၏။ ယင်းသို့ပြောသည့်အတွက် သူ့ကို ချစ်နေရသည်။ ၎င်းသူကား မည်သူနည်း
ထမင်း-အဖျော် ယမကာ အဝတ်အစား-ကြေးငွေ-အိပ်ရာ နေရာစသည်တို့ကို ယူဆောင်သွားသည့်အတွက်ပင်-သူ့ကို ချစ်နေရသည်။ သူကား ဘယ်သူနည်း။
၎င်းပြဿနာ လေးချက်တို့ကို ဖြေသော်....
၎င်းပြဿနာတို့ကို ကျွန်ုပ် မဖြေနိုင်။ သူခမိန်တို့ကို မေးပြီးမှ ဖြေကြားပါမည်။ ။

ဘုရင်ကြီးက သုခမိန် အမတ်များကို အခစား ဝင်ရန် အမိန့် ချလေသည် ။
ရွှေနန်းရှင် ဘုရင်ကြီးက အခစားဝင်ရန် အမိန့်တော်ချမှတ်ကြောင်းပါ - အဘဘုရား
ဟာ - ကတုံးကြီးနဲ့ ရှက်လွန်းလို့ - မလာပါရစေနဲ့လို့ - လျှောက်တင်ထားပါ...
ထိုသတင်းကို ပြန်လည်သံတော်ဦးတင်ရာ
အင်း - ဟုတ်ပေသား ကဲ...
ပေါင်းဦးထုပ်များ အမြန်လုပ်၍ ပေးအပ်ပြီ အခစားဝင်ရန် စီမံကြစေများ....
သုခမိန် အမတ်လေးပါး အခစားရောက်လျှင်
သုခမိန်ကြီးတို့..... ထီးချက်ဆောင် နတ်သျှင်က ကြံမည်သော ပြဿနာ လေးချက်ကို အမေးရှိသည်။ ကျွဲသည် တို့ကြားအတယ် ခည်း။
မှန်လှပါဘုရား ကျွန်တော်မျိုးကြီးများ လုံးဝ မသိကြောင်း ဝန်ခံပါသည်ဘုရား
အင်း - ကောင်းကွာ..... သို့ကလို ဆိုလျှင် - အသင်တို့ကိုယ်တိုင် ကွယ်ကာလျက် မဟောသဓကို တွေ့အောင်ရှာကြလော့....
..... တွေ့လျှင် အသပြာထောင်ထုပ် အပ်၍ - တွေ့ရာ အရပ်မှ ရွှေနန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြလော
မဟောသဓကို လှည့်လည်၍ အပူတပြင်းပင် ရှာကြရာ တနေ့တွင် အိုးဖိုတခု၌ တွေ့သဖြင့်
မဟောသဓ သုခမိန်ဘုရား - မဟုတ်ပါလော - ဘုရင့်အမိန့်တော်ပါကြောင်းပါ
ဟေ
အသပြာငွေ ထောင်ထုပ်ကို လက်ခံ၍ ရွှေနန်းတော်သို့ အမြန် အခစားဝင်ရန် ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား
ပြန်ခါနီးတွင် မဟောသဓက အိုးဖိုရှင် အား ငွေထောင်ထုပ်ဖြင့် ကန်တော့ရာ
အလိုလေး ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ
မင်းခစား သုခမိန်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား တပည့်ဖြစ်ပါ၍ ဆရာသည် ဆရာပင်ဖြစ်၍ - တပည့်က တပည့်အဖြစ်ကန်တော့သည်ကို လက်ခံပါ - ဆရာကြီး...

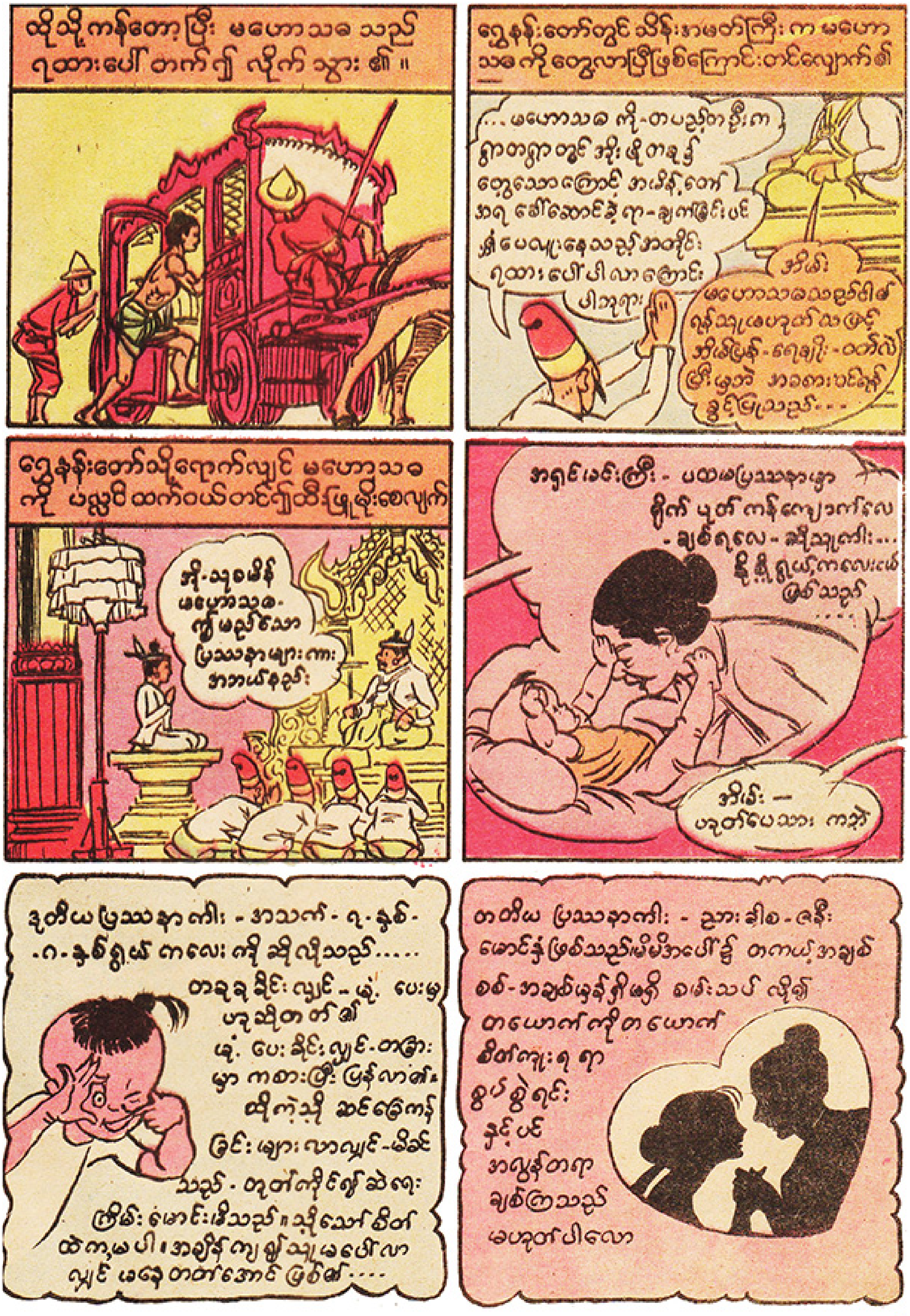

ထိုသို့ ကန်တော့ပြီး မဟောသဓ သည် ရထားပေါ် တက်၍ လိုက်သွား၏ ။
ရွှေနန်းတော်တွင် သိန်းအဖတ်ကြီးက မဟော သဓကို တွေ့လာပြီဖြစ်ကြောင်းတင်လျှောက်၏
ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင် မဟောသဓ ကို ပလ္လင်ထက်ဝယ်တင်၍ထီးဖြူမိုးစေလျက်
ဒုတိယ ပြဿနာကား - အသက် - ၇ - နှစ် - ၈ - နှစ်ရွယ် ကလေး ကို ဆိုလိုသည်.....
တတိယ ပြဿနာကား - ညား ခါစ - ဇနီး

ဧတဒဂ္ဂပြသသနာကား - အကျင့်သီလ နှင့် ပြည့်စုံသော အလှူခံ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့ကို ဆိုလိုသည်။ အလှူခံလာလျှင် ဒါန ဖြောက်၍ ဝမ်းသာစွာ လှူကြောင်း တန်းကြ သည် မဟုတ်ပါလော........
ထိုသို့ ဖြေဆိုနေစဉ် ထီးချက်စောင့် နတ်သမီးက ကိုယ်ထင်ပြ၍ ချီးကျူး၏။
သူခမိန်
မဟောသဓ -
တော်ပေစွ -
တော်ပေစွ -
သာဓု - သာဓု -
သာဓု -
ဘုရင်ကြီးသည် အားရတော်မူ၍ မဟောသဓ အား စစ်သူကြီးရာထူး ခန့်အပ်တော်မူ၏။
ကျွဲပွင့် သူခမိန်တို့ မနာလိုကြပြန်၍ ဥာဏ်နီ ဥာဏ်နက် ထုတ်ကြပြန်၏။
ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ
ခပ်မြန်မြန်စား လုပ်မှ - တော်ကာကျ မယ်
ဒီကောင်လေး တခါထဲ ပြုတ် သွားအောင် - ပျောက်တွန်း ရမယ်ဗျ
အကွက် ကြာရမှာပေါ့
တနေ့သ၌ စကားဆွေးနွေးစဉ် မဟောသဓ စကားထဲတွင် --
မိမိ၏ လျှို့ဝှက် ချက်ကို ကိစ္စ မပြီး မီ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောအပ် ဘူး
ထိုည၌
ဒီနေ့ - သူ့စကား တခု သတိထားမိကြရဲ့လား
အင်း - ဟုတ်ပ - (မိမိ လျှို့ဝှက်ချက်ကို - ဘယ်သူ့ မှ မပြောအပ်) ဆိုတာလား
ဒီကောင်လေး မကြာခင်က ဘုရင်ကြီးက (လျှို့ဝှက်ချက်ကို - ဘယ်သူ့မှ မပြောအပ်) လို့ဆိုရင် နဲ့နဲ့မှ ကျေနပ်တာ မဟုတ်ဘူး
အေး - ဟုတ်တယ် အကွက်ထဲတော့ ဝင်နေပြန်ပြီ၊ ဒီကောင်လေး ကလဲ သူပြောခဲ့တဲ့ စကားကို - ဘယ်တော့မှ ပြန်မပြင်တတ်တာနဲ့ အလော်ဘဲ
ဆက်ရန်

မဟောသဓ ၉

ဇာတ်တော်ကြီး

○ ပန်းချီ-ဦးဘကြည်

နန်းအပြင်သို့ရောက်လျှင် မဟောသဓာသည် ငယ်သားများအား တစုံတခု ပြောပြီး
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အမတ်ကြီးများရပ်၍စကား ပြောတတ်သော ဇလားအောက်သို့ဝင်ပုန်း၏
ကျွန်တော်တို့သွားတော့မယ် အရှင်
အေး၊ ငါပြောထားတာ မေ့မနေနဲ့
မကြာမီ အမတ်ကြီးများရောက်လာကာ ဇလားပေါ်ထိုင်၍တိုင်ပင်ကြပြန်သည်။
ဟား - တယ်ဟုတ်တာပဲ - ဟဲဟဲ
ဖြီး - ဒီတခါတော့အောင်ပြီ - ဟီးဟီး
ဘုရင်ကြီးက - ယုံသွားပြီ နက်ဖြန် - နန်းတော်အဝင်မှာ တံခါးကြားထဲက ထွက်ပြီး ပိုင်းလိုက်တဲ့ ဟဲ ဟဲ - ဟဲ
နေပါအုံး - နောင်ကြီး အခုပြောနေတာ လက်တွေ့လား - စာတွေ့လား
ဟဲဟဲဟဲ
အမှုပေါ်မှာစိုးလို့ ထုတ်မပြောဘူး။ မိတ်ဆွေတယောက်ကိုသာ အသိပေးခဲ့တယ်။ ကနေ့အထိ ဘယ်ပေါ်လို့လဲ - ဟဲဟဲ - ဟဲဟဲ
ဒေဝိန္ဒအမတ်ကလည်း ဤသို့ကြွား၏။
ကျုပ်လဲ - ဘုရင်ကြီးရဲ့ နန်းဆောင်ပတ္တမြားကို ခိုးပြီး မိခင်ထံအပ်ထားတယ်။ ဘုရင့်ထံ အခစားဝင်မှ - ထုတ်ပေးတယ်။ ဒီပတ္တမြား တန်ခိုးကြောင့် ဘုရင်ထံက - ဆုလပ် ခဏခဏရနေတာပေါ့။ ကဲ - ခုထက်ထိ ဘယ်ပေါ်လို့လဲ... ဟဲဟဲ ... ဟဲဟဲ....
ကာမိန္ဒအမတ်ကလည်း ဤသို့ပြော၏။
ကျုပ်ကတော့ လကွယ်နေ့တိုင်း - ခွေးရူးလို ဟောင်နေရတဲ့ ရောဂါဆိုးရှိတယ်။ သားတယောက်ကိုသာ ပြောပြထားတယ်။ အဲဒီနေ့ကျ လျှင်သားက ကျုပ်ကို အခန်းလုံအောင်ပိတ်ထားပြီး - သူများတွေ-ဟောင်သံမကြားအောင် - ဆူညံစွာ ပွဲသဘင်ခံရင် တော့တာပဲ။ ခုထက်ထိ ဘယ်ပေါ်ကြားလို့လဲ..... ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ

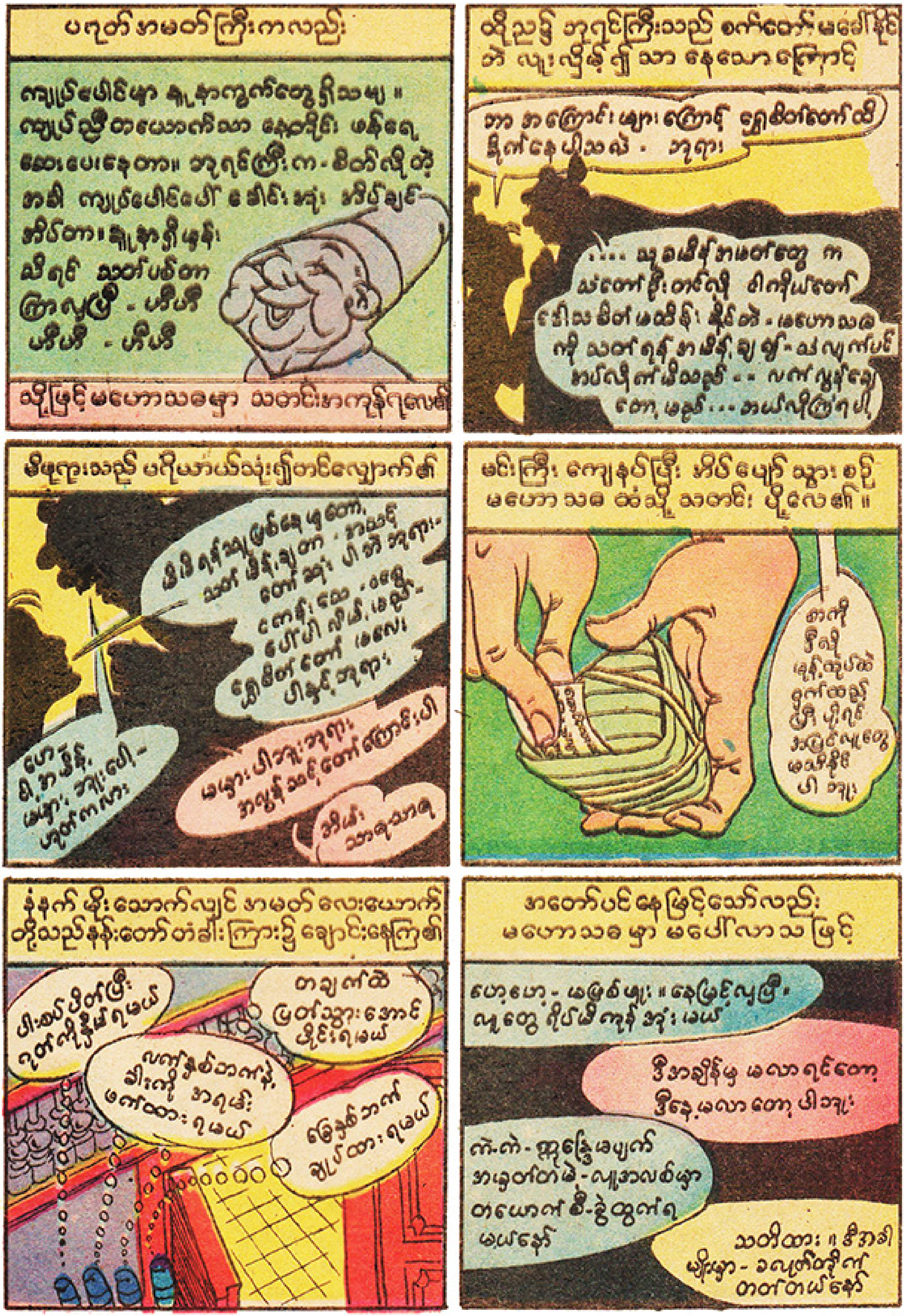
ပရုတ်အမတ်ကြီးကလည်း
သို့ဖြင့် မဟောသဓမှာ သတင်းအကုန်ရလေ၏
ထိုညဉ့် ဘုရင်ကြီးသည် စက်တော်မခေါ်နိုင်ဘဲ လူးလှိမ့်၍သာ နေသောကြောင့်
မိဖုရားသည် ပရိယာယ်သုံး၍တင်လျှောက်၏
မင်းကြီး ကျေနပ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားစဉ် မဟောသဓ ထံသို့ သတင်းပို့လေ၏။
နံနက် မိုးသောက်လျှင် အမတ်လေးယောက်တို့သည် နန်းတော်တံခါးကြား၌ ချောင်းနေကြ၏
အတော်ပင်နေမြင့်သော်လည်း မဟောသဓမှာ မပေါ်လာသဖြင့်

သုခမိန်အမတ်လေးပါးသည် ဘုရင့်ထံ အခစားဝင်၍ မဟောသဓ မရောက်လာသေးကြောင်း သံတော်ဦးတင်နေစဉ်....
....သားတော် မဟောသဓ.... ယနေ့ နေမြင့်မှ အခစားဝင်သည်မှာ မျက်နှာလည်း မကြည်မသာ.... မည်သို့သော သတင်းကိုကြား၍ မည်သို့သော အရာကို မသင်္ကာသောကြောင့် ဖြစ်သနည်း
အရှင်မင်းကြီး ... သားတော်အား ချောင်းသတ်ရန် အမိန့်ပေးထားသည်မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်ုပ်လျှို့ဝှက်ချက်ကို မိဖုရားအား အသိပေးသော အချိန်လောက်ကပင် - သိရသောကြောင့် နေမြင့်မှ အခစားဝင်ရကြောင်းပါဘုရား
သယ် - လျှို့ဝှက်ချက်ကို သခွာမသိနိုင်သည့် ကျွန်ုပ်မိဖုရား ဟင်.......
သည်းခံတော်မူပါဘုရား။ အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်ကား - ကိစ္စအလုံးစုံကို သိနိုင်စွမ်းရှိပါသည်
ကျွန်ုပ်ကိစ္စကို မိဖုရား၏မှကြားသည်ပင်ထားပါဦး - သုခမိန်ကြီးလေးယောက်၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မည်သူ့ထံမှ သိနိုင်မည်နည်း။ အရှင်မင်းကြီး၊ သေနက အမတ်ကြီးသည် - နာဠေသည်ကြီး မိန်းမကို ပစ္စည်းယူ - လူသတ်ခဲ့သည့် လျှို့ဝှက်ချက်ကို သူ့မိတ်ဆွေတဦးအားသာ ပြောခဲ့ပါသည်။ ရန်သူကို ဖမ်းလိုလျှင် - သေနက အမတ်ကြီးအားသာ ဖမ်းသင့်ကြောင်းပါဘုရား....
ဒေဝိန်း အမတ်ကြီးသည်လည်း - နန်းစဉ်ပစ္စည်းများ ခိုးထားပြီး - လျှို့ဝှက်ချက်ကို - သူ့ဖိုးခင်အားသာ အသိပေးခဲ့သည်.... ကာမိန်း အမတ်သည် လကွယ်နေ့တိုင်း ခွေးရူးရောဂါထ၏၊ သူ့သားကိုသာ အသိပေးခဲ့သည်.... ပုက္ကုသ အမတ်သည် ပေါင်တွင် နူနာကွက်ရှိပါသည်။ လျှို့ဝှက်ချက်ကို - သူ့ညီကိုသာ အသိပေးခဲ့ပါသည်.... ယုံကြည်တော်မမူလျှင် ယခုစစ်ဆေးတော်မူပါဘုရား ....။
သုခမိန်လေးဦး မဟောသဓ စကားမှန်သလော
ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်ဘုရား
ကျွန်ုပ်အချိန်မှစ၍ သုခမိန်လေးယောက်အား ထောင်သွင်း အကျဉ်းထားစေ......
ဆက်ရန်

ဇာတ်တော်ကြီး
၁၀
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
မဟောသဓ ကို သတ်ရန် ကြံစည်ကြသော သူခိုးမိန်းလေးယောက်၏ ကာလိမ်ဘက်ကို သိရှိရသဖြင့် ဘုရင်သည် သူတို့အား ထောင်သွင်း အကျဉ်းချထား၏။
မဟောသဓ သည် ဖြစ်ခဲ့သောပြဿနာကို မင်းကြီးအား ပြန်လည်၍ ရှင်းပြလေ၏။
×××× အရှင်မင်းကြီး ××× ဤသို့သော အကြောင်းများကြောင့် - လျှို့ဝှက် အပ်သော ကိစ္စကို - လျှို့ဝှက်ထားခြင်းသာ ကောင်းသည်။ ××× ထိုထိုလျှို့ဝှက်ချက်ကို ကိစ္စမပြီးသေး ဘယ်သူ့ကိုမျှ မပြောအပ် ××× ဟု တင်ပြ ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား ××××
အိမ်း ××× သာဓု-သာဓု-သာဓု
မင်းကြီးသည် တွေးရင်း တွေးရင်း ဒေါသထွက်လာပြီးလျှင် အမိန့်ချမှတ်ပြန်သည်။
တောက်! သူခိုးမိန်းလုပ်နေတဲ့ ဒီလေးယောက်ဟာ ---- သူတို့ကိုယ်တိုင်က - ငါ့ရန်သူဖြစ်နေပါလျက် သားတော် မဟောသဓ-ကို --- ရန်သူ ရယ်လို့ စွပ်စွဲလိုက်သေးသည်။ ယုတ်မာတွေ ××× သယ် ××× ××× ××× သူခိုးမိန်းလေးယောက်ကို -- သူသာန်ထုတ်ပြီး ထံကျင်လျှိုကာ ခေါင်းဖြတ် သတ်စေ ×××××
အမိန့်တော် အတိုင်း၊ ပါးကွက် အာဏာသားများက သူခိုးမိန်း လေးယောက်ကို ခေါ်ထုတ်လာကာမှ လမ်းဆုံ လမ်းခွ ရောက်တိုင်း အပြစ်ကြေညာကာ ကြိမ်ဒဏ်ခတ်သည်ကို
အား

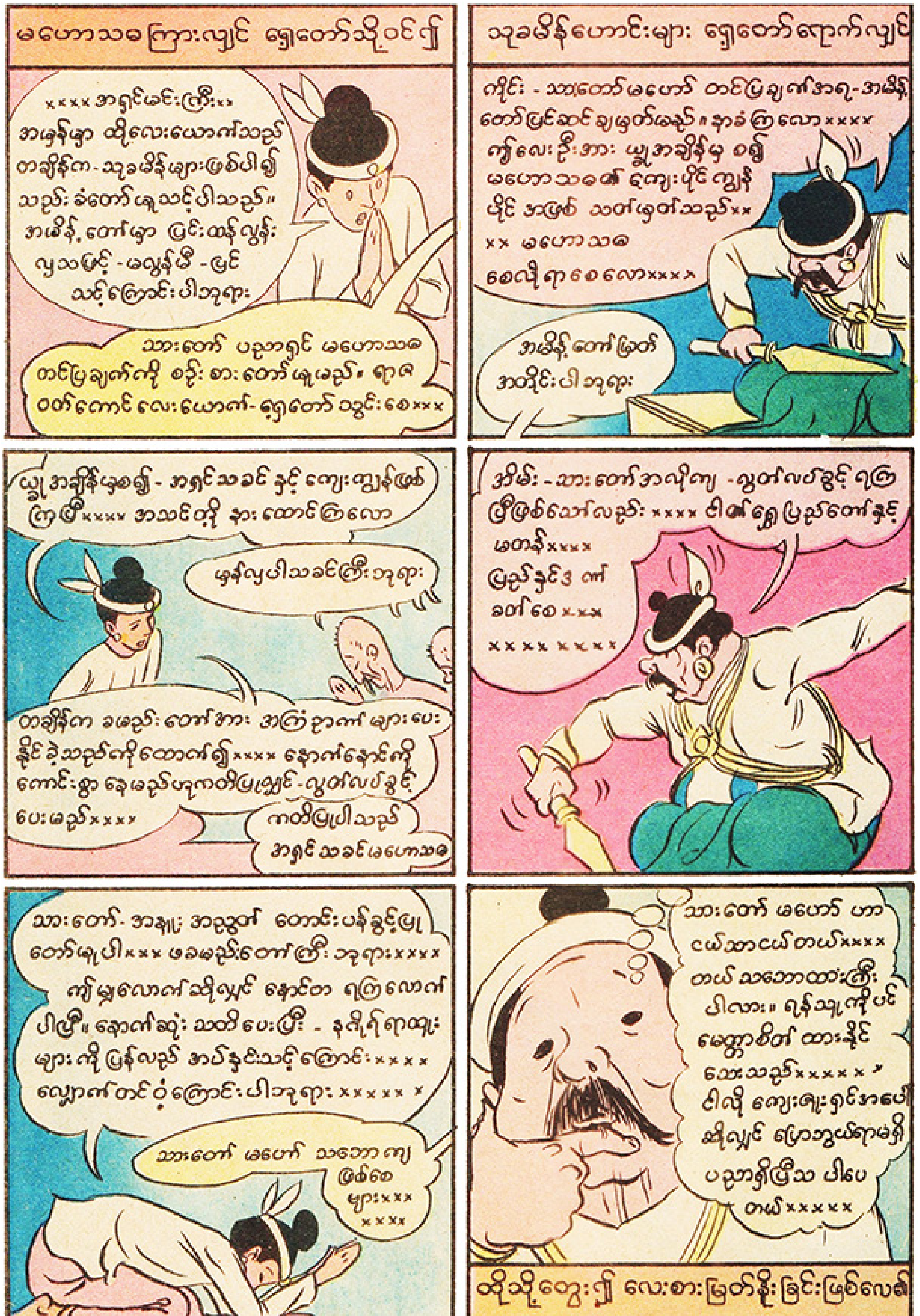
မဟောသဓ ကြားလျှင် ရွှေတော်သို့ဝင်၍
×××× အရှင်မင်းကြီး×× အဖြေမှာ ထိုလေးယောက်သည် တချိန်က - သုခမိန်များဖြစ်ပါ၍ သည်းခံတော်မူသင့်ပါသည်။ အမိန့်တော်မှာ ပြင်းထန်လွန်းလှသဖြင့် - မလွန်မီ - ပြင်သင့်ကြောင်းပါဘုရား
သားတော် ပညာရှင် မဟောသဓ တင်ပြချက်ကို စဉ်းစားတော်မူမည်။ ရာဇဝတ်ကောင် လေးယောက် - ရွှေတော် သွင်းစေ×××
သုခမိန်ဟောင်းများ ရွှေတော်ရောက်လျှင်
ကိုင်း - သားတော်မဟော် တင်ပြချက်အရ - အမိန့်တော်ပြင်ဆင်ချမှတ်မည်။ နားခံကြလော×××× ကျွဲလေးဦးအား ယခုအချိန်မှ စ၍ မဟောသဓ၏ ရကျေးပိုင်ကျွန်ပိုင် အဖြစ် သတ်မှတ်သည်×× ×× မဟောသဓ စေလိုရာစေလော×××
အမိန့်တော်မြတ် အတိုင်းပါဘုရား
ယခုအချိန်မှစ၍ - အရှင်သခင် နှင့် ကျေးကျွန်ဖြစ်ကြပြီ×××× အသင်တို့ နားထောင်ကြလော
မှန်လှပါသခင်ကြီးဘုရား
တချိန်က ခမည်းတော်အား အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ခဲ့သည်ကိုထောက်၍×××× နောက်နောင်ကို ကောင်းစွာ နေမည်ဟု ကတိပြုလျှင် - လွတ်လပ်ခွင့် ပေးမည်××××
ကတိပြုပါသည် အရှင်သခင်မဟောသဓ
အိမ်း - သားတော်အလိုကျ - လွတ်လပ်ခွင့် ရကြပြီဖြစ်သော်လည်း×××× ငါ၏ ရှေ့မြည်တော်နှင့် မတန်×××× မြည်နှင်ဒဏ် ခတ်စေ×××× ×××× ××××
သားတော် - အချုပ်အချွတ် တောင်းပန်ခွင့်ပြုတော်မူပါ××× ခမည်းတော်ကြီး ဘုရား×××× ကျွန်မှုလောက်ဆိုလျှင် နောင်တ ရကြလောက်ပါပြီ။ နောက်ဆုံး သတိပေးပြီး - နဂိုရ်ရာထူးများကို ပြန်လည် အပ်နှင်းသင့်ကြောင်း×××× လျှောက်တင်ဝံ့ကြောင်းပါဘုရား××××× ×
သားတော် မဟော် သဘောကျ ဖြစ်စေ များ××× ××××
သားတော် မဟော် ဟာ ငယ်သာငယ်တယ်×××× တယ် သဘောထားကြီး ပါလား။ ရန်သူကိုပင် မေတ္တာစိတ် ထားနိုင် သေးသည်×××××" ငါလို ကျေးဇူးရှင်အပေါ် ဆိုလျှင် ပြောဘွယ်ရာမရှိ ပညာရှိပြီသ ပါပေ တယ်×××××
ထိုသို့တွေး၍ လေးစားမြတ်နိုး ခြင်းဖြစ်လေ၏

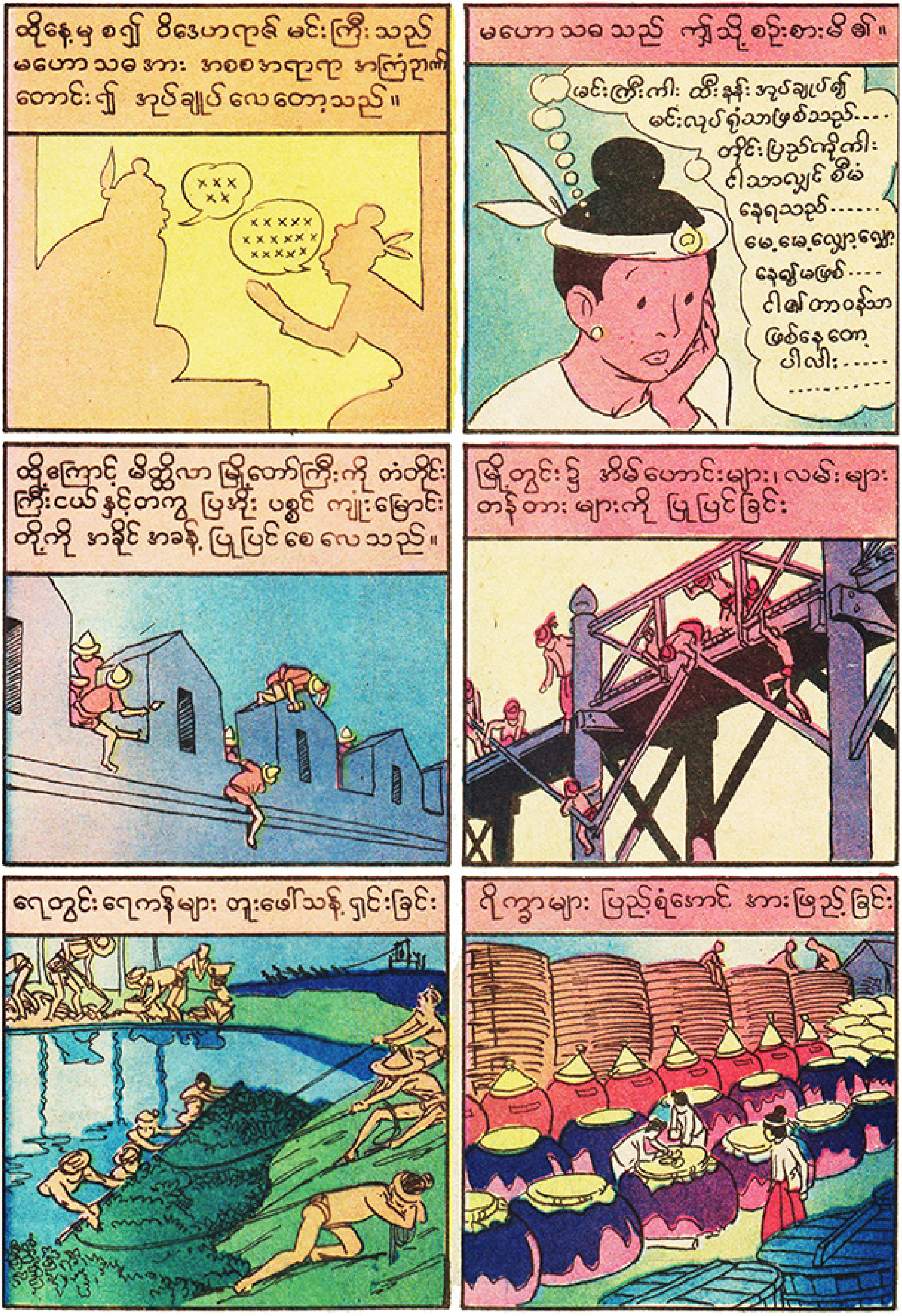

ထိုနေ့မှ စ၍ ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးသည် မဟောသဓအား အစစအရာရာ အကြံဉာဏ် တောင်း၍ အုပ်ချုပ်လေတော့သည်။
×××××
×××××××××××××××
မဟောသဓသည် ဤသို့ စဉ်းစားမိ၏။
မင်းကြီးကား ထီးနန်းအုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်ရုံသာဖြစ်သည်.... တိုင်းပြည်ကိုကား ငါသာလျှင် စီမံနေရသည်...... မေ့မေ့လျော့လျော့ နေ၍မဖြစ်.... ငါ၏တာဝန်သာ ဖြစ်နေတော့ပါလား.... ....
ထို့ကြောင့် မိထိလာ မြို့တော်ကြီးကို တံတိုင်းကြီးငယ်နှင့်တကွ ပြအိုး ပစ္စင် ကျုံးမြောင်းတို့ကို အခိုင်အခံ့ ပြုပြင်စေလေသည်။
မြို့တွင်း၌ အိမ်ဟောင်းများ၊ လမ်းများ တံတားများကို ပြုပြင်ခြင်း
ရေတွင်း ရေကန်များ တူးဖော်သန့်ရှင်းခြင်း
ဂိုကွာများ ပြည့်စုံအောင် အားဖြည့်ခြင်း

အချို့သော အမှုထမ်းများကို တိုင်းပြည် အသီးသီးသို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ ဆက်သ၍ သွားရောက်အမှုထမ်းရန် သူလျှိုအဖြစ် လွှတ်ခြင်း
xxxx အရှင်ပဉ္စ ဖခင်ကြီး တမ်းတတော်မူနေသော ကျောက်သွေးများ တောတွင်းမှ ခဲရာခဲဆစ်ရလာ ပါ၍လာရောက်ဆက် သပါသည်xxx နောက်နောင်ကိုလည်း စေလိုရာစေနိုင်စေရန်... အပါးတော်တွင် အမှုထမ်း ခွင့်ပေးတော်မူပါဘုရား
စသည်တို့ကို စီမံပြီးသောအခါ ထိုသူတို့ ထံမှ တိုင်းတပါး၏ လျှို့ဝှက်သတင်းများ ကို မကြာခဏ သိရလေတော့သည်။
ထိုမျှမကသေး၊ ကိုယ်တိုင်မွေးမြူထားသော ကျေးလိမ္မာကိုလည်း စုံစမ်းရန် စေလိုက်လေ၏။
ထိုခေတ်အခါ၌ ကပိလတိုင်း၊ ရုလနိဗြဟ္မဒတ် မင်းတွင် ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီး တဦးရှိသည်။
တနေ့တွင် ထိုကေဝဋ် ပုဏ္ဏားကြီးက အကြံရပြီး
ငါ့ဘုရင်ဘုန်းမြင့်ရင် ငါလဲ ဘုန်းမြင့်မည်။ ငါ့ဘုရင်ချမ်းသာရင် ငါလဲ ချမ်းသာမည်။ ငါ့ဘုရင်ဟာ ဇမ္ဗူတခွင်မှာ ဧကရာဇ်ဖြစ်ရင်- ငါလဲ ဧကရာဇ် ဆရာကြီး ဖြစ်မည်xxx
မင်းကြီးထံဝင်၍ လျှို့ဝှက်ကိစ္စကို လျှောက်တင် လိုသဖြင့် ဥယျာဉ်တော်သို့ ခေါ်သွားသည်။

ဆက်ရန်

မဟောသဓ ၁၁

ဓါတ်တော်ကြီး

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်

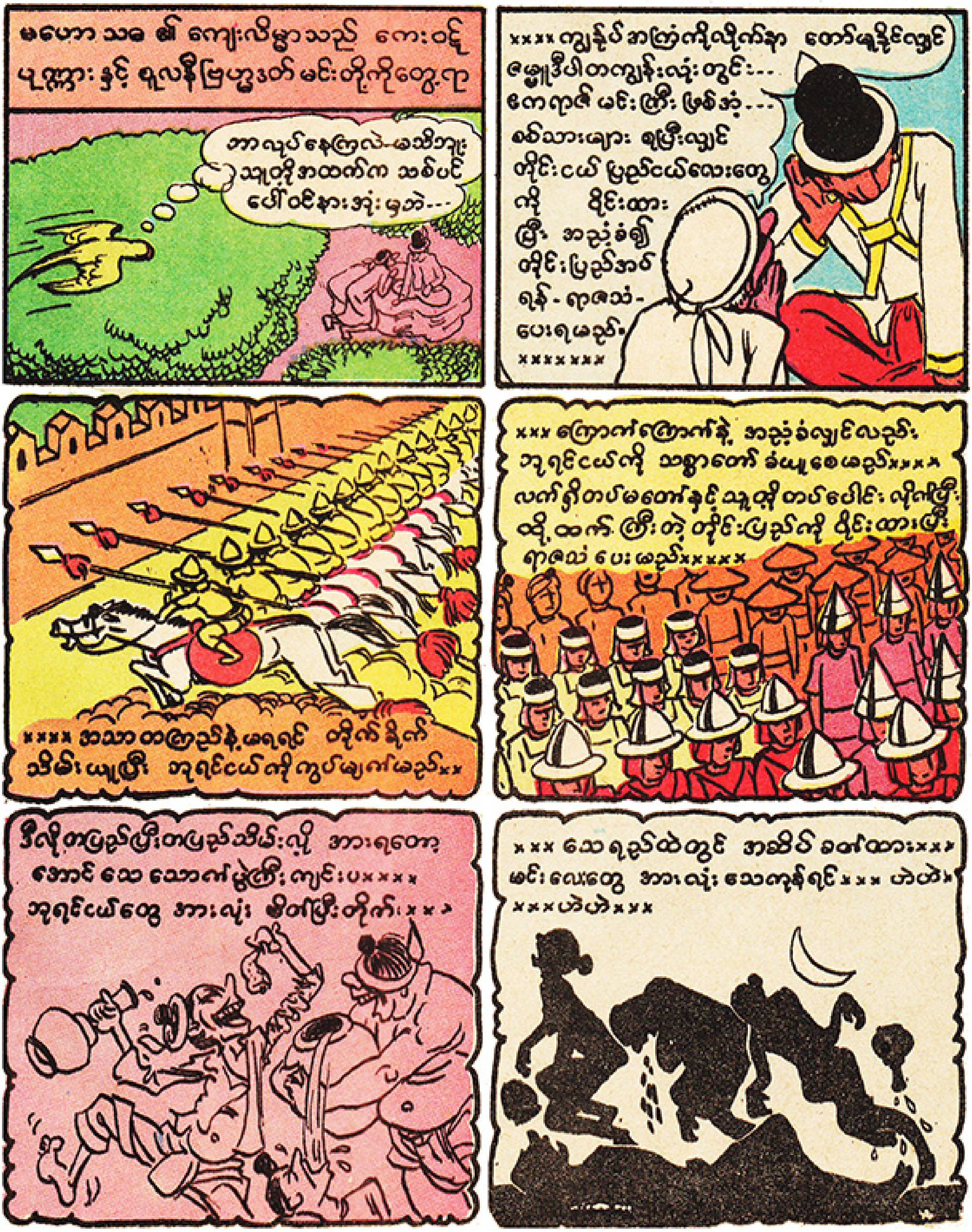

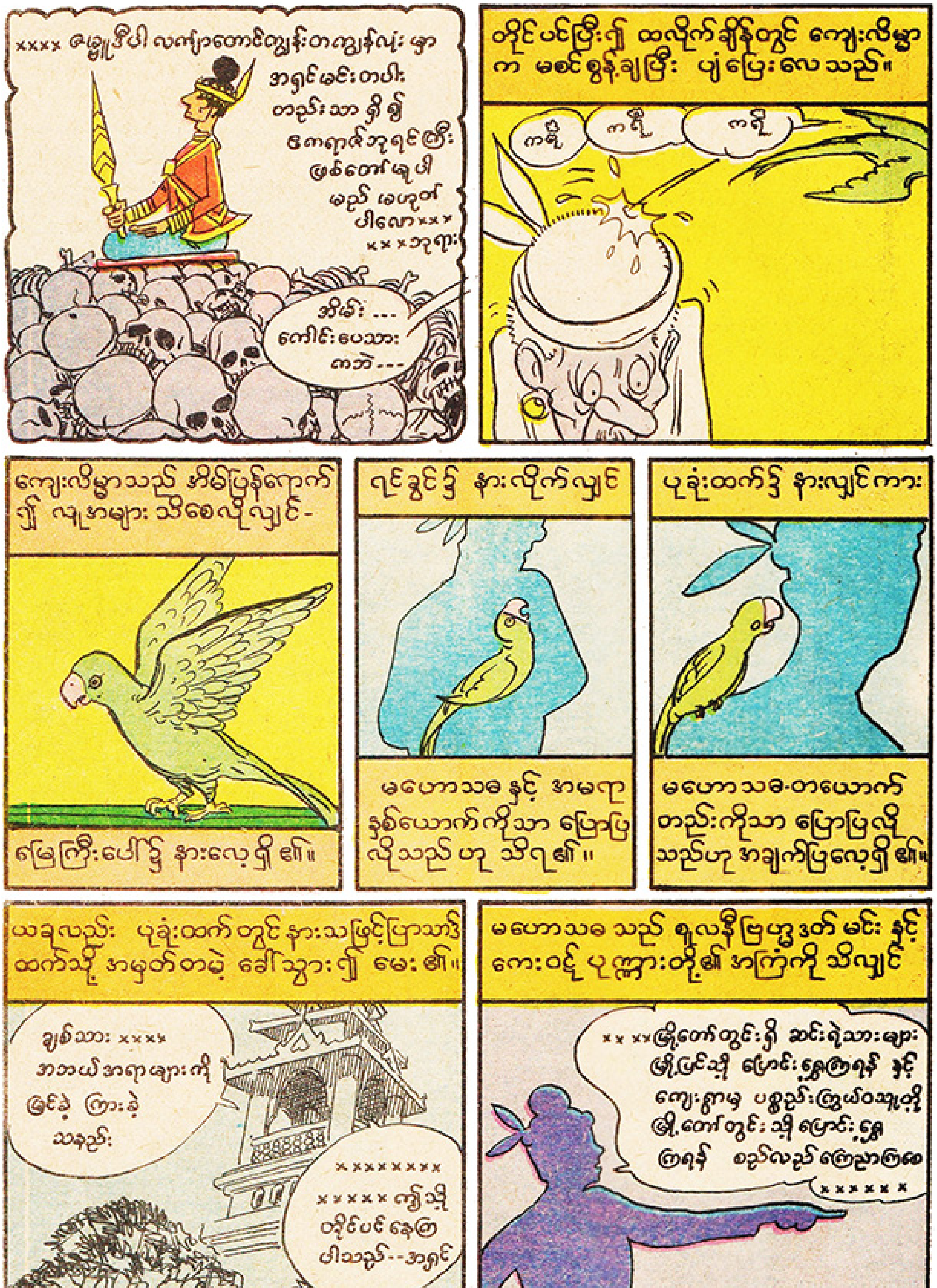
xxxx ဇမ္ဗူဒိပါ လက်ျာတောင်ကျွန်းတကျွန်းလုံး မှာ အရှင်မင်းတပါး တည်းသာ ရှိ၍ ကောရဗ်ဘုရင်ကြီး ဖြစ်တော်မူပါ မည် မဟုတ် ပါလော xxx xxx ဘုရား
အိမ်း ... ကောင်းပေသား ကဘဲ ---
တိုင်ပင်ပြီး၍ ထလိုက်ချိန်တွင် ကျေးလိမ္မာ က မစင်စွန့်ချပြီး ပျံပြေးလေသည်။
ကရီ
ကရီ
ကရီ
ကျေးလိမ္မာသည် အိမ်ပြန်ရောက် ၍ လူအများ သိစေလိုလျှင်-
မြေကြီးပေါ်၌ နားလေ့ရှိ၏။
ရင်ခွင်၌ နားလိုက်လျှင်
မဟောသဓ နှင့် အမရာ နှစ်ယောက်ကိုသာ ပြောပြလိုသည်ဟု သိရ၏။
ပုခုံးထက်၌ နားလျှင်ကား
မဟောသဓ-တယောက် တည်းကိုသာ ပြောပြလိုသည်ဟု အချက်ပြလေ့ရှိ၏။
ယခုလည်း ပုခုံးထက်တွင် နားသဖြင့်ပြာသာဒ် ထက်သို့ အမှတ်တမဲ့ ခေါ်သွား၍ မေး၏။
ချစ်သား xxxx အဘယ် အရာများကို မြင်ခဲ့ ကြားခဲ့ သနည်း
xxxxxxxxx xxxxx ဤသို့ တိုင်ပင်နေကြ ပါသည်--အရှင်
မဟောသဓ သည် စူဠနီဗြဟ္မဒတ် မင်း နှင့် ကေဝဋ် ပုဏ္ဏားတို့၏ အကြံကို သိလျှင်
xx xx မြို့တော်တွင်းရှိ ဆင်းရဲသားများ မြို့ပြင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကြရန် နှင့် ကျေးရွာမှ ပစ္စည်းကြွယ်ဝသူတို့ မြို့တော်တွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ ကြရန် စည်လည် ကြေညာကြစေ xxxxxx

နောက် - ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်ကြာသော် တိုင်းငယ်ပြည်ငယ်များကို ရုလနီ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် သိမ်းနိုင်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်
×××ယခုဆိုလျှင် ဝိဒေဟရာဇ်မြည်တခုတည်းသာ ကျန်တော့သဖြင့် မိတ္ထိလာသို့ ချီတက် ကြပါ ရှိလား မင်းအပေါင်း တို့×××
လျှောက်တန် သင့်မြတ် ကြောင်းပါ ဘုရား
ကိုးဆယ့် ကိုးပါးသော သစ္စာတော်ခံ မင်းငယ်များက ထောက်ခံကြသော်လည်း၊ ကေဝဍ္ဍ ပုဏ္ဏား ကမူ သဘောမတူချေ။
မိတ္ထိလာ၌ မဟောသဓ ဆိုသော ပညာရှိတယောက် ရှိကြောင်းပါ။ ထိုသူ့ပါးနပ်၍ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝ သောသူ ဖြစ်ကြောင်း ပါဘုရား×××
သို့သော် - ... တနေ့ကျလျှင် မိတ္ထိလာလည်း အရှင်ဘုရား၏ သစ္စာတော်ခံ ဖြစ်ရန် ကြံဖန်ပေး ပါမည် ဘုရား
များမကြာမီ မဟောသဓ ထံသို့ သတင်းတခု ရောက်လာ၏။
အလို... သေသောက်ပွဲကြီး ကျင်းပရန်ပြင်ဆင်နေပြီ ဆိုပါလား ××× ဘုရင်ငယ်များ အဆိပ်သင့် ကြပေတော့မည်××× ငါကယ်မှ လွတ်ကြ တော့မည်×××
ကဲ - ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့ အမြန်လာခဲ့ အမိန့်နာခံကြ
နောက်တနေ့တွင်၊ သေသောက်ပွဲ ကျင်းပရန် ပြင်ဆင်နေသည့်နေရာသို့ မဟောသဓ စေလွှတ်သော တပ်ဖွဲ့ ရောက်လာပြီး အရေးဆိုတော့၏
ကျုပ်တို့ ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးကို သင်တို့ ရုလနီ မင်းနှင့် အတူ ယှဉ်၍ ထိုင်ရန် နေရာလုပ်ပေးပါ။
ဟာ -- မဟုတ်တာ -- ကျုပ်တို့ဘုရင်နှင့် ဘယ်မင်းမှ ယှဉ်၍ မထိုင်စေနိုင်ဘူး
ထိုအခိုက်မှာပင် အဖွဲ့ဝင်များက သေအိုးများကို ရိုက်ခွဲပြီး ထွက်ပြေးကြလေသည်။
ထိုသတင်းကို ရုလနီ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး ကြားလျှင် ဒေါသထွက်ပြီး အမိန့်ချမှတ်၏။
ငါ့ကိုယ်တော်၏ အောင်ပွဲကို လာဖျက်တဲ့ မိတ္ထိလာသို့ ယခုချက်ချင်းပင် စစ်ချီအံ့×××
ခေတ္တသည်းခံ တော်မူပါဦး ဘုရား×××
ဟယ် ကေဝဍ္ဍ ပုရောဟိတ် - တော် - တန် တိတ်- ဒါလောက် မိုက်မိုက်တဲ့သူတွေ အကုန်သတ်ပစ်မယ်×××
ယခုပင် စစ်ပြင် ကြစေ××× တချက်လွှတ် အမိန့်တော်××

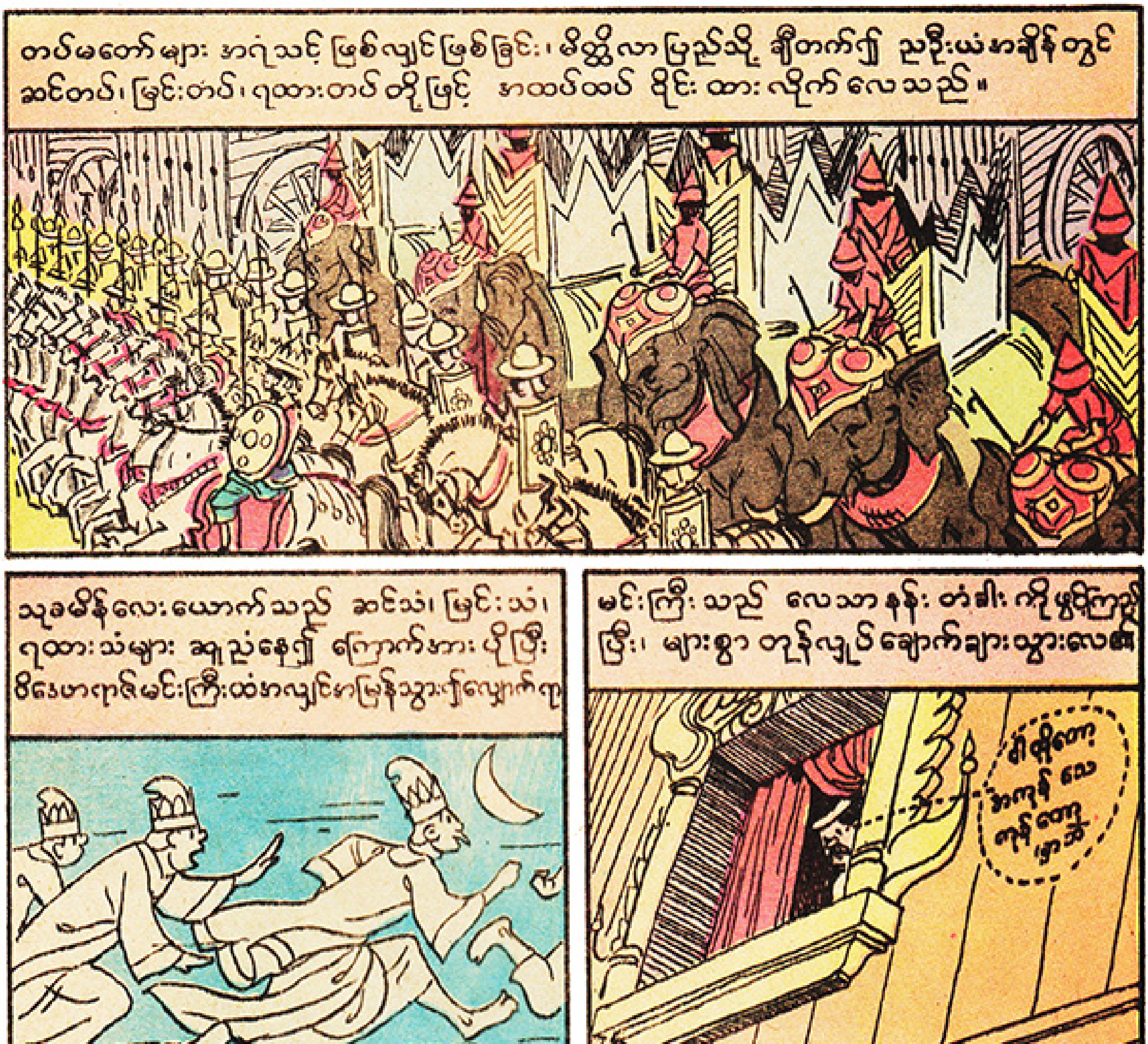
တပ်မတော်များ အရံသင့် ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း၊ မိတ္ထီလာပြည်သို့ ချီတက်၍ ညဦးယံအချိန်တွင် ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ် တို့ဖြင့် အထပ်ထပ် ဝိုင်း ထား လိုက် လေသည်။
သုခမိန်လေးယောက်သည် ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ ရထားသံများ ဆူညံနေ၍ ကြောက်အားပိုပြီး ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးထံအလျင်အမြန်သွား၍လျှောက်ရ
မင်းကြီးသည် လေသာနန်းတံခါးကိုဖွင့်ကြည့် ပြီး၊ များစွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားလေ၏
ငါရှိတော့ အကုန် သေ ကုန်တော့ မှာဘဲ
မဟောသဓ ကား မိမိ၏ သူလျှိုများ ထံမှ သတင်းရ ထား၍ မြို့ကိုကာကွယ်ရန် စီမံထားပြီးမှ
မင်းကြီး ထံ ဝင်လေရာ
××× ချစ်သား မဟော် ××× ×× ကျွန်ုပ် ဝိုင်း ထား သော ဘေးရန်မှ ဘယ်သို့ လွတ်မြောက် နိုင် မည်နည်း ×××
စိုးရိမ်တော် မမူပါနှင့် ခမည်းတော် အေးအေးသာ စိတ်ချ ချမ်းစံ တော်မူပါ။ ကျီး ကို ခဲ နှင့် ပေါက် သကဲ့ သို့ - ရန်သူ များ ကို ရှုံး စေ အံ့ ×××
အိမ်း - သာဓု - သာဓု

ဆက်ရန်

မဟောသဓာ ၁၂
ဇာတ်တော်ကြီး
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
ထို့နောက် မဟောသဓာက စည်းလည်စေ၏။
×××× ရန်သူ ဝိုင်းထားသော်လည်း -မပူကြနှင့်××× ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ ကျင်းပကာနေကြရမည်××× ××အမိန့်တော်×××××
ထို့ကြောင့် မြို့တွင်း၌ ပွဲတချိမ့်ချိမ့် ကျင်းပနေ၏
ရန်သူတပ်သားအချို့ မလွယ်ပေါက်မှ ခိုးဝင်လာသည်ကိုလည်း၊ သိလျက်နှင့်ပင် မတားမဆီးဘဲ၊ ခွင့်ပေးထားလေသည်။
စူလနီ ဗြဟ္မဒတ် မင်းကြီးက မေးတော်မူ၏။
××× ဒါလောက် ဝိုင်းထားပါလျက် အဘယ်ကြောင့် သူတို့တတွေ ပျော်ပွဲများ လုပ်နေကြပါလိမ့်
××× မှန်လှပါ×× အကြောက်လွန်ကဲပြီး××× ရူးကုန်ကြပြီ ထင်ကြောင်းပါ×××
အိမ်း×× ဟားဟားဟား ဟုတ်မယ်××
မဟောသဓာ၏ သူလျှိုများက လျှောက်တင်သည်မှာ...
မြို့ထဲအလစ် ဝင်ပြီး စုံစမ်းခဲ့၍ သိရသည်မှာ--
အိမ်း×× အမြန်တင်စမ်း
××× သူတို့ဘုရင် ဟာတဲ့ ဘုရား×× ငယ်စဉ်ထဲက ဘုရင်ပေါင်းစုံ ဖွဲ့ရဲ့ပြီး ပျော်ပွဲလုပ်လိုသော ဆန္ဒပြင်းပြပြီ-ယခုမှပင် အလိုလို မင်းစုံလင်စွာ ဝိုင်းရံထားရ၍ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ ကျင်းပစေကြောင်း အဆိုရှိပါသည်ဘုရား
ထိုစကားကို ကြားလိုက်လျှင် မင်းကြီးသည် ဒေါသ မုန်တိုင်း ထသွားကာ -
ဘယ်××× တောက်××× ရှိင်းလိုက်လေ×××× အလုံးအရင်း ခွင့်ယူပြင်လျှင် အပြင်းအထန် ချီတက်၍ မြို့တံခါး ဖောက်ဝင်ပြီး မိထ္ထိလာ ပြည်သူပြည်သားများ၏ ဦးခေါင်းများ ဖြတ်ကာ လှည်း အစီးစီးဖြင့် တိုက်ယူလာခဲ့ကြလော့××× အမိန့်တော်××××

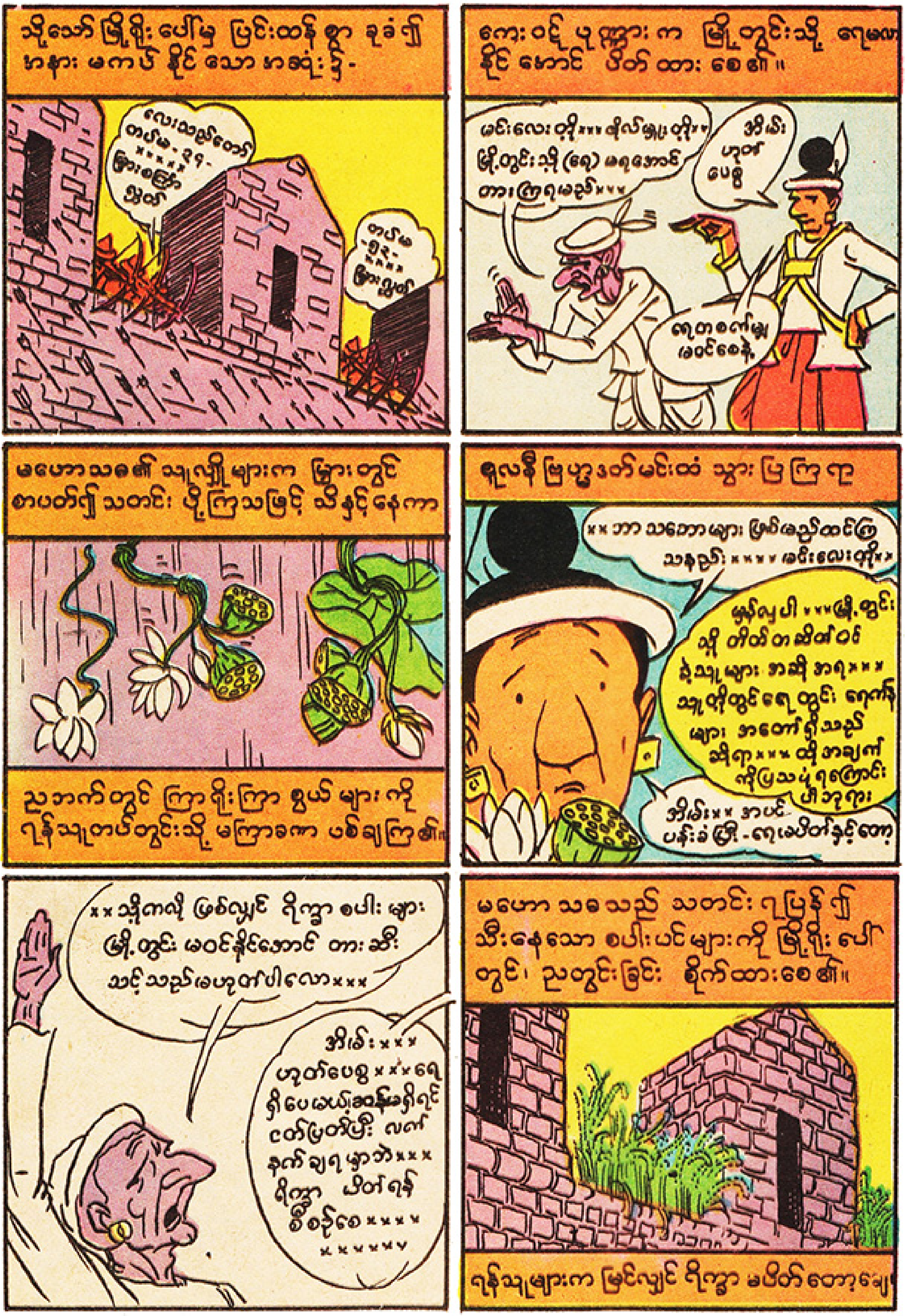
သို့သော် မြို့ရိုးပေါ်မှ ပြင်းထန်စွာ ခုခံ၍ အနားမကပ်နိုင်သောအခါ၌-
ကေဝဋ္ဋပုဏ္ဏားက မြို့တွင်းသို့ ရေမဝ
နိုင်အောင် ပိတ်ထားစေ၏။
မင်းလေးတို့××× ဗိုလ်မှူးတို့×× မြို့တွင်းသို့ (ရေ) မရအောင် တားကြရမည်×××
အိမ်း ဟုတ်ပေစွ
ရေတစက်မျှ မဝင်စေနဲ့
မဟောသဓ၏ သူလျှိုများက မြို့တွင် စာပတ်၍ သတင်းပို့ကြသဖြင့် သိနှင့်နေကာ
ညအခါတွင် ကြာရိုးကြာစွယ်များကို ရန်သူ့တပ်တွင်းသို့ မကြာခဏ ပစ်ချကြ၏။
စူလနီ ဗြဟ္မဒတ်မင်းထံ သွားပြကြရာ
××ဘာ သဘောများ ဖြစ်မည်ထင်ကြသနည်း×××× ခေါင်းလေးတို့××
မှန်လှပါ×××မြို့တွင်းသို့ တိတ်တဆိတ်ဝင်သည့်သူများ အသိအရ××× သူတို့တွင် ရေတွင်း ရေကန်များ အတော်ရှိသည် ဆိုရာ××× ထိုအချက်ကို ပြသပုံရကြောင်းပါ ဘုရား
××သို့ဆိုလျှင် မြင်းလျှင် ရိက္ခာ စပါးများ မြို့တွင်း မဝင်နိုင်အောင် တားဆီးသင့်သည် မဟုတ်ပါလော×××
အိမ်း××× ဟုတ်ပေစွ×××ရေရှိပေမယ့် ဆန်မရှိရင် ငတ်ပြတ်ပြီး လက်နက်ချရမှာပဲ××× ရိက္ခာ ပိတ်ရန် စီစဉ်စေ×××× ××××××
မဟောသဓသည် သတင်းရပြန်၍ သီးနေသော စပါးပင်များကို မြို့ရိုးပေါ်တွင်၊ ညတွင်းခြင်း စိုက်ထားစေ၏။
ရန်သူများက မြင်းလျှင် ရိက္ခာ မပိတ်တော့ချေ

တဖန် ထင်း ဖိတ်ပြန်သည်ကို မြို့ရိုးပေါ်မှ ထင်းတုံးကြီးများ မကြာခဏ ကွမ်းချ ပေး၏
နောက်ဆုံး၌
လက်နက် စစ်သည် အင်အားနဲ့ တိုက်လဲ မရ×× ရိက္ခာဖြတ်လဲ မရ×× သူ့ကို ပညာရှိ မဟောသဓက - တယ် တော်တာဘဲ ××× ရှက်ဖို့ ကောင်းကောင်းတယ်။ တပ်ခေါက်ပြီး ပြန်မှ တော်ချေမည် ×× ××××
××× မဟောသဓ ဆိုသော ပညာရှိ မဟုတ်။ အရှင့် ပုရောဟိတ် ကျွန်ုပ်ကေဝဋ္ဋ လည်း ပညာရှိ မဟုတ်တုံလော။ ထို့ပါ၍ ပညာရှိခြင်း စကား စစ်ထိုးပွဲ ကျင်းပမည်ဟု သော အရှင်မင်း အနေနှင့် စိန်ခေါ်တော်မူ လိုက်ပါ××× ××××× အနိုင်ရမည် မုချပါဘုရား
××× မဟောသဓသည် အသက်ငယ်သေး၍ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော သက်ကြီး ပညာရှင် ကိုတွေ့လျှင် သူက ပထမ ရှိခိုးမည် မုချတည်း ×××××× ထိုသို့ ရှိခိုးလျှင် စကား စစ်ထိုး ပွဲ စည်းကမ်းအရ - ရှိခိုးသူက ရှုံးသူဖြစ်သည်။ သူ့ ရှိခိုးလျှင် ရှိခိုးခြင်း အရှင်မင်းကြီးက - စကား စစ်ထိုးပွဲ နိုင်ပြီဟု ကြေညာရန် ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား။ ဟားဟား ဟားဟား ပွဲမစမီ နိုင်မှာပါဘုရား။ နိုင်လျှင် တိုင်းပြည် အပ်ရမည် ××× ရှုံးလျှင် - ငါတို့ တပ်ခေါက်ပြန်မည်ဟု ပထမ ရာဇသံ ပေးထား ရန်လိုကြောင်းပါဘုရား ××××
ဟေ--- ဟုတ်ကလား --- တယ်ပိုင်တာဘဲ ... ဟဲ ××× အိမ်း××× ကောင်းကပြီ။ နက်ဖြန် ပင် ×× (စကား စစ်ထိုးပွဲ) ကျင်းပမည် ဟု ရာဇသံ ပို့စေ ××××× လိုအပ်သော အစီအစဉ်များ ပုရောဟိတ် ဆရာကြီး အလိုကျအတိုင်း စီစဉ်စေများ ××××
နောက်တနေ့ နံနက်ခင်းတွင် မြို့တံခါးကြီး ပွင့်လာပြီး၊ မဟောသဓ နှင့် အဖွဲ့သားများ စကား စစ်ထိုးရန် ထွက်လာလေသည်။
အင်း ... ကေဝဋ္ဋ ပုဏ္ဏား ဟာ - တယ်မိုက်မဲ တဲ့ - အကြံပဲ့တာဘဲ။ တပည့်များထဲမှ ကိုတင် သတင်းရထားပေလို့ တော်ပါသေးရဲ့ ×××

စကားစစ်ထိုးရာဒေသသို့ တရာ့တပါးသော မင်းတို့ ရောက်နှင့်နေ၏။ အရေးပေါ်ပါက ကယ်ဆယ်ရန် လွှတ်ထားသော မဟောသဓ၏ သူလျှိုများလည်း ရှိနေ၏။
မဟောသဓ၏ အရှိန်အဝါကို မခံနိုင်ဘဲ ကေဝဋ္ဋပုဏ္ဏား ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်၏။
အို - မဟောသဓ - ပညာရှိမြင်းမြှစ်ပါလျှက် - မည်သည့် လက်ဆောင်မျှ မပါသလော....
အဆင်ပညာရှိကြီးနှင့် ထိုက်တန်သော ဥစ္စာ ယူခဲ့ပါသည်။ လက်ခံပါလော....
ဘုရင့်ထံမှ ငှားခဲ့သော ဝင်းဝင်းတောက်ပတ္တမြားကို မြင်၍ ပုဏ္ဏားလက်ဝယ်သို့ ဘမ်းမမိနိုင်အောင် ပစ်ပေးလိုက်သဖြင့် အောက်ကျသွားကာ
ရော့ - ပတ္တမြား။ ယူလော့xxx xxxx
ဟာ
ပတ္တည်းမက်သော ကေဝဋ္ဋပုဏ္ဏားက ကောက်ယူရန် ကုန်းလိုက်စဉ်၊ ခေါင်းကိုဖိထားပြီး
ဆရာကေဝဋ္ဋ - ထပါ --- ထပါ --- ကျွန်ုပ်ကိုဖျော်ခိုးပါနှင့် ----
ထိုအခါ မဟောသဓ၏သူလျှိုအမှုထမ်းများကလည်း၊ ညာသံပေး၍ ဝိုင်းအော်သဖြင့် ကျန်လူများကပါ ဝိုင်းအော်ကြသောကြောင့် ..
ဟောဗျ - ကေဝဋ္ဋပုဏ္ဏားက မဟောသဓကို ရှိခိုးနေပါပကော xxx
ဟင်
ဟယ်
ဟုတ်တယ်
များများဝယ် အောင်ရှိခိုး ပါလား
ဘယ့်နှဲ့မြစ် သွားတာလဲ
ဟာ
ဟောဗျ
အော်ဟ
အရှုံးပေး နေတာပေါ့
စုလနီ ဗြဟ္မဒတ်မင်းနှင့် တရာ့တပါးသော မင်းတို့လည်း မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ထွက်ပြေးကုန်ကြလေတော့သည်။
ဆက်ရန်

၁၂

ဓါတ်တော်ကြီး

ပန်းချီ- ဦးဘကြည်

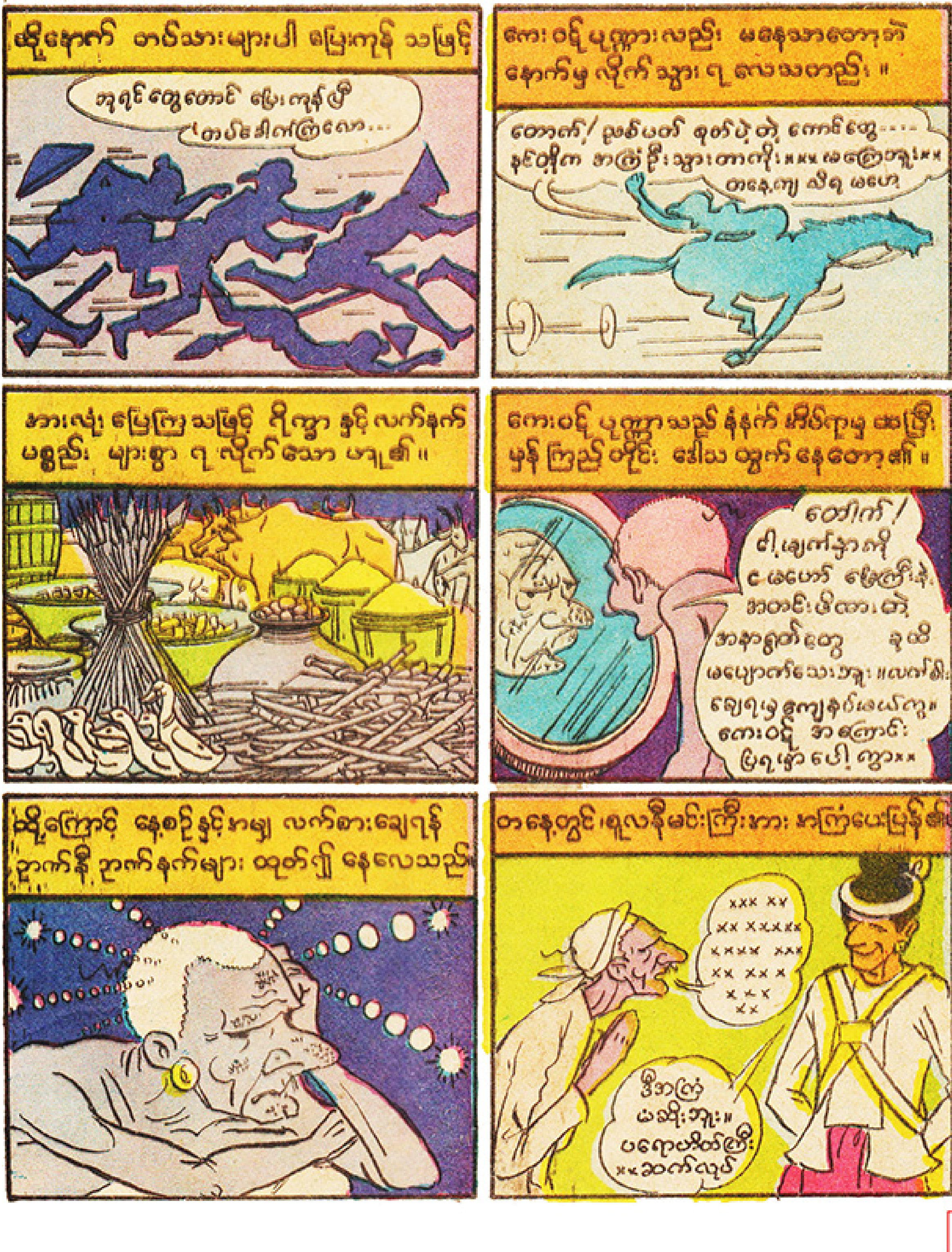

ဘုရင့် သဘောတူချက် ရလျှင် ကေးဝင့် ပုဏ္ဏားသည် ဘောဂီတ ပညာရှင်များကိုခေါ်၍
××× ဘုရင့် သမီးတော် ပဉ္စလစန္ဒီ၏ ရုပ်ဆင်း အင်္ဂါ ဘယ်လောက် ချောကြောင်း - လှကြောင်း တေးစာဖွဲ့၍ တင်မြှောက်ကြရမည်။ ဆုတော်ငွေ သနားတော် မူမည် ×××တဲ့
ထို့နောက်၊ သဘင်သည်များကို ဆင့်ခေါ်ပြီး
××× အဆိုကျော် များပါခေါ်၍ မိတ္ထိလာပြည်သို့ သွားကြရမည်။ ကျွ် ပဉ္စလစန္ဒီ တေးသီချင်း များကို ခေတ်စားအောင် ဖန်တီးရမည်။ ကုန်ကျစရိတ် ခင်းဘဏ္ဍာမှ ထုတ်ပေးမည်။
မိတ္ထိလာပြည် ရောက်ကြလျှင် နေ့ညမပြတ်သီဆို ကပြကြ၍ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်၊ အားလပ်ချိန်ရတိုင်း၊ ပဉ္စာလစန္ဒီ သီချင်းကို ဆိုကြကုန်၏
အယဉ့်အလှ - ယှဉ်မရတဲ့ ♪ ♪ ပဉ္စလစန္ဒီလို ♪ ဟိုဟို ♪ ဟို ♪
ဟဲ့ - တိတ်ကြစမ်း - ပဉ္စလစန္ဒီ သီချင်းသံ ကြားတယ်။
အေးဟ - နားထောင်ကြ နားထောင်ကြ
နန်းတော်တွင်း၌သာမက ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးပင်၊ စန္ဒီ သီချင်းကို စွဲလမ်း သဘောကျလေသည်
××× သဘင်သည်များ တင်ဆက်တဲ့ တေးသွား ဂီတတော့ ညက်ပါပေ့၊ စာသားကလဲ နက်နဲပါပေ့။ ဆုတော်ငွေ ချီးမြှင့်ထိုက်ပါပေ့။ ပဉ္စလစန္ဒီ မင်းသမီးဟာ ဒီလောက်ဘဲ တကယ်လှသလား ဟဲ့
မှန်လှပါ။ တေးစပ်ရာတွင် စာမနိုင်လောက်အောင်ပင် ချော-ယဉ်လှ၍ ရှုဘောတော် ကျလောက်ပါ့ဘုရား
တေးသီချင်းကြောင့် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးပင် စိတ်ညွှတ်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရလျှင်
အရှင်မင်းကြီး - ပထမအကြံအစည်တော့ အောင်မြင်ပါပြီ။ ဒုတိယ အကြံအစည်ဖြစ်တဲ့ ××× ချစ်ပြည့် တပြည် ရွှေလမ်း ငွေလမ်း ဖေါက်လို၍ သမီးတော် ဆက်သလိုကြောင်း သာပြောပြီး မိတ္ထိလာဘုရင်ကို လက်ခံရန် ကြွလာနိုင်မည့် ရက်ချိန်း တောင်းဘို့ဘဲ ကျန်ပါတော့တယ်ဘုရား ×××××
အိမ်း - ကောင်းပြီ××× ပုရောဟိတ်ကြီးဘဲ သင့်တော်သော လက်ဆောင်များ စီစဉ်၍ - ကိုယ်တိုင် သွားလော××××× အကြံသာ ပါစေ
ရွှေစိတ်တော် ချတော်မူပါဘုရား

ကေးဝင့်ပုဏ္ဏားသည် ခရီးထွက်ခါနီးတွင် အလွန့်ကျေနပ် ပျော်ရွှင်နေလေသည်။
ဟီး - ဗိဒေဟရာဇ် ဘုရင်ကြီး - စန္ဒီမင်းသမီးကို တယ်ခက်ပြီ ရူးလောက်အောင် လိမ့်လိုက်မယ်။ ×××××××
ဘုရင်ကြွလာရင် မဟောသဓလဲ ပါလာမှာဘဲ××× စန္ဒီကိုဖြင့်ပြီးမှ တခါထဲ သတ်ပစ်မယ် ×××××× ဟီးဟီး - ပျော်လိုက်တာ××
ဒါမှ - ဒို့ဘုရင်လဲ ကောရာဇ်ဖြစ်ရော။ ငါလဲ × ဟဲ××× မဟာပညာကျော်ဖြစ်ရော - (ခစ် - ခစ် - ခစ်)
မိတ္ထီလာပြည်သို့ ပထမ ရှေတော်ပြေးလွှတ်လိုက်၏
ဘုန်းတန်ခိုးတောက်တော်ကြီးမြင့်လှသော - ဗိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးဘုရား××× ရှုလနီမြဟ္ဗဒတ်မင်းကြီးက နှစ်ပြည့်တပြည် ချွေလမ်း ချွေလမ်း ဖေါက်လိုပါ၍ သို့တော် စန္ဒီကို ဆက်သလိုသော ဆန္ဒတော်ရှိသည်နှင့်အညီ - အစီအစဉ်ပြုလုပ်ရန် - ပုရောဟိတ်ကြီး ကေးဝင့်ပုဏ္ဏားသည် နောင် - သုံးရက်ကြာလျှင် အခစားဝင်လို့ကြောင်း သံတော်ဦးတင်ပါသည် ဘုရား××××××××
အိမ်း - ကောင်းပြီ
စန္ဒီမင်းသမီးကို တကယ်ရတော့မည်ဆို၍ ဗိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးမှာ ဝမ်းသာနေသလောက် မဟောသဓ ကမူ ရင်လေးနေ၏။
×တန်တော့××× ဒီကိစ္စဟာ ကေးဝင့်ပုဏ္ဏား လှည့်ကွက်ဘဲ ဖြစ်ရမယ်××××× ဖေါက်သဘင်သည်တွေ ဆိုသော တေးသီချင်းတွေကြောင့် - ငါတို့ဘုရင်ကြီးက တွေ့မြင်လိုတဲ့ စိတ်စောနေတုန်း ဒီမင်းသမီး ဆက်သမယ်ဆိုတော့ ××× ရိုးရိုးသားသားကိစ္စမဟုတ် တန်ရာဘူး×××××
ကေးဝင့်ပုဏ္ဏားဟာ - လည်တယ် - ရှုပ်တယ် - ယုတ်မာတယ်။ စကားစစ်ထိုးပွဲတုန်းကလဲ အရှုံးခံသွားရတယ်။ ဒီတော့ လက်စားချေမှာသေချာတယ်။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သွားလာရင် - စစ်ရေး စစ်ရာအရ - မို့အနေအထားကို အသိပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဖုံးကွယ်ထားရမယ်×××××
ဘုရင်ကြီးက တော့ ငါးမျှားချိပ်ကို မမြင်ဘဲ - အစာသာ မြဲနေတဲ့ငါးလို ဖြစ်နေပြီ×××××
ထို့နောက် ကေးဝင့်ပုဏ္ဏားအား ကြိုဆိုခေါ်လာမည့် လမ်းများကို အမိုးအကာတပ်စေပြီး
အတွင်းဘက်၌ အလှအပများဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ ဆေးခြယ်ထားစေလေသည်။

ရောက်လာသဖြင့် နန်းတော်သို့ ခေါ်လာခဲ့သော်
မင်္ဂလာယူပြီး လမ်းများ ပြင်ဆင်ထား လိုက်တာ ။ ။ တယ်ကျက်သရေရှိပါလား ။ ။
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ
မင်္ဂလာ အခါတော် ရက်ချိန်း ရ၍ ကေးဝဋ် ပုဏ္ဏား ပြန်သွားသော အခါ
ဟင်း -ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ --
-- သားတော်က ခမည်းတော် အလိုက် တယ်သိပေသကိုး-ဟဲဟဲ
ဆက်ရန်

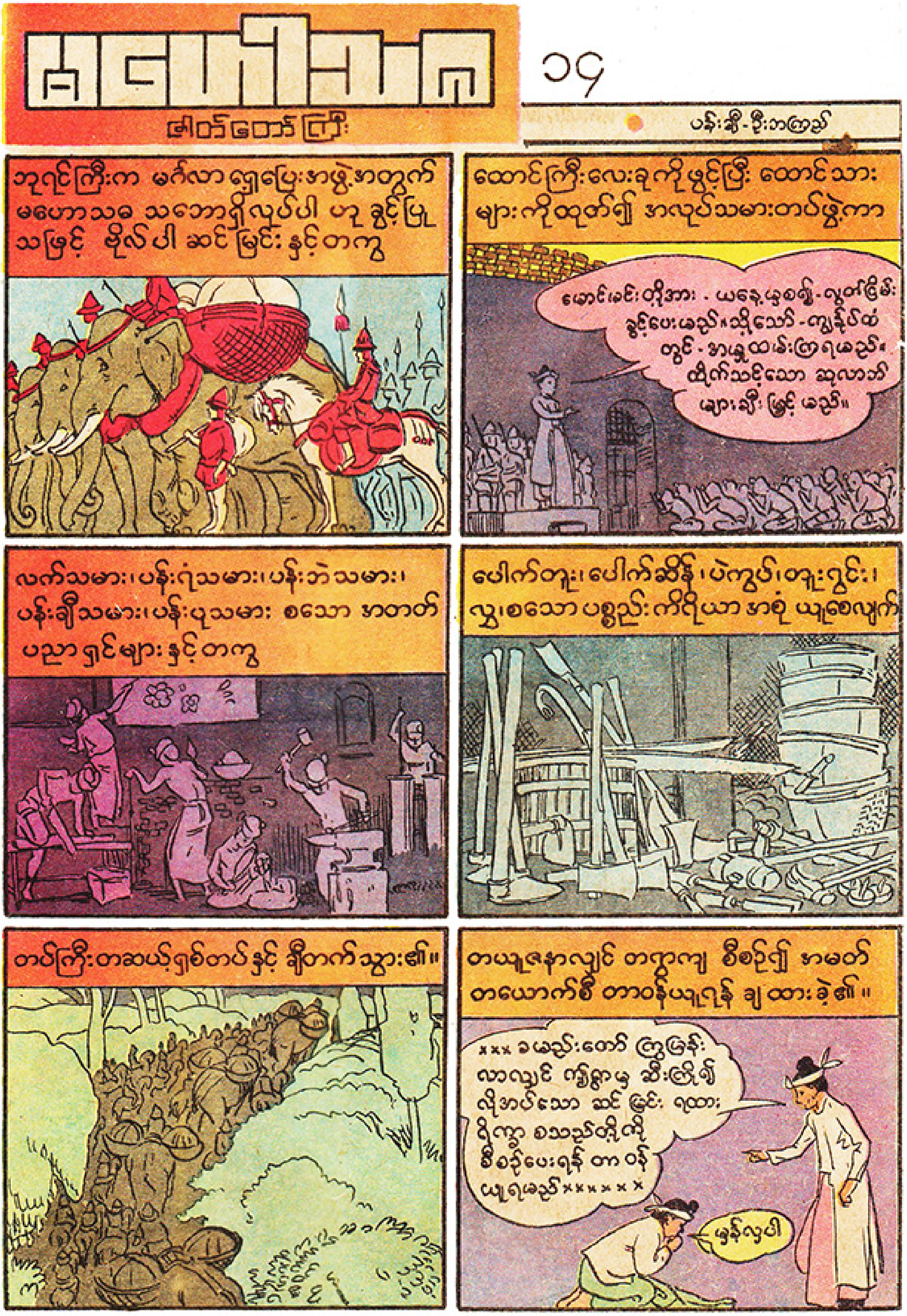

၁၄
ဇာတ်တော်ကြီး
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
ဘုရင်ကြီးက မင်္ဂလာ ရှေးပြေးအဖွဲ့အတွက် မဟောသဓ သဘောရှိလုပ်ပါ ဟု ခွင့်ပြုသဖြင့် မိုလ်ပါ ဆင် မြင်း နှင့်တကွ
ထောင်ကြီးလေးခုကိုဖွင့်ပြီး ထောင်သားများကိုထုတ်၍ အလုပ်သမားတပ်ဖွဲ့ကာ
မောင်မင်းတို့အား - ယနေ့မှစ၍-လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးမည်၊ ထိုသော်-ကျွန်ုပ်ထံတွင်-အမှုထမ်းကြရမည်၊ ထိုက်သင့်သော ဆုလာဘ်များ ချီးမြှင့်မည်။
လက်သမား၊ ပန်းရံသမား၊ ပန်းဘဲသမား၊ ပန်းချီသမား၊ ပန်းပုသမား စသော အတတ်ပညာရှင်များ နှင့်တကွ
ပေါက်တူး၊ ပေါက်ဆိန်၊ ပဲကွပ်၊ တူးရွင်း၊ လွှ၊ စသော ပစ္စည်းကိရိယာ အစုံ ယူစေလျက်
တပ်ကြီးတဆယ့်ရှစ်တပ် နှင့် ချီတက်သွား၏။
တယူဇနာလျှင် တကျောင်းကျ စီစဉ်၍ အမတ်တယောက်စီ တာဝန်ယူရန် ချထားခဲ့၏။
××× ခမည်းတော် ကြွမြန်းလာလျှင် ကျွန်ုပ်မှ ဆီးကြို၍ လိုအပ်သော ဆင် မြင်း ရထား ရိက္ခာ စသည်တို့ကို စီစဉ်ပေးရန် တာဝန် ယူရမည် ××××××
မှန်လှပါ

မဟောသဓသည် ခရီးဆက်လက်ထွက်ခွာရာ ဂင်္ဂါမြစ် တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်လျှင်
အင်း - ဒီနေရာက စပြီး သတိနှင့် ခြေလှမ်းရေတွက် သွားရမည်
ကမ်းပါးမှ နှစ်ဂါဝုတ်သော နေရာသို့ ရောက်လျှင် ပနက်မှတ်အသားတခုရိုက်စေ၏
ဒီနေရာအထိ လှိုင်ခေါင်းပေါက် ရမယ်××××
ဒီနေရာမှာ မြို့သစ်လေး တည်ရမယ်
တဖန် - ထိုအရပ်မှ စူဠနီဗြဟ္မဒတ်မင်း နန်းတော် အထိ တဂါဝုတ်ခန့် ဥမင်လမ်းပေါက်ရန် တွက်ဆ၏
မြို့ထဲ ဝင်စဉ်ကလည်း မြို့သူမြို့သားတို့ သည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ထွက်ကြည့်ကြ၏
မြန်မြန် လာလေ။ မဟောသဓ လာသတဲ့
မဟော် တဲ့
မဟောသဓတဲ့
မဟောသဓ အမတ်ကြီး ကြွလာသတဲ့
မဟောသဓသည် ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင်
ဟီ - အိမ်း - ငါတို့ အကြံ အောင်တော့ မှာပါလား ---- ဟီ
သင့် မင်းကြီး မလာမီ - ပျော် ရွှင်စွာနေပါလော - မဟောသဓ။ ငါ ကိုယ်တော်တို့ အတွက်လည်း လိုအပ်သလို စီမံဆောင်ရွက် လော×××
မင်းကြီးများ.... မဟောသဓနှင့် သူ့ လူများ အတွက်. စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေများ×××
အရှင်မင်းကြီး - ရွှေနန်းတော်တက်လာစဉ်က လှေခါးခုံတွင်ချို့ယွင်းမှုရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရွှေဘောတော်တခုပါက - ပျဉ်ပြားများ ခင်း၍ပြုပြင် ရန် ခွင့်ပြုတော်မူပါ။
ပြင်စေများ ပြင်စေများ ဟဲ ဟဲ
ဒါမှ - စက် ခလုပ်တွေ ဘာတွေ တပ်လို့ရမှာ

xxx ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ကြွတော်မူလာလျှင်
ခေတ္တ စံနန်းများ - စခန်း အလိုက်ဆောက်လုပ်
ရန် - သစ် - ဝါးများ အမြောက်အများ
လိုပါလိမ့်မည်ဘုရား xxx
လိုရာအရပ်သို့
ပို့ပေးမည်။
သစ်ဝါး ခုတ်ခွင့်
ပေးမည်
ဆင်များ ရေပျော်
ကြ၍ - မြစ်ရေ၌ထ
ပါလိမ့်မည်ဘုရား
ထပါစေများ
ထပါစေများ
မဂ်လာယူနေချိန်ဖြစ်၍
အလုပ်ခွင်နားသို့ လူများ
မလာရန် တားမြစ်ပေး
ပါဘုရား
တားပေးမည်။
တယူဇနာအတွင်း
မလာစေရ
မဟောသဓသည် သစ်ဝါးများရလျှင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ သစ်ခက်တဲနန်း ဆောက်လုပ်၏။
မြစ်နှင့်နှစ်ဂါဝုတ်ဝေးသော နေရာတွင် မြို့လေးတမြို့တည်၏။ တချိန်တည်း၌ပင်
တဲနန်းမှ ဥပကာရီမြို့သစ်သို့၎င်း၊ ထိုမြို့မှ စူလနီမင်းနန်းတော်လှေကားသို့၎င်း ဥမင်တူးလေ၏။
စူလနီဗြဟ္မဒတ် မင်းကြီး၏ နန်းတော်
ဥပကာရီမြို့ သစ်လေး
သစ်ခက် တဲနန်း
ဂင်္ဂါမြစ်
ဝိဒေဟရာဇ်ပြည်
ပဉ္စာလရာဇ်ပြည်
မြို့ဦး
ဥမင်ကြီးကို တူးစဉ် တိုင်းသူပြည်သားတို့
မရိပ်မိစေရန်ရည်ရွယ်၍ တူးရသော မြေ
သားများကို သားရေအိတ်များဖြင့်ထည့်ကာ
မြစ်ထဲသို့ချ၍ ဆင်ဖြင့် နင်းစေလေသည်။

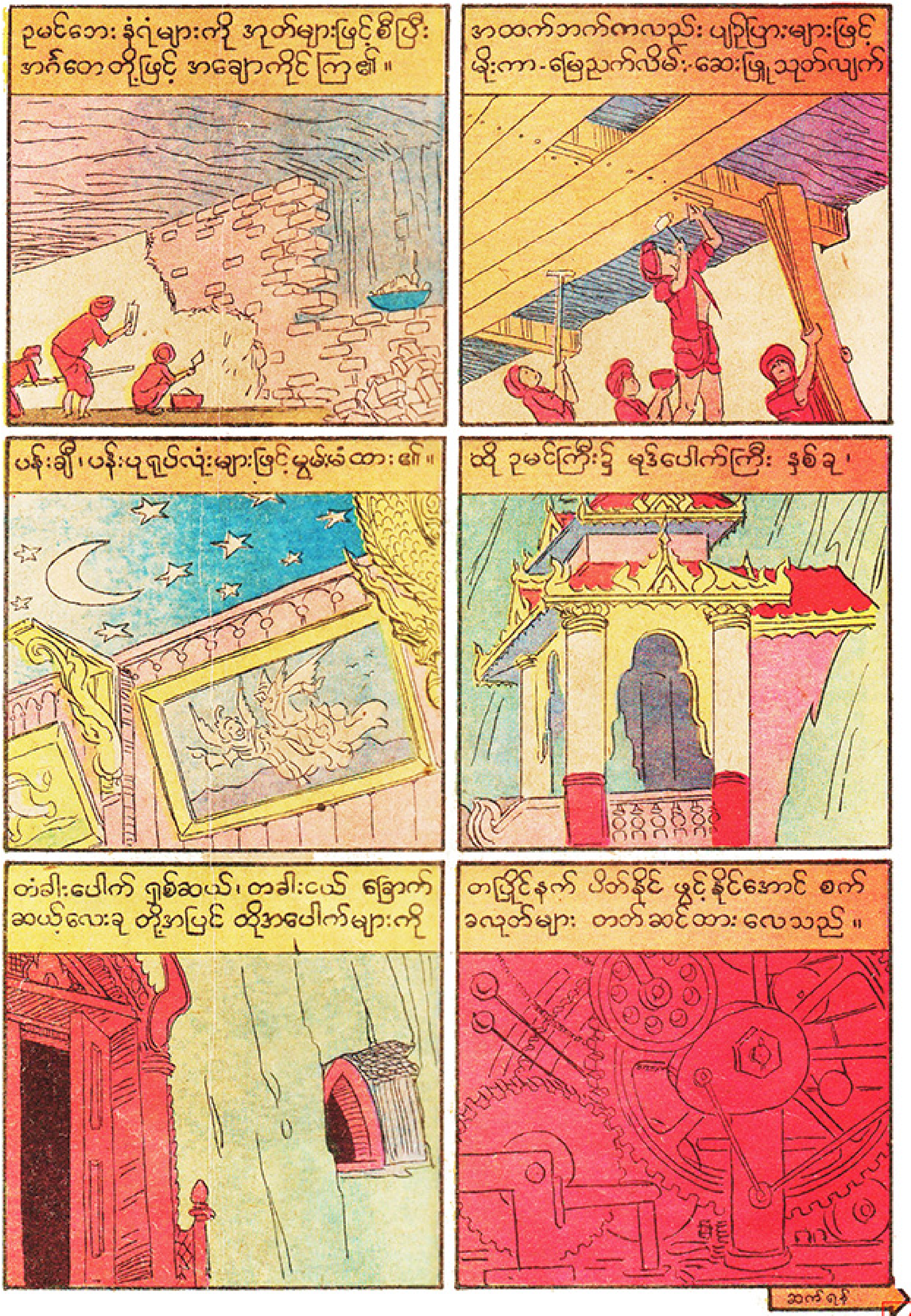
ဥမင်ဘေး နံရံများကို အုတ်များဖြင့် စီပြီး
အင်္ဂတေ တို့ဖြင့် အချောကိုင် ကြ၏ ။
အထက်ဘက်ကာလည်း ပျဉ်ပြားများဖြင့်
မိုးကာ - မြေညက်လိမ်း - ဆေးဖြူသုတ်လျက်
ပန်းချီ၊ ပန်းပုရုပ်လုံးများဖြင့် မွမ်းမံထား၏ ။
ထို ဥမင်ကြီး၌ မုဒ်ပေါက်ကြီး နှစ်ခု၊
တံခါးပေါက် ရှစ်ဆယ်၊ တံခါးငယ် ခြောက်
ဆယ့်လေးခု တို့အပြင် ထိုအပေါက်များကို
တပြိုင်နက် ပိတ်နိုင် ဖွင့်နိုင်အောင် စက်
ခလုတ်များ တပ်ဆင်ထား လေသည် ။
ဆက်ရန်

မဟောသဓ
၁၇
ဇာတ်တော်ကြီး
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
ဥမင်ကြီးထဲတွင် မီးတိုင်များ၊ လေပေါက်များ နှင့် တကူ့တပါးသော မင်းများ အတွက်
အိပ်ခန်းများပါမကျန် ပြည့်စုံအောင် အချိန် လေးလတိုင်တိုင်ယူ၍ တည်ဆောက်လေ၏။
မဟောသဓသည် ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးထံ အထောက်တော်လွှတ်၍ ကြွလာရန် အချိန် ကျပြီဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်လေရာ
တယူဇနာ ရောက်တိုင်း မဟောသဓ - တာဝန်ပေးထားသော အမတ်များက ရွာမှ ထွက်၍ ခရီးဦးကြိုပြုကာ လိုက်ပို့ကြသဖြင့်
ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းကို ဖြတ်ကူးပြီး သစ်ခက်တံနန်း မှတဆင့် ဥပကာရီမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာ၏
သူခမိန်တို့ - သားတော် မဟောသဓ - စီမံ ထားတာတော့ တယ်ခမ်းနား တာဘဲ ။
မှန်ပါ့ဘုရား၊ မဟောသဓကတော့ ငယ်ကလဲ ငယ်သေးသကိုး ဘုရာ့.
ထိုအချိန်ကျမှ တဖန် မဟောသဓက စူလနီဗြဟ္မဒတ်မင်းထံ တမန်တဦးစေလွှတ်လိုက်၏
သံတော်ဦး တင်ပါသည်ဘုရား xxx ယခု အခါ - ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးသည် သမီးတော် ပဉ္စာလစန္ဒီ နှင့်လက်ထပ်ရန် ဆိုက်ရောက်လာပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပါဘုရား xxxx
ကောင်းမြတ်သော သင်လာ-အခါ တော်ကို လျှောက်တင်လော...

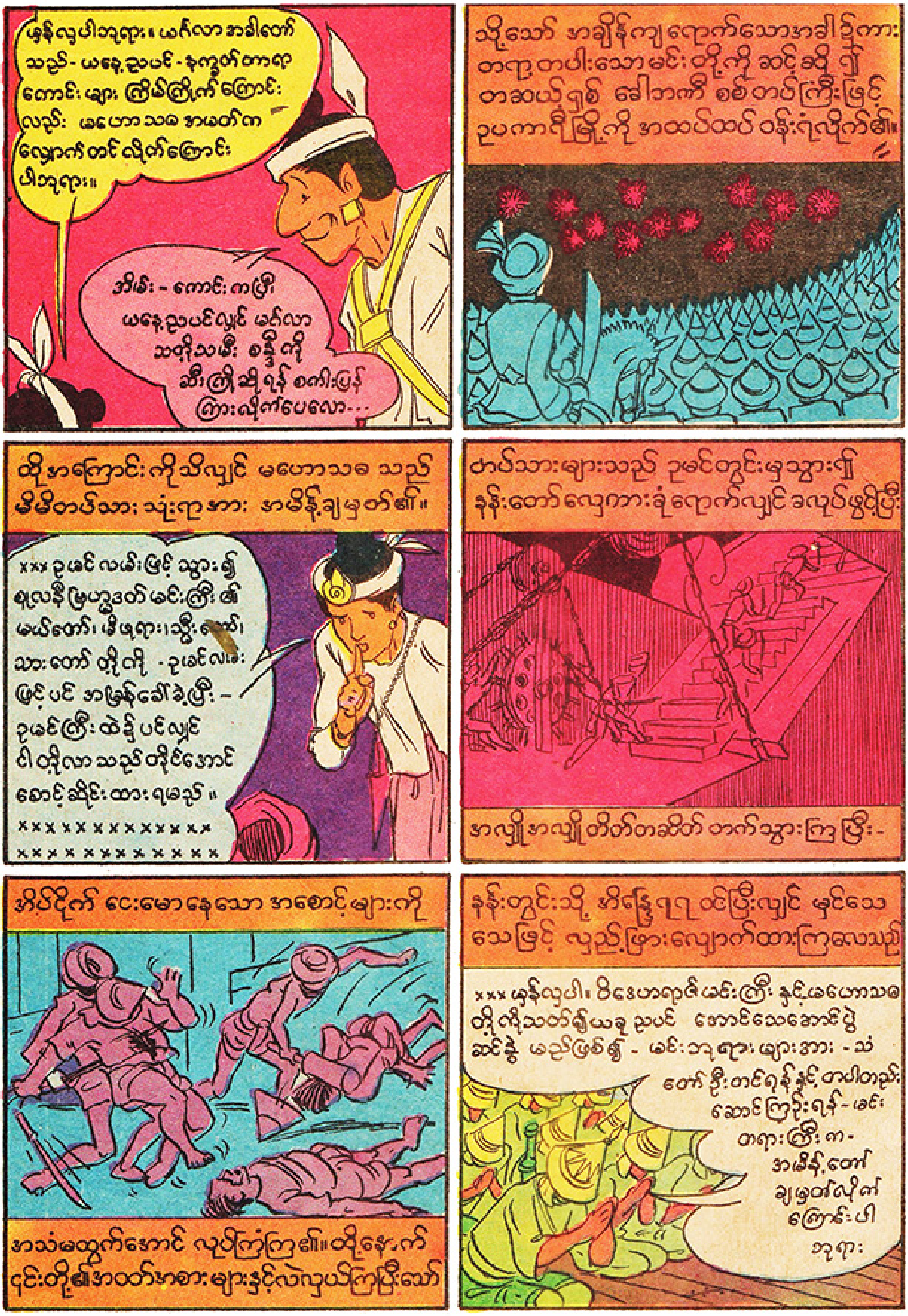
မှန်လှပါဘုရား။ မင်္ဂလာ အခါတော် သည် - ယနေ့ညပင် - နက္ခတ်တာရာ ကောင်းများ ကြုံကြိုက် ကြောင်း လည်း မဟောသဓ အမတ်က လျှောက်တင် လိုက်ကြောင်း ပါဘုရား။
အိမ်း - ကောင်းကပြီ ယနေ့ညပင်လျှင် မင်္ဂလာ သတို့သမီး စန္ဒီကို ဆီးကြိုဆိုရန် စေ၍ပြန် ကြားလိုက်ပေလော...
သို့သော် အချိန်ကျရောက်သောအခါ၌ကား တရာ့တပါးသော မင်းတို့ကို ဆင့်ဆို၍ တဆယ့်ရှစ် ခေါဘဏီ စစ်တပ်ကြီးဖြင့် ဥပကာရီမြို့ကို အထပ်ထပ် ဝန်းရံလိုက်၏။
ထိုအကြောင်းကိုသိလျှင် မဟောသဓ သည် မိမိတပ်သား သုံးရာအား အမိန့်ချမှတ်၏။
××× ဥမင်လမ်းဖြင့် သွား၍ စူဠနီ ဗြဟ္မဒတ် မင်းကြီး၏ မယ်တော်၊ မိဖုရား၊ သမီးတော်၊ သားတော် တို့ကို - ဥမင်လမ်း ဖြင့်ပင် အမြန်ခေါ်ခဲ့ပြီး - ဥမင်ကြီးထဲ၌ ပင်လျှင် ငါတို့လာသည် တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်းထားရမည်။ ×××××××××××××× ×××××××××××××
တပ်သားများသည် ဥမင်တွင်းမှ သွား၍ နန်းတော်လှေကားခုံ ရောက်လျှင် ခလုပ်ဖွင့်ပြီး
အလျှိုအလျှို တိတ်တဆိတ် တက်သွားကြပြီး -
အိပ်ငိုက် ငေးမောနေသော အစောင့်များကို
အသံမထွက်အောင် လုပ်ကြံကြ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့၏ အဝတ်အစား များနှင့်လဲလှယ်ကြပြီးသော်
နန်းတွင်းသို့ အိန္ဒြေရရ ဝင်ပြီးလျှင် မှင်သေ သေဖြင့် လှည့်ဖြားလျှောက်ထားကြလေသည်
××× မှန်လှပါ။ ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီး နှင့် မဟောသဓ တို့ကိုသတ်၍ ယခု ညပင် အောင်သေအောင်ပွဲ ဆင်နွှဲ မည်ဖြစ်၍ - မင်းဘုရားများအား - သံတော်ဦးတင်ရန် နှင့် တပါတည်း ဆောင်ကြဉ်းရန် - မင်းတရားကြီး က - အမိန့်တော် ချမှတ်လိုက် ကြောင်းပါ ဘုရား

မင်းလေးပါးတို့ကလည်း အကယ်ထင်မှတ်သဖြင့် မင်းလုပ်အတုများနှင့် ဝမ်းသာစွာလိုက်ခဲ့ကြ၏။
ကြွတော်မူပါဘုရား
ပန်းတွေ များ
ထိုအချိန်၌ပင် ဥပကာရီ မြို့သစ်ကလေးတွင် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသည်စစ်တပ်ကြီးကိုမြင်လျှင်
ဟိုးဘက်မှာ စစ်သည်တော်တွေ များလှချေလား။ ဘာသဘောများပါလိမ့်။
အရှင်မင်း၏ မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် လုံခြုံရန်-ချထားခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါဘုရား
သားတော် မဟော်... အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း...
မိုးလင်းလျှင် မုချ ဝင်လာပါမည်
ဟော---အလို--- ဘုရား-ဘုရား---- အဘယ်သို့ကြံရပါ
ဒီလိုအခြေ ရောက်နေမှတော့- ရန်သူ့အသတ် မခံဘဲ- မိမိအသက် မိမိလက်ဖြင့် စီရင်ဘို့သာ ရှိပါတော့သည်ဘုရား
အဆိပ်သောက် ကသက်သာပါမည် ဘုရား×××
သူသေသေ ကိုယ်သေသေ
သား-သားတော်-မဟော်... ဒီအေးက - မ-မကယ် နိုင်တော့ဘူးလား...ဟော..
မှန်လှပါ-လှောင်ချိုင့် တွင်းမှ ငှက်ငယ်ကို လွတ်စေသကဲ့သို့ပြုရန် ကြံတင်စီစဉ်ပြီး ကြောင်းပါ
အိမ်း-အိမ်း--သာရ..ရ-
ကျုပ်တို့ကို အဘယ်နည်းလမ်းဖြင့် ခေါ်ဆောင် မလိုလဲ-မင်းမဟော်ရဲ့-ဟဲ့ဟဲ့
ဥမင်လမ်းဖြင့် ခေါ်ဆောင်ပါမည်၊ ယခုပင် အသင့် ဖြစ်ကြလော
ရဲဘက်များ- ဥမင်တံခါး ဖွင့်နိုင်လော
ဥမင်ဟုဆိုလိုက်ရာ သေးငယ်သော မြေဇလ ကလေးဟုထင်ရှု ပေါင်းထုပ် ဝတ်ရုံများ ချွတ်ပစ်ပြီး ခါးတောင်းကျိုက်နေကြသဖြင့်
ဟာ-အမတ်မင်းတို့။ ဥမင်ထဲ-ဆင်စီးဝင်တောင် ရပါတယ်။ ဒီလောက် မလိုပါဘူး
မြန်မြန် လုပ်ကြ ဟေ့။ ဥမင်ထဲ ဝင်သွား ဝင်ရမှာ..

ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ဥမင်ထဲကြွလာကြောင်းသိလျှင်
ဒေါ်ဆောင်လာသောအဖွဲ့က မင်းလေးပါး အား ဥမင်အပြင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပါး၌ရှိ မင်းကွန်း ပေါ်၌ နေစေလေသည်။
ခမည်းတော်ဘုရားက - ဘယ်ဒေသမှာလဲ
မကြာမီ - ဤဒေသ သို့ကြွလာမည်ဟု မိန့်တော်မူထား ကြောင်းပါဘုရား
များမကြာမီ ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးနှင့် မဟော သဓ တို့ထွက်ပေါ်ကြမှ ရန်သူလက်တွင်းရောက် နေကြောင်းရိပ်မိပြီး အော်ဟစ်ငိုကြွေးကြလေ၏
ရန်သူလက်ထဲရောက်နေ ပါပကော- မယ်တော်ရဲ့xxx
ဟင်
ဘုရား ဘုရား
မင်းကြီးနှင့်မဟောသဓ တို့ကို ဝိုင်းထားသော စစ်တပ် တနေရာတွင် စူဠနီ ဗြဟ္မဒတ်မင်း လည်းရှိနေ၏။ အသံလိုလို ကြား၍ -
အင့်ဟင်..... သားတော် အသံ ကြားလိုက်သလိုလိုပဲ၊ ဟုတ်နိုင်ပါဘူးလေ....
မဟောသဓ သည် ပဉ္စာလ စန္ဒီ မင်းသမီး ကို ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးနှင့် လက်ထပ်၍ အဘိသိက် သွန်း ပေးလိုက်ပြီး -
အရှင်မင်းကြီးဘုရား - စန္ဒီမင်းသမီးကို - မိဖုရား အရာထားလျှင် - ကျွန် မင်းသုံးပါးကိုလည်း
ယောက္ခမတော် - မြားအေတော် - ယောက်ဖတော် ဟုမှတ်ရပါမည်ဘုရား
ထို့နောက် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးရန် လှေ ပေါ်သို့ ပို့ပေးလိုက်လျှင်
ချစ်သား မဟော် - လှေပေါ်တက်လော။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းတွ နေရသနည်း၊
တပ်သားများနှင့်လူပါသား များကို - ရန်သူ့လက်မှ လွတ်မြောက်အောင် တာဝန် ကျန်နေပါသေးသည်ဘုရား

ဆက်ရန်

မဟောသဓ

ဇါတ်တော်ကြီး

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်

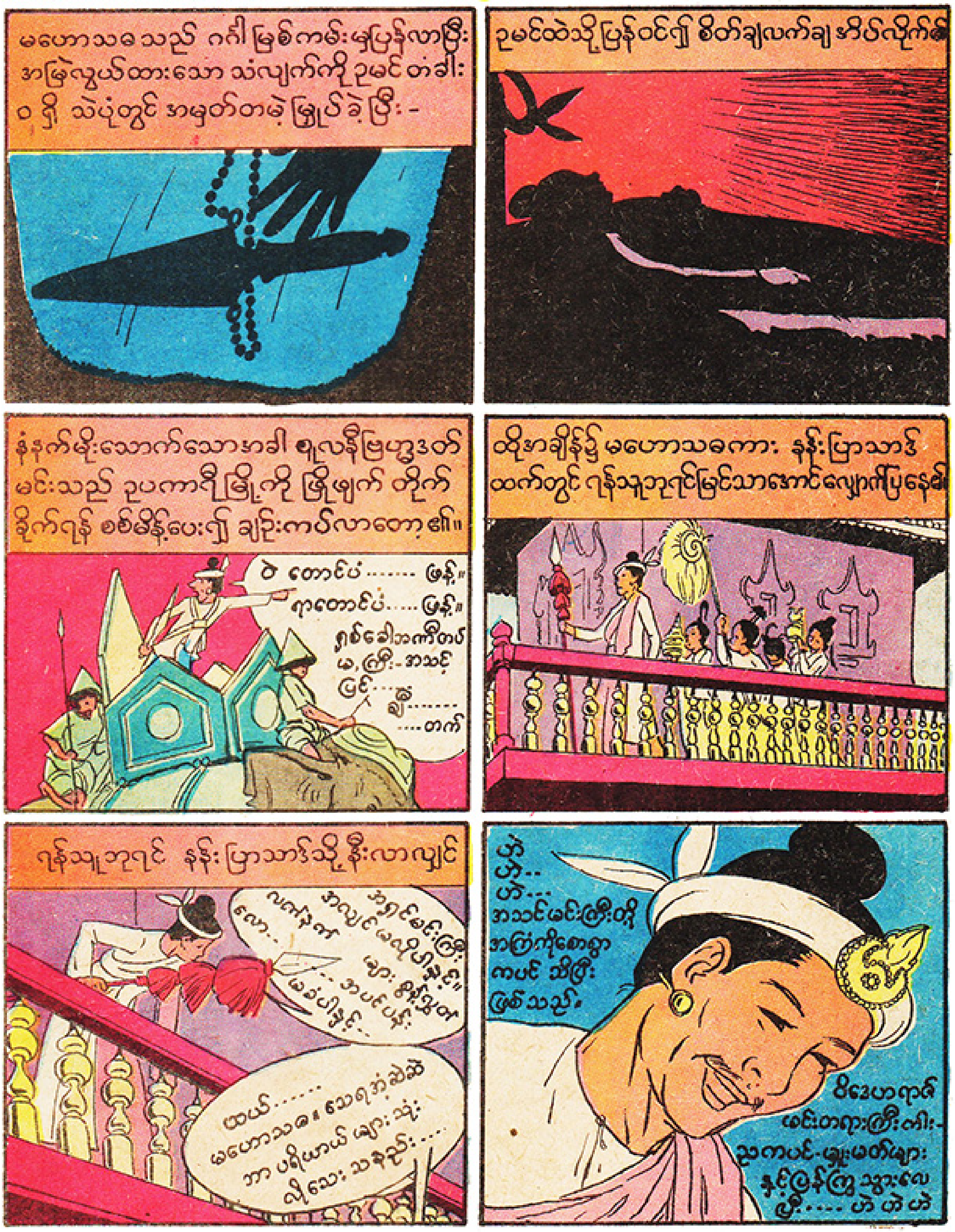

မဟောသဓ က အလွန်ရဲရင့်စွာ ပြောနေသဖြင့်
ဟေ--- သူပြောတာ ဟုတ်ချင်လဲ ဟုတ်နေမှာ- တခါကလဲ- ငါတို့စစ်တပ်ကြီး ဖရိုဖရဲပြေးခဲ့ရတယ် -ဒီ မဟောသဓဘဲ ဒုက္ခပေးနေတာ××× ဒီတော့- ဝိဒေဟရာဇ်မင်းနှင့် မဟောသဓ နှစ်ယောက်အပေါ် ပေးရမယ့် အပြစ်ဒဏ်တွေကို ပေါင်းပြီး ဒီ မဟောသဓ တယောက်ထဲပေါ် ခတ်မှ ဖြစ်တော့ မယ်××××
ကျွဲသို့ တွေးမိပြီး ဂုဏ်ရသံ ပေးလေသော့၏
မဟောသဓကို- လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းတွေ ဖြတ်။ အမဲဖျက် သလို ဖျက်။ အသားကို တံစို့ထိုးပြီး ကင်ရမယ်။ ဒင်းကို သံမှိုနှက် ကါးကြက် ပြီး- ငါကိုယ် တိုင်- သံလျက်နဲ့ သတ်မယ်ဟေ့---
ဟားဟား ဟားဟား××× အရှင်မင်းကြီး- အကျွန်ုပ် အား ကျွဲသို့ ပြုလုပ်ပါက- ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးကို အရှင်မင်းကြီး၏ မယ်တော်၊ မိဖုရား၊ သမီးတော်၊ သားတော် တို့ပေး အပ်ပြီးသည်နှင့်အညီ မင်းဆေးပါးကိုလည်း ကျွဲ အတိုင်း ပြုလုပ်ရန် ကတိထားပြီး ဖြစ်သည်ကို မသိသလော××× ဟားဟား ဟားဟား
ထိုအခါ ရူလနီ မင်းကြီးက တွေးပြန်၏။
ဟိုက်- နေအုံး- အဲ- ညက- သားတော် ဒီသံလိုလို ကြားတာ--- ဘုရား-ဘုရား ဟုတ်များ နေရော့သလား
ဟဲ့- မြေမြုန်ထဲ- ရှောနန်းတော်သို့ အမြန်နှင်ပြီး--- မင်းလေးပါး -ရှိ- မရှိ- သံတော်ဦး တင်စေ××××
မြေမြုန်တော်ပြန်ရောက်လာ၍ မင်းလေးပါး မရှိတော့ကြောင်း မှန်ကန်သည်ဟု လျှောက် တင်ထားလျှင် လွန်စွာ ဒေါသထွက်နေ၍-
တေါက်
အင်း- ရာဇမာန်လွန်ကဲပြီး ဖြစ်လို ရာဖြစ်လို များ ငါ့ကို မိုက်မဲစွာ နှိပ်စက်ယင်- ခက် ချေမည်။ မိဖုရား ကြီးကို သတိရအောင် စိတ်ပြောင်းစေမှ တော်ချေမည်×× ××××××××× ×××××
အရှင် မင်းကြီး ×××××

××××ကောင်းမြင်းအင်္ဂါလက္ခဏာ ပြည့်သမျှနှင့် ပြည့်စုံသော××× ရွှေသား အင်ပျဉ်ပမာ ပြောင်ပြက်သော တင်းဆုံရှိသော××× အစာရှာထွက်သည့် ရွှေဟင်္သာမ
လေး၏ တွန်ကျူးသံ ပမာ သာယာချိုအေးသည့် အသံ ရှိသော နန္ဒာဒေဝီ မဟေသီ မိန်းမမြတ်သည် - ဥမင် ဂူလမ်းမှ ကြွသွားတော်မူ ပါသည်××××
××× အရှင်မင်းကြီး - ရွှေခြည်ထိုးထားသည့် ပိုးထည်၊ ရွှေဒါးစည်းကြိုး ဝတ်ဆင်လျက်×× တဝင်းလှပသော×× အသားဖြူဖွေးသော×××
ညီညာသော သွား××× အချိုးကျသော အရိုးအဆစ် ××× ပိတုန်းရောင်ကေသာ ×××နီကြာသော နှုတ်ခမ်း ××× နီတွေးသော ဖဝါး×× ဝင်းဝင်းတောက်သော မျက်လုံး×× အရွယ်တင် လှသော××× မိဖုရား ကြီး ပါပေတကား×××
××× ခုတ်ဖြိုမယ်တစ်မျှ လှပသော ထိုမိဖုရားကြီး၏ အသက် အန္တရာယ် ကျမည်ကို အရှင်မင်းကြီး မပူပန်လေသလော×× ကျွန်ုပ်ကို သတ်လျှင် ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီး ကာလည်း မိဖုရားကြီးကို သတ်မည်ဖြစ်၏။ သေကြပါက - သေမင်းထံ၌ သေသူတို့ တွေ့ဆုံကြမည်ကို မယုံကြသလော×× ×××××××
××× သို့သော် - အရှင်မင်းကြီး - ပူပန်တော်မမူပါနှင့် အရှင်မင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီး - သမီးတော် - သားတော် - မယ်တော်တို့ ပြန်လာရေးကား××××× အကျွန်ုပ် ဝိဒေဟရာဇ်ပြည်သို့ ပြန်ရောက်မည့်ပေါ် တည်နေပါသည်×××××
ကပိလတိုင်း
ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်း
စူလနီ ဗြဟ္မဒတ် မင်းကြီးသည် သူ၏ မိဖုရားကြီးကို စိတ်ထဲ၌ မြင်ယောင်လာပြီး မဟောသဓကို ပြန်တောင်းပန်ရမလိုဖြစ်ရကား
အသင် ပညာရှိ မဟောသဓ — ငါ၏လက်တွင်းသို့ ရောက်နေပြီးဖြစ်သော သင်၏မင်းကြီးကို- အဘယ် ပရိယာယ်ဖြင့် ပြန်လည် လွှတ်သွားနိုင်သနည်း ×××× မျက်လှည့် အတတ်နှင့် ပင် ပြုလုပ်လေသလော××××
အရှင်မင်းကြီး — အကျွန်ုပ်တွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော လူလင်ပျို သူရဲကောင်းများရှိပါသည်။ ထိုပညာရှင်များတူးသော ဥမင်လမ်းမှ ပို့လိုက်ပါသည်၊အရှင်မင်းကြီးစုစားလိုက - ဥမင်ကြီးကိုပြပါမည်။ အရှင်မင်းကြီး နှင့်တကွ မှူးမတ် စစ်သည်တော်များပါ××× တရာ.
တပါးသောမင်းများပါ ××× တံခါးကြီး ရှစ်ဆယ်- တံခါးငယ် - ခြောက်ဆယ့်လေးနှင့် အိပ်ခန်းများ ဖြာကို ကြွချီရှုတော် ပါလော×××××××

မဟောသဓ က ပြာသာဒ် ထက်မှ ဆင်း၍ ခရီး ဦးကြို ပြုကာ ဥမင်ကြီးထဲသို့ ဝင်သွားသော
အိမ်း – ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် – တယ်လဲ ကြီးကျယ် ခမ်းနား လှပ အံ့ဩဖွယ် ဥမင်ကြီး ပါကလား××× ××× ကျွဲကဲ့သို့သော ပညာရှိ ဖြစ်ထွန်းသော ဝိဒေဟရာဇ်မြည်ကြီး ကါ:.... ကံကောင်း ပေစွ×××××××
စစ်သည် အားလုံးနှင့် တရာ့တပါးသော မင်းတို့ပါ နောက်မှ လိုက်ပါလာကြ၏။
အာပါး ပန်းတွေ
ဟိုဟို ပျော်စရာ ကြီး
တရာ့တပါးသောမင်းတို့လည်းကြေနပ်နေကြ၏
ဟာ– ရုပ်လုံး ထုထားတာဟ
ကျုပ်လဲ တကယ့် လူလို့ ထင်နေတာ
မင်း ၁၀၁ ပါး
မင်းကြီးလည်း ငွေမောင်းဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ် ဘက် တံခါးသို့ အမှတ်တမဲ့ ရောက်လာရာ
အလို..... ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းကို ပေါက်လာသကိုး
မှန်ပါ
ကျန် တရာ့တပါးသော မင်းများနှင့်စစ်သည်များ ဥမင်ထဲ၌ပင် ရှိ နေသေး ခိုက် –
မဟောသဓသည် စက်ခလုတ် ကိုဆွဲလိုက်ရာ
ဥမင်ကြီးတခုလုံး မီးများငြိမ်း၊ တံခါးများ ပိတ်၊ လေပေါက်များ ဆို့ပြီး မှောင်ကြီး အတိ ကျသွား လေတော့သည်။
ဟာ
ဟင်
ဟယ်

ဆက်ရန်

ဇာတ်တော်ကြီး

၁၇

ပန်းချီ- ဦးဘကြည်

အို - သုခမိန် ... အသင့်အား အဘယ့်ကြောင့် သတ်ရက်ပါမည်နည်း။
အသင် ကျွဲမျှလောက် စွမ်းပါလျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် မင်းအဖြစ်ကို မယူပါသနည်း။
အကျွန်ုပ် အသိရှိပါလျှင် ယနေ့ပင် ဇမ္ဗူဒိပ်တကျွန်းလုံးရှိ မင်းတို့ကို သတ် ယခုပင်လျှင် မင်းအဖြစ်ကို ယူနိုင်ပါ၏။ သို့သော်××× သူတပါးကိုသတ်ပြီးမှ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ယူခြင်းမျိုးကို ပညာရှိတို့ မချီးမွမ်းပါ×××
ထိုသို့ဆိုပြီး ဥမင်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရာ ပိတ်မိနေသူများမှာ မွန်းပြီး မောဟိုက်ကာ - တိုးဝှေ့ထွက်လာကြလေသည်။
တရာ့တပါးသောမင်းတို့ကား မဟောသဓထံ သွား၍ ကျေးဇူးစကား ပြောကြ၏။
××× အမယ်လေးလေး ... အထဲမှာ မွှန်ပြီး - ဘယ်မှလဲ မသွားတတ်။ နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း အသက်ရှူလို့ မဝတဲ့ဖြစ်လာတယ်။ သုခမိန်ကြီး အကြောင်းပြု၍သာ - အသက်ရှင်ရတော့တယ်။ မဖွင့်ဘဲထားရင် - အားလုံး သေကုန်မှာဘဲ×× ××××××
ယခုတခါ၌သာ အရှင်မင်းတရားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကြောင်းပြု၍ အသက်ရှင်ကြရသည်မဟုတ်××××××
ဟင် - ဟုတ်လား။ ပြောပြပါဦး သုခမိန်ကြီးရယ်
ဟိုး တခါတုန်းက - ကျွဲမင်းကြီးသည် ခေတိုင်မင်း အပ်သော ကေဝဋ်ပုဏ္ဏားနှင့် တိုင်ပင်ပြီး - ဥယျာဉ်ထဲ၌ - အောင်သေသောက်ပွဲကြီး ကျင်းပကာ အသင်မင်းတရားတို့အား - အဆိပ်ခတ်ထားသော သေရည် - အမဲကင်များကို တိုက်ကျွေးရန် စီမံခဲ့သည် ××××××××××
ဟင်
ဟာ
ဟော
ဟင်
ဟော ဗျ
ဟယ်
ရှိုင်းလိုက်လေ
ဟော

××××ထိုအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိသဖြင့်×××× ငါတို့သို့သော ပညာရှိတယောက် ရှိပါလျက် ဤကိစ္စတွင် မင်းအပေါင်း သေရမည်ဟူသည် မဖြစ်စကောင်းဟု ယူဆ၍×××× လူလွှတ်၍ သေအိုးများ ခွဲပစ်သောကြောင့်သာ မသေရခြင်းဖြစ်တော့သည်×××××
ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...
အကြံ ပက်စက်လှချေကလား
မင်းကြီးကိုမေး - အရုမေးလော
ဟား.... ဟား....
အရှင်မင်းကြီး - သုခမိန် မဟောသဓ ပြောသောစကား - မှန်ပါ၏လော
ကေဝပ် ပုဏ္ဏား၏ စကားကို အယုံ မိလို့ - များမိကြောင်း ဝန်ခံပါသည်×××× ကျွန်ုပ်အား ဤအပြစ်မှ လွှတ်ကြလော××××
မင်းအပေါင်းတို့သည် ကျေးဇူးတင်လှကြ၍ ဝတ်ဆင်ထားသော ပစ္စည်းများဖြင့် မဟောသဓအား ပူဇော်ကြ၏။
ကျေးဇူးကြီးမားလှ၍ ပူဇော်ခြင်းကို လက်ခံပါ - ပညာရှိ သုခမိန်
ကောင်းပြီ၊ မင်းအပေါင်းတို့×× တပါးနှင့်တပါး များမိတာရှိလျှင် တောင်းပန်က ခွင့်လွှတ်ကြလော×× ရှာအမှု အမှားမရှိအောင် နေကြလော
ရုလနီမြို့ပဥ္စဒတ်မင်းကြီးလည်း တဦးနှင့်တဦး ခွင့်လွှတ်ကြောင်းပြလို၍ ဥမင်ထဲ၌ပင် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ရင်းနှီးစွာနေထိုင်လေ၏။
ထို့နောက် ပဥ္စာလရာဇ်မြို့တော်သို့ ခေါ်သွားပြီး မဟောသဓအား ပူဇော်ပွဲလုပ်၏။
×××× သုခမိန် မဟောသဓ - ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ချီးမြှောက်သော စည်းစိမ်ထက် - နှစ်ဆ တက်ပြီး ချီးမြှောက်မည်... ကျွန်ုပ်ပြည်၌နေပါလော××
အရှင်မင်းကြီး --- စည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကြောင့် - မိမိအရှင်ကို စွန့်ပစ်လျှင် - ထိုလူမျိုးသည် ကျေးဇူးရှင်ကို စွန့်ပစ်ရာရောက်မည်ဖြစ်၍ သူတပါးတို့ ရှုံ့ချမှုတွင် မည်ဖြစ်သောကြောင့်... ဤကိစ္စ မဖြစ်နိုင်ပါ×××
သို့ဖြစ်လျှင် အရှင့်သခင်မရှိတော့ ဝဒ္ဒ အခါ လက်ခံပါ×××

မဟောသဓ ပြန်ကာနီးတွင် သမီးတော် ပဉ္စာလစန္ဒီ အတွက် လက်ဆောင်အဖြစ် ကျေးကျွန်၊ ဆင်မြင်းများ လက်ဆောင်ပါးလိုက်၏
xxx ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီး၏ မိဖုရားသမီးတော် ပဉ္စာလစန္ဒီ - အတွက် မင်္ဂလာ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း များကို လက်ဆောင်ပါး လိုက်လိုသည် xx xxxxxxxxx
ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်းပြည်ပြန်ရောက်လျှင် ခမည်းတော်မင်းကြီးက လူများစွာမြင်၍ ရွှေစိတ်တော် ပူမိသေးသော ဟူ၏။
ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ များလှချေကလား xxxxx မဟောသဓ တို့မှ ဟုတ်ပါလေစ xx
သားတော်တို့ ဟုတ်ကြောင်းပါ ဘုရား
ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးကလည်း မဟောသဓ အား ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပပေးသေးသည်။
တနေ့တွင် မဟောသဓက လျှောက်ထား၏။
အခမည်းတော်ဘုရား xxxx မိဖုရားကြီးနှင့် အတူပါလာသော - ဖွားအေတော် - မယ်တော် - ဖခင်တော် ဟူသော မင်းသုံးပါးအား xxxx စူဠနီ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး ထံသို့ ပြန်ပို့ရန် အချိန် သင့်ပြီဖြစ်ပါကြောင်း သံတော်ဦးတင်ပါသည်။
အိမ်း - ဟုတ်ပေစွ။ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ များနှင့်တကွ - အဆောင်အရွက် စုံလင်စွာဖြင့် ပို့ရန် စီစဉ်ကြစေများ xxxxxx
မဟောသဓသည် ငယ်ရွယ်စဉ်မှစ၍ - အရွယ်သုံးပါးလုံး၌ - ကြယ်ကဲ့သို့ ပညာစွမ်း ပြသွားနိုင်သော သူခမိန် မဟာပညာ ကျော်တဦးဖြစ်သောကြောင့် xxxxxx
xxx ယနေ့တိုင် (မဟော်သဓာ) ဟု ချီးကျူး လျှက်ရှိကြလေသတည်း။ " " " "
ပြီး၏

မြဝတီစာစဉ်

ပန်းချီ ဦးဘကြည် ရေးဆွဲသော

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့

ရုပ်ပြဇာတ်လမ်း (ဒုတိယတွဲ)

☆ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ကို အလွန်နှစ်သက်ကြသည်။ ငယ်စဉ်က ပုံဝတ္ထုအဖြစ်ဖြင့် နားထောင်ခဲ့ကြရသည်။ အတန်ငယ်ကြီးပြင်းလာသော အရွယ်၌ ဇာတ်နိပါတ်ခင်းသည်တို့ကို ကြည့်ရှုမှတ်သားကြရသည်။ စာပေဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်သောအရွယ်၌ စကားပြေအဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ပျို့ကဗျာလင်္ကာအဖြစ်ဖြင့်၎င်း ဖတ်ရှုလေ့လာကြလေသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ကို ထိုမျှနှစ်သက်ကြရကား နေ့စဉ် ပြောဆိုသုံးနှုန်းသော စကားများ၌ပင် ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ထဲမှ သက်ဆိုင်ရာကို ပုံနှိုင်းပြောဆိုလေ့ရှိကြသည်။ (မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း)

☆ တေဇစာစောင်၌ အခန်းဆက်ဖော်ပြခဲ့သော ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ရုပ်ပြဇာတ်လမ်းမှ တေမိ၊ ဇနက၊ သုဝဏ္ဏသာမ၊ နေမိ ဇာတ်တော်လေးပုဒ်ကို တပေါင်းတစည်းတည်း ဖတ်ရှုသိမ်းဆည်းထားနိုင်ရန် (ပထမတွဲ)အဖြစ် ၁၉၇၅-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလက ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ယခု ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့(ဒုတိယတွဲ)၊ မဟောသဓဇာတ်ကို မြဝတီစာစဉ်က ကလေးစာပေအဖြစ် ဆက်လက် ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

အဖိုး ၅-ကျပ်

၁၉၇၆-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ

မြဝတီစာစဉ်
(မြဝတီပုံနှိပ်တိုက်)
၁၈၄-၃၂-လမ်း၊
ရန်ကုန်

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သတင်းနှင့်စာနယ်ဇင်းကော်ပိုရေးရှင်း၊ မြဝတီပုံနှိပ်တိုက်(၁၈၄၊ ၃၂-လမ်း၊ ရန်ကုန်) တွင် အယ်ဒီတာချုပ်ဦးဝင်းမောင် (မင်းယုဝေ) (ထုတ်ဝေသူ မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၆၅) က ထုတ်ဝေ၍၊ အထွေထွေစီမံခန့်ခွဲရေးမှူး ဦးသန်းညွန့်(ပုံနှိပ်သူ မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၂၂၅၁) က ပုံနှိပ်သည်။ (အုပ်ရေ ၂၀၀၀၀)

Read more Shwe Thway Journals at

🡻 Click below link 🡻

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/